

www.eksegersi.gr

ΚΟΝΤΡΑ

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 762 - 25 ΓΕΝΑΡΗ 2014

1,30 ΕΥΡΩ

**ΑΠΟΨΕ
ΣΤΗΝ
«ΚΟΝΤΡΑ»**

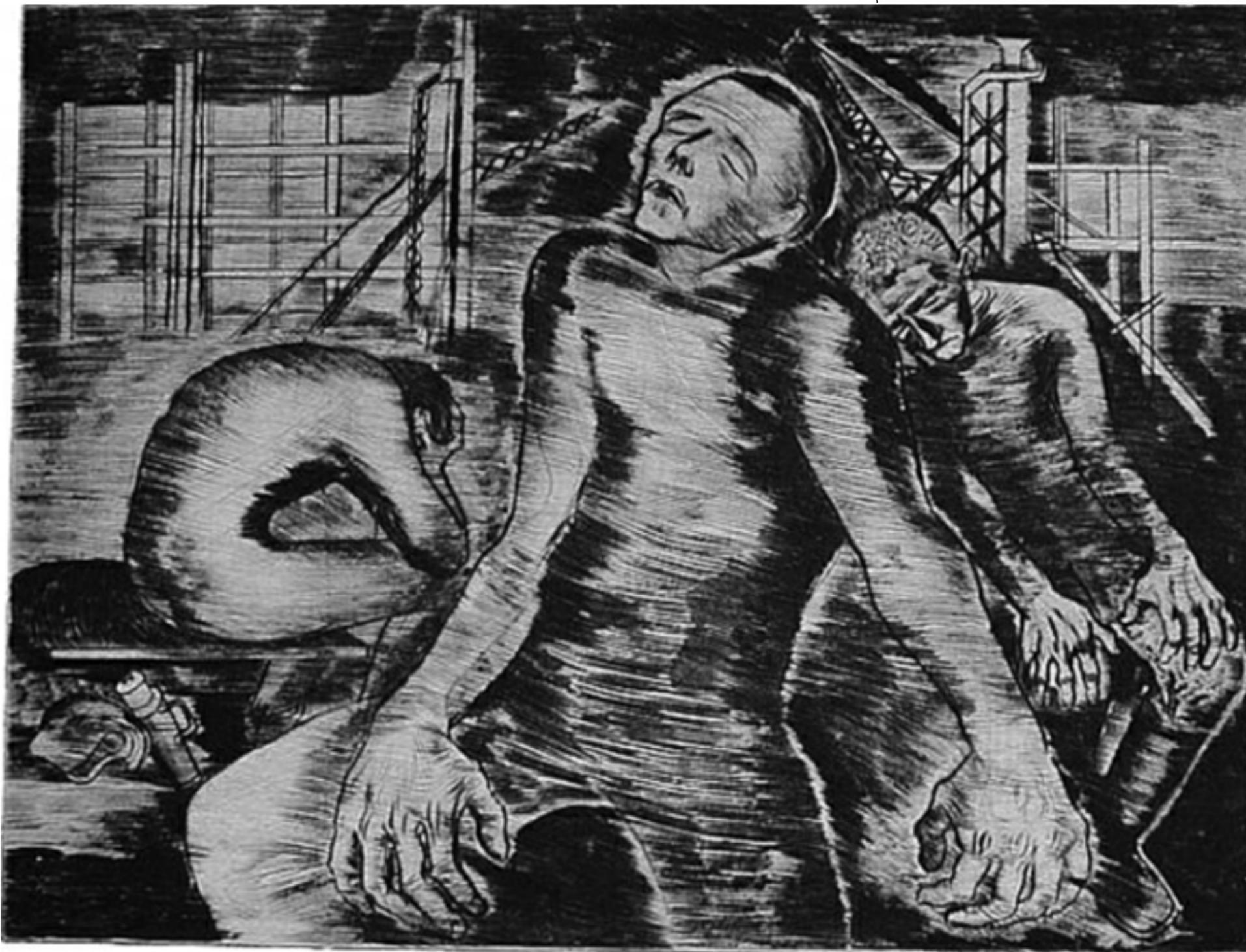
Ζωντανή διαδικτυακή μετάδοση
<http://www.eksegersi.gr>
<http://www.livestream.com/eksegersi/>

3 χρόνια από την απεργία πείνας των 300 μεταναστών

ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΤΟΥΣ 300

Συζήτηση
Σάββατο 25/1 20.00

Ζωντανές συνδέσεις με τις πόλεις (εκτός Ελλάδας) όπου ζούν οι πρώην απεργοί πείνας οι οποίοι έχασαν «ταράντομο»

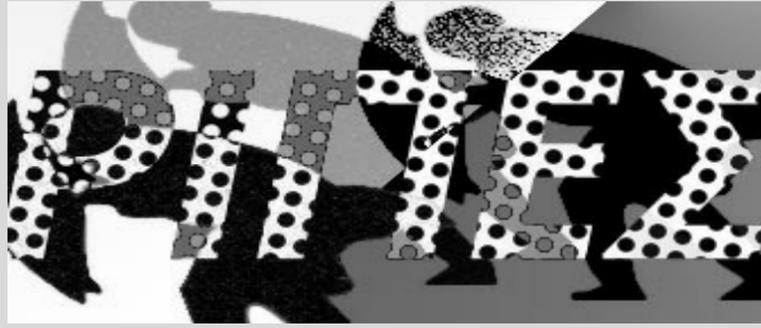
ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΕΙΝΑΙ Ο ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΗΣ ΚΡΙΣΗΣ ΤΟΥ

Τρομοκρατία είναι να πνίγεις πρόσφυγες στο Αιγαίο

ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

25/1/1985: Εκτέλεση στρατηγού-επικεφαλής πωλήσεων οπλικών συστημάτων Rene Ontran («Action Directe») 25/1/1991: Χτύπημα «Citibank», «Barclay's» και γραφείου γάλλου στρατιωτικού ακολούθου (17N) 25/1/2008: Επίθεση στο ΑΤ Πεύκης καίει δύο περιπολικά, δύο συμβατικά αυτοκίνητα και μία μοτοσικλέτα, ενώ σπάζεται και η τζαμαρία του 26/1: Ημέρα τελωνείων, Αυστραλία: Εθνική γιορτή, Ινδία: Ημέρα δημοκρατίας 26/1/1936: Το ΚΚΕ πρώτη φορά στη βουλή με σχήμα «Παλλαϊκού Μετώπου» 26/1/1972: Βόμβα (ΑΑΑ) στον περίβολο γαλλικής πρεσβείας Αθήνας 26/1/1972: Αρχή συνομιλιών για εγκατάσταση αμερικανικών βάσεων στην Ελλάδα 26/1/1973: Κλείσιμο ΕΜΠ λόγω συνεχιζόμενης αποχής, διαδήλωση διαμαρτυρίας 1.500 φοιτητών 26/1/1975: Νεοναζι («Νέας Τάξεως») επιδράμουν στο Πολυτεχνείο και μαχαίρουν τον φοιτητή Β. Γεωργιάδη 26/1/1981: Βόμβες στα γραφεία ΔΕΗ Αγίων Αναργύρων και Ζωγράφου («Οκτώβρης '80») 26/1/1990: Αθώωση Μελίστα για δολοφονία Κολτεζά (Εφετείο) 27/1: Ημέρα κατά λέπρας, ημέρα μνήμης εβραϊκού ολοκαυτώματος, Βιεννάμ: Ημέρα ειρήνης (1973) 27/1/1906: Ομάδα μάχης μπολσεβίκων επιτίθεται σε ταβέρνα-στέκι φιλομοναρχικών, δύο νεκροί, είκοσι τραυματίες 27/1/1972: Εκρηξη μηχανισμού στη γαλλική πρεσβεία Αθήνας 27/1/1991: Ρουκέτα κατά ΒΡ (17N) 27/1/1997: Ληστεία ΕΛΤα Βύρωνα (17N) 28/1: Ημέρα εργάνης, ευρωπαϊκή ημέρα προστασίας προσωπικών δεδομένων, Ρουάντα: Ημέρα δημοκρατίας (1961) 28/1/1972: Βόμβες (ΑΑΑ) σε ΥΠΕΞ και πλατεία Κολωνακίου 28/1/1982: Οι Ερυθρές Ταξιαρχίες απελευθερώνουν τον αμερικανό στρατηγό Τζέιμς Λι Ντόζερ 28/1/1991: Ρουκέτα εναντίον γραφείων American Express (17N) 28/1/2010: Γκαζάκια στο πολιτικό γραφείο Σημίτη 29/1/1956: Παρέχεται δωρεάν νοσοκομειακή περίθαλψη στους γονείς, συζύγους, παιδιά και αδελφούς δημοσίων υπαλλήλων 29/1/1970: Δίκη «Λαϊκής Πάλης» (Θεσσαλονίκη), βαριές καταδίκες μελών 29/1/1972: Βόμβες σε Κολωνάκι και Ακαδημίας 29/1/1973: Δίκη ηγεσίας ΚΚΕσσ., οκτώ καταδίκες 29/1/1976: Βόμβες σε έκθεση «Πίτσος» (ΕΛΑ) 29/1/2009: Καταστροφή έξι αυτοκινήτων της BMW 30/1: Ινδία: Ημέρα μαρτύρων 30/1/1930: Επεισόδια καπνεργατών-χωροφυλακής έξω από το Ταμείο Ασφάλισης 30/1/1972: 15.000 καθολικοί Ιρλανδοί στους δρόμους ζητώντας ισοτιμία, δεκατέσσερις νεκροί από βρετανούς στρατιώτες («Bloody Sunday») 30/1/1979: Πέντε βόμβες καταστρέφουν ισάριθμα Λεωφορεία (ΕΛΑ) 30/1/1980: Βόμβα στο νέο Δικαστικό Μέγαρο Θεσσαλονίκης 31/1: ΗΠΑ: Ημέρα ελληνικών γραμμάτων 31/1/1944: Εκτελούνται με απόφαση Γερμανού Φρουράρχου Αθηνών 50 κομμουνιστές (αντίποινα για δολοφονία υφυπουργού Εργασίας Καλύβα) 31/1/1979: Εκτέλεση Πέτρου Μπάμπη (Ιούνιος 1978) 31/1/1979: Καταστροφή τριών λεωφορείων (ΕΛΑ).

● Βουλωμένο γράμμα διαβάξει η στήλη ●●● Γράψαμε την προηγούμενη βδομάδα ότι ο Τ(σ)ατσόπουλος ετοιμάζεται να πάει στους «58» και ο Πετράν έσπευσε να μας επιβεβαιώσει ●●● Και να διαψεύσει εκείνον τον αστέιο Βούτση, που δήλωνε ότι το διαζύγιο δεν είναι μόνιμο ●●● Το διαζύγιο είναι οριστικό, φώναξε μες στα μούτρα του Βούτση ●●● Εμείς, πάντως, δεν πιστεύουμε εκείνους που λένε ότι ο Τ(σ)ατσόπουλος πάει όπου του υποδεικνύουν τα αφεντικά των μίντια ●●● Σύμπτωση είναι η μεταπήδησή του στους «58» ●●● Αφιέρωμα στη Ρόζα Λούξεμπουργκ από την «Αυγή»! ●●● Ουσ! ●●● Δέκα μήνες φυλακή για «καθύβριση θρησκευματος» στον συγγραφέα του «γέροντα Πασιτίου» ●●● Δεν μπορείς να πεις, από δημοκρατία σκίζουμε ●●● «Θα μεταναστεύσω αν κυβερνήσει ο ΣΥΡΙΖΑ», δηλώνει η γνωστή Αλ Σάλεχ ●●● Αυτή βάλθηκε να μας κάνει να ψηφίσουμε ΣΥΡΙΖΑ ●●● Η στήλη κάνει συντετριμμένη την αυτοκριτική της ●●● Εως τώρα υποτιμούσαμε τη γαλάζια Κατερίνα

Παπακώστα, θεωρώντας ότι κύριος τομέας δράσης της είναι η μόδα και το lifestyle ●●● Μετά τη συγκλονιστική δήλωσή της, ότι «ο Λένιν και ο Τσε Γκεβάρα ήταν κατά της ατομικής τρομοκρατίας», υποκλινόμαστε και ταπεινά τη συγκαταλέγουμε στα πουλέν της στήλης ●●● Ταπεινά, γιατί μόνο έτσι μπορούμε να σταθούμε απέναντι σ' ένα πιτάνιο πνεύμα ●●● Ο Τσίπρας δεν παρέστη στην τελετή έναρξης της ελληνικής προεδρίας στην ΕΕ, αλλά ο ευρωβουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ Ν. Χουντής τα πήρε άγρια με την απουσία του προέδρου του Ευρωκοινοβουλίου Μ. Σουλτς ●●● Με ερώτη-

σή του του τα χώνει χοντρά, διότι παραβίασε το πρωτόκολλο και δεν παρέστη! ●●● Μες στην πολιτική αξιοπιστία αυτό το κόμμα ●●● Ολαντρέας, όχι Ολαντρέου ●●● Εκείνος ο απαγωγέας που πίστεψε τον Καραμολέγκο ως μην είναι και τόσο σίγουρος ότι θα πάρει όσα του 'ταξε ●●● Ουδέν λάθος αναγνωρίζεται μετά την απομάκρυνση εκ του ταμείου ●●● Όταν η ΝΔ ζητάει από τον Τσίπρα να κάνει δήλωση θρησκευτικών φρονημάτων, τότε έχει περιέλθει σε μεγάλη απελπισία ●●● Μεσαίωνας ●●● Δεν υπάρχει αμφισβήτηση του προέδρου, δηλώνουν ο

ένας μετά τον άλλο οι βουλευτές των ΑΝΕΛ ●●● Καλό, το άλλο με τον Τοτό το ξέρετε; ●●● Η πλάκα είναι ότι κανένας δεν τους κάνει σχετική ερώτηση, μόνοι τους ανοίγουν το θέμα ●●● Αυτός ο βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ που βγήκε και δήλωσε ότι ο Τσίπρας είναι άθεος δεν έχει καταλάβει τίποτα από προεκλογική τακτική ●●● Είδε τη μπανάνα, όχι όμως και τη μπανανόφλουδα ●●● Αηδιστικός ο Γιωτόπουλος, πολιτικά αποκρουστικός ο ΣΥΡΙΖΑ ●●● Ξεπέρασαν και τον Περισσό σε πρακτορολογία ●●● Η θέση του ΣΥΡΙΖΑ έχει και πολιτικές προεκτάσεις, βέβαια ●●● Βγαίνει από τα δεξιά στην κυβέρνηση Σαμαρά ●●● Όχι, την πρόκληση με τη νέα σύλληψη Σακκά δεν την πήρε χαμπάρι ο ΣΥΡΙΖΑ ●●● Στα κομμάτια ο «νομικός πολιτισμός», όταν πρόκειται για «τρομοκράτες» ●●● Στα κομμάτια και το τεκμήριο αθωότητας και τα δικονομικά δικαιώματα ●●● Κάτι υπέρμαχοι των δικαιωμάτων –το πάλοι– έχουν να πουν τίποτα; ●●● Γιατί τόσο μούγκα στη στρούγκα; ●

◆ «Δεν θέλουμε να είμαστε οι yesmen της τρούικας, αλλά από την άλλη πλευρά δεν θέλουμε να είμαστε και οι ήρωες του ενός μηνός, αυτοί δηλαδή που θα πουν κάτι φαινομενικά ευχάριστο και δημοφιλές, το οποίο όμως σε έναν μήνα ενδεχομένως θα καταρρεύσει ως χάρτινος πύργος». Αυτά δήλωσε ο νεοφιλελεύθερος Χατζηδάκης, ο υπουργός που κάθε δεκαπέντε μέρες περνάει επιθεώρηση από τον Ράιχενμπαχ. ◆ Από τα δεξιά βγήκε ο ΔΗΜΑΡίτης Α. Μανιτάκης στον Κ. Μητσοτάκη, κατηγορώντας ότι δεν προχωρά αποφασιστικά στο πρόγραμμα κατάρτησης φορέων του δημοσίου, που ο ίδιος (ο Μανιτάκης) είχε ετοιμάσει! ◆ «Ο στόχος μας είναι να αλλάξουμε την ΕΕ, όχι να την αποσυνθέσουμε», δήλωσε ο πρόεδρος Αλέξης, συμπληρώνοντας: «Είμαστε πιο ευρωπαϊστές από τα συντηρητικά κόμματα που κατέστρεψαν την ιδέα της αλληλεγγύης!» Συμπέρασμα: η ΕΕ φτιάχτηκε ως μια ένωση αλληλεγγύης μεταξύ των λαών!

◆ Αντιγράφουμε σχολίο από το «Ποντίκι»: «Επερωτώντας πιας στο εκατομμύριο: Νέους πολιτικούς ορίζοντες στα κοινοβουλευτικά μας ήθη άνοιξε ο ρηξικέλευθος βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ Αλέξης Μητρόπουλος, καταθέτοντας επερώτηση στο υπουργείο Οικονομικών για δικό του ζήτημα! Ανησυχεί για την τύχη του ενός εκατομμυρίου που του παρακρατεί το ΣΔΟΕ! Το δίχως άλλο προσέθεσε το δικό του λιθαράκι στην κοινοβουλευτική πρακτική: Αλέξης κερνάει, Μητρόπουλος πίνει!». Σας πήρανε χαμπάρι ακόμα και τα φιλοσυριζικά έντυπα. Πού να 'ξερε ο σχολιογράφος όλη την ιστορία και να ήταν ακριβής και στις

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

λεπτομέρειες.

◆ Ο Αντώνης Κοτσακάς με ανοιχτή επιστολή του, πριν λίγο καιρό, διαμαρτυρόταν ότι του χρεώνουν τη σχέση του με τον Ακη και διαβεβαίωνε ότι δεν είναι στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ. Προ δεκαήμερου, αυτός ο (περίπου) ιδιοτελής, με την (εντελώς) χαλαρή σχέση με τον ΣΥΡΙΖΑ, εκλέχτηκε πρώτος στο εποπτικό όργανο των πασοκογενών του ΣΥΡΙΖΑ.

◆ «Οι πολιτικές δυνάμεις που μπορούν να εκφράσουν τον νέο μεταρρυθμιστικό χώρο της σύγχρονης Σοσιαλδημοκρατίας, του φιλελεύθερου Κέντρου, της μεταρρυθμιστικής Αριστεράς και της ρεαλιστικής Οι-

κολογίας». Όταν ένας από τους «58» (Δ. Σκάκκος, πολιτικός επιστήμονας-διεθνολόγος, κατά δήλωσή του) αισθάνεται την ανάγκη πριν από κάθε πολιτικό ρεύμα να βάλει και ένα επίθετο, αποκαλύπτει κάτι πέρα από αμηχανία. Περίπου πανικό. Όλα τα ρεύματα που αναφέρει υπάρχουν έξω από τους «58», οι οποίοι δεν έχουν να εκφράσουν τίποτα,

εκτός από τα υπολείμματα του πάλαι ποτέ ΠΑΣΟΚ.

◆ Ούτε πρωτάρης είναι ο Παπούλιας (κάθε άλλο) ούτε έχει αρχίσει να το χάνει λόγω ηλικίας. Σκόπιμα άνοιξε το θέμα της διαδοχής του, στέλλοντας το μήνυμα στους Σαμαρά-Βενιζέλο (και όχι μόνο), ότι αν χρειαστεί είναι έτοιμος να θυσιάσει το υπόλοιπο της θητείας του, προκειμένου να πάνε σε πρόωρες εκλογές τη στιγμή που αυτοί θα κρίνουν πιο κατάλληλη.

◆ «Η σχέση μας με την ΕΕ και τα κράτη-μέλη δεν είναι σχέση εμπορική, είναι προπάντων πολιτική. Το πρόβλημα των εταίρων μας είναι να τους επιστραφούν τα κεφάλαιά τους, δεν είναι να πλουτίσουν χάρη στην Ελλάδα». Ο Βενιζέλος στη «Φιγκαρό», σε ρόλο Νενέκου.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Σας διαβεβαιώνω πως θα είμαστε πρώτο κόμμα στις ευρωεκλογές. Εχω εμπιστοσύνη στον ελληνικό λαό, πιστεύω ότι αγαπούν τη χώρα τους και τα παιδιά τους, δεν αμφιβάλλουν για το αν θέλουν την Ευρώπη ή όχι.

Αντώνης Σαμαράς

ΕΪΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΪΠΑΝ...

Το κράτος έχει μικρύνει αρκετά τα τέσσερα τελευταία χρόνια, θα πρέπει να γίνει χωρίς προκαταλήψεις συζήτηση για στοχευμένη εκχώρηση ορισμένων υπηρεσιών στον ιδιωτικό τομέα. Το κράτος πρέπει να μικρύνει κι άλλο.

Κυριάκος Μητσοτάκης

Εκλογές, ο ελληνικός λαός τις θέλει το 2016. Και η προσπάθειά μου είναι να γίνουν το 2016. Εκείνος που θα επιδιώξει να γίνουν το 2015, θα έχει και την πολιτική ευθύνη. Εμείς δεν έχουμε πρό-

βλημα να γίνουν το 2015, μην κάνετε λάθος. Η Ελλάδα έχει ανάγκη να γίνουν το 2016. Και εγώ κριτήριό μου μόνο, έχω την Ελλάδα.

Αντώνης Σαμαράς

Είναι ψευδές το δίλημμα Μνημόνιο-αντιμνημόνιο. Η χώρα, μαζί με τους υπολοίπους εταίρους, υπέγραψε Μνημόνιο το 1993. Και από το Μνημόνιο που λέγεται Μάαστριχτ η χώρα δεν μπορεί να βγει. Αυτό πρέπει να το καταλάβει και ο ΣΥΡΙΖΑ και όλοι. Μην κοροϊδεύουν κάποιον το λαό

ότι δε θα έχουμε δεσμεύσεις την επόμενη μέρα και εκτός Μνημονίου.

Νίκος Ανδρουλάκης

Εγώ το βράδυ που μιλάγαμε για τα υποβρύχια στη Βουλή ζήτησα από τον κ. Αβραμόπουλο να φέρει το θέμα στην αρμόδια επιτροπή. Εκείνο το βράδυ αναφέρθηκα στον φίλο του κ. Καμμένου, τον κ. Μείμαρρη, είναι προφανές, θα το δείτε και στο βίντεο ότι ο κ. Καμμένος ούτε με χειροκρότησε.

Γεώργιος Νταβρής

Οτιδήποτε έχει να κάνει με τις σχέσεις των βουλευτών, είναι

επάδυνο και ήταν στοιχείο της μεταβατικής περιόδου που περνάμε. Θέλω, όμως, να είμαι απολύτως ειλικρινής και επειδή είναι δημοκρατικό κόμμα ο ΣΥΡΙΖΑ, ο Πέτρος είναι ιδιόρρυθμος και ταυτόχρονα άνθρωπος που μπορεί να έχει κανείς ένα πεδίο συνεννόησης... δεν είναι ένα μόνιμο διαζύγιο.

Νίκος Βούτσης

Οι περισσότεροι εκ των συμμετεχόντων στην κίνηση των 58, που βαφτίζεται «Προοδευτική Δημοκρατική Παράταξη» (;) υπήρξαν υπονομευτές, συκοφάντες και πολέμιοι και του Αν-

δρέα και του ΠΑΣΟΚ.

Αριστερή Πρωτοβουλία (Παναγιωτακόπουλος)

Είμαστε το πιο δημοκρατικό πολιτικό υποκείμενο. Αυτό δε σημαίνει, όμως, ότι δεν υπάρχει η έγνοια της αυτοπροστασίας. Της συλλογικής προστασίας της προσπάθειάς μας και της συλλογικής μας αξιοπρέπειας. Φαινόμενα εκφυλιστικά, φαινόμενα απαξιοτικά της συλλογικής προσπάθειας, από εδώ και στο εξής δεν μπορεί να γίνονται αποδεκτά από τη συλλογικότητα, όχι από τις ηγεσίες.

Αλέξης Τσίπρας

Ξέφτισε το success story

Γιατί ο Σαμαράς επιλέγει ν' αντιμετωπίσει τον ΣΥΡΙΖΑ με έναν παλαιάς κοπής αντικομμουνισμό, κάνοντας προπαγάνδα για τον αθεϊσμό του Τσίπρα ή για τη «συνιστώσα της τρομοκρατίας»; Γιατί έχει εξ ορισμού χαμένη κάθε μάχη που θα προσπαθήσει να δώσει στο πεδίο της οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής. Λόγια λέει κι αυτός, λόγια λέει και ο ΣΥΡΙΖΑ, όμως αυτός κυβερνά, οπότε τα λόγια πρέπει να έχουν και πρακτικό αντίκρισμα (και δεν έχουν), ενώ ο ΣΥΡΙΖΑ πουλάει ανέξοδα ελπίδες, όπως έκανε και ο Σαμαράς την εποχή του πρώτου Μνημόνιου, πριν τον αναγκάσουν να μπει στην κυβέρνηση Παπαδήμου και δεχτεί το πρώτο μεγάλο ξεπουπούλιασμα. Ο,τι και να πει ο ΣΥΡΙΖΑ, όσες κωλοτούμπες και να κάνει, εξακολουθεί να έχει την άνεση της διγλωσσίας, ενώ ο λόγος του λειτουργεί αποχαυνωτικά, όπως ακριβώς λειτουργούν οι προσευχές και τα τάματα στην ψυχολογία ενός καρκινοπαθούς στο τελευταίο στά-

Κινήσεις και στα δεξιά της δεξιάς

Απ' όλα έχει ο μπαξές, γιατί να μην έχει και κινήσεις στο χώρο της λεγόμενης «πατριωτικής δεξιάς»; Όπως γίνεται με την «Κεντροαριστερά» και εκεί συζητούν όλοι με όλους. Ο Πολύδωρας, με τη φιλοδοξία να ηγηθεί του χώρου, φέρεται να συζητά με τον Ζώη αλλά και στελέχη του ΛΑΟΣ, αν και ο πονηρός Καρατζαφέρης έχει επιλέξει άλλο δρόμο: κάθετα ήσυχος και αναζητά γέφυρες με τον Σαμαρά, για να επιστρέψει στη ΝΔ. Ξετσούμισε και ο Πανίκας ο Ψωμιάδης, που επίσης θέλει ν' ασκήσει πίεση στον Σαμαρά να τον ξαναπαράει στη ΝΔ, ενώ από τη ναφθαλίνη βγήκε ακόμη και ο Παπαθεμελής, που ετοιμάζει εκδήλωση στη Θεσσαλονίκη με ομιλητή και τον Πολύδωρα. Μέχρι και ο πάλαι ποτέ βουλευτής του ΠΑΣΟΚ Π. Κρητικός, που έχει ιδρύσει κάποιο σύλλογο «Νικόλαος Ζορμπάς» παίζει στα σενάρια.

Τον τελευταίο λόγο, βέβαια, θα τον πει ο Σαμαράς, που κρατάει και το μαχαίρι και το πεπόνι. Αποφιλώνοντας τους χρυσαυγίτες από το στελεχικό τους δυναμικό και πλαγιοκοπώντας συνεχώς τον Καμμένο και το διαλυμένο μαγαζί του, έχει την άνεση να κάνει κινήσεις και προς τους μικρούς και «αδέσποτους» του χώρου της δεξιάς-ακροδεξιάς. Το παρασκήνιο σίγουρα δουλεύει, όμως είναι νωρίς για να κάνει ο Σαμαράς τις κινήσεις του.

Κι αυτό το έχει συνειδητοποιήσει ο Σαμαράς και σίγουρα το «μετρούν» οι κρυφές δημοσκοπήσεις που σε εβδομαδιαία βάση χρηματοδοτεί ο μηχανισμός του Μαξίμου.

Ξαμόλυσε, λοιπόν, όλους τους απίθανους που διαθέτει η ΝΔ, κάτι delivery boys τύπου Σίμου Κεδίκογλου και Αννας-Μισέλ Ασημακοπούλου, να πετάνε ό,τι μοναρχοφασιστική χοντροκοπιά κατεβάζει η γκλάβα τους, σε μια προσπάθεια να θωρακίσει τη ΝΔ από τ' αριστερά, συσπειρώνοντας το παραδοσιακό δεξιό και ακροδεξιό ακροατήριο, με τα βαθιά συμπλέγματα και τον ακατοίκτη εγκέφαλο.

Η τελευταία εμφάνιση του Σαμαρά (ομιλία στο Ελληνογερμανικό Επιμελητήριο) ήταν πραγματικά θλιβερή. Οχι μόνο γιατί δεν είχε τίποτα καινούργιο να πλασάρει και επαναλάμβανε τα ίδια και τα ίδια, αλλά και γιατί ο ίδιος εμφανίστηκε εμφανώς κουρασμένος, γεγονός που δεν μπόρεσε να κρύψει, παρά την αναμφισβήτητη εμπειρία του.

Το success story που δοκίμασε να ξαναπαρουσιάσει ήταν γεμάτο ξέφτια. Κυριολεκτικά κουρέλι. Μόνο για το πρωτογενές πλεόνασμα έλεγε και ξαναέλεγε, αφήνοντας αιδημόνως στην άκρη την ανάπτυξη, η οποία υποτίθεται ότι καταφθάνει με ρυθμούς καλπασμού. Τι να πει για ανάπτυξη, όμως, όταν δεν καταφέρνουν να ξεπουλήσουν ούτε τον κρατικό πλούτο που έχουν βγάλει στο σφυρί και οι ιδιωτικοποιήσεις εμφανίζουν ένα κενό... να (μετά συγχωρήσεως);

«Δημιουργείται πλέον στη Χώρα μας ένα νέα κλίμα, θα έλεγα κατ' εξοχήν φιλικό προς τον επιχειρηματία και την επιχειρηματικότητα. Σας θυμίζω ότι μέχρι πριν λίγο καιρό ήταν από αφύσικο μέχρι

αδιανόητο να παρελαύνουν επιχειρηματίες, Έλληνες ή ξένοι, από το γραφείο του Πρωθυπουργού. Σήμερα αυτό πια δεν αποτελεί ειδηση και το θεωρώ πάρα πολύ σημαντικό, γιατί η επιχειρηματικότητα είναι το μόνο μέσο που εξασφαλίζει την ασφαλή έξοδο από την κρίση», είπε σε κάποια αποστροφή του λόγου του, γλείφοντας τους καπιταλιστές που αποτελούσαν το ακροατήριό του. Ναι, αλλά ο κόσμος έχει βαρεθεί να τον βλέπει να δέχεται τον κάθε απίθανο καπιταλιστή (ακόμη και τους τέταρτους ανθυποεμίρηδες του Κόλτπου), ν' ακούει για επενδύσεις που θα γίνουν και για χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας, χωρίς στην πράξη να συμβαίνει τίποτα πέρα από δημόσιες σχέσεις. Πολύ λάδι στο τηγάνι κι από τηγανίτα τίποτα, λένε στα καφενεύα.

Πώς θα πάει, λοιπόν, στις εκλογές ο Σαμαράς; Η Μισέλ και ο Σίμος δεν μπορούν να του φέρουν κόσμο, ούτε να ανακόψουν διαρροές κατά ΣΥΡΙΖΑ μεριά. Άντε νατσιμπήσει κάτι από το συρφετό που ακολουθεί τους νεοναζί, αλλά κι αυτό λίγο θα είναι. Για να διακόψει τις διαρροές προς τ' αριστερά δεν αρκούν ο αθεϊσμός του Τσίπρα και οι «μάρτυρες των τρομοκρατών», πρέπει εκτός από θεάματα να προσφέρει και ολίγον άρτον. Η μόνη ελπίδα του είναι να τον αφήσουν να μοιράσει κάποια ψίχουλα από το «πρωτογενές πλεόνασμα». Πόσα; Όσα να 'ναι. Ήδη, σε λιγότερο από ένα μήνα το «πρωτογενές πλεόνασμα», σύμφωνα με τα στοιχεία που δημοσιοποιεί το υπουργείο Οικονομικών, ψαλιδίστηκε κατά 13%. Από τα 691 (σύμφωνα με την αρχική εκτίμηση) έπεσε στα 603 εκατ. ευρώ. Αν το «ψαλιδίσει» παραπέρα η Eurostat, όπως γίνεται συνήθως, το 70% που ζητά

να «μοιράσει» ο Σαμαράς μετά βίας θα ξεπερνά τα 300 εκατ. ευρώ. Όμως, στην αναβροχιά καλό είναι και το χαλάζι.

«Θα επιστρέψουμε ένα μεγάλο μέρος, το 70%, του πρωτογενούς μας πλεονάσματος στην κοινωνία. Για πρώτη φορά, δηλαδή, θα υπάρξει μια αποκατάσταση αδικιών, που χειροπιαστά θα το νιώσει η κοινωνία. Ιδιαίτερα οι πιο αδύναμοι, εκείνοι που έχουν και τη μεγαλύτερη ανάγκη», ανακοίνωσε ο Σαμαράς, αλλά η ψυχούλα του τρέμει μη τυχόν υπάρξει καμιά εμπλοκή και οι Γερμανοί που «νάν», πετώντας τον στα αζήτητα σαν στυμμένη λεμονόκουπα. Ολα δείχνουν, βέβαια, ότι προς το παρόν τον θεωρούν ακόμη απαραίτητο, όμως σ' ένα ρευστό περιβάλλον κρίσης κανείς δεν ξέρει τι μπορεί να συμβεί.

Γ' αυτό και ο Σαμαράς δεν παρειαίει να στείλει και από το βήμα του Ελληνογερμανικού Επιμελητηρίου μήνυμα υποταχής και νομιμοφροσύνης στους ιμπεριαλιστές προστάτες του, διακηρύσσοντας: «Θα βγούμε από το Μνημόνιο μια και καλή. Αλλά για να βγούμε πρέπει να πιάσουμε τους στόχους μας, χωρίς εκπτώσεις, χωρίς παρεκκλίσεις. Ετσι ξεκίνησα, έτσι θα το πάω μέχρι τέλος. Χωρίς εκπτώσεις και χωρίς παρεκκλίσεις». Τα μεγέθη, βέβαια, θα τα καθορίσει η τρόικα και όχι ο Σαμαράς με τον Βενιζέλο και τον Στουρνάρα. Μπορεί ο παμπόνηρος σοσιαλδημοκράτης Σβόμποντα να κάνει προεκλογική εκστρατεία με «αντιτροϊκανές» κορόνες, μπορεί στο ευρωκοινοβούλιο να παίζουν μπροστά σε μια εικονική τρόικα (η ίδια δεν τους κάνει τη χάρη να εμφανίζεται συχνά), όμως το Βερολίνο την περιβάλλει με απόλυτη εμπιστοσύνη κι αυτό μετράει.

■ Ο μείζων στόχος ενώνει τα ιμπεριαλιστικά κέντρα

«Θύελλα προκάλεσε το δημοσίευμα του "Εθνους της Κυριακής", το οποίο αποκάλυψε απόρρητο έγγραφο του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, στο οποίο αναφέρεται ότι η αναδιάρθρωση του χρέους δεν έγινε, επειδή την απέρριψε η τότε κυβέρνηση του Γιώργου Παπανδρέου». Αυτά έγραφε το «Εθνος» της Δευτέρας, ευλογώντας τα γένεια του και το ψεύδος του. Γιατί πρόκειται περί προφανούς ψεύδους, το οποίο μάλιστα δεν είναι και καινούργιο. Ολόκληρο βιβλίο έχει γράψει ο πρώην εκπρόσωπος της Ελλάδας στο ΔΝΤ Π. Ρουμελιώτης, υποστηρίζοντας την άποψη ότι το ΔΝΤ ήθελε «κούρεμα» του ελληνικού χρέους, αλλά τη λύση απέρριψε η κυβέρνηση Παπανδρέου.

Σιγά που μπορούσε η περιδείης κυβέρνηση Παπανδρέου να απορρίψει οτιδήποτε αποφάσιζαν οι διαχειριστές του δημόσιου χρέους. Μπορεί το ΔΝΤ να ήθελε το «κούρεμα» από την αρχή, όμως δεν το ήθελαν οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις, για να μην υπάρξει πρόβλημα στο ευρώ. Το παραδέχτηκε πρόσφατα, για πρώτη φορά δημόσια, ο Ολι Ρεν, απαντώντας σε ερωτήσεις στο Ευρωκοινοβούλιο. Και η κυβέρνηση Παπανδρέου υπάκουσε στη θέληση του ευρωζωνικού διευθυντήριου.

Μήπως, όμως, το ΔΝΤ ακολούθησε διαφορετική στάση; Δεν συνεργάστηκε με τις ευρωπαϊκές κυβερνήσεις και τους μηχανισμούς της Ευρωζώνης στη διαχείριση του ελληνικού χρέους; Μήπως δεν ήταν το ΔΝΤ που χρησιμοποίησε σκόπιμα τον λαθεμένο «πολλαπλασιαστή» για να «αποδείξει» ότι το πρώτο Μνημόνιο «βγαίνει»;

Υπάρχει ο ενδοϊμπεριαλιστικός ανταγωνισμός και αυτός ήταν παρών και στις διαδικασίες διαχείρισης του ελληνικού χρέους. Το ΔΝΤ, υπηρετώντας πρωτίστως τα αμερικάνικα συμφέροντα, προσπαθούσε να χρησιμοποιήσει το «χαρτί» των υπερχρεωμένων χωρών προκειμένου να στριμώξει τη Γερμανία. Πίεζε τα πράγματα μέχρι εκεί που το έπαιρνε. Πέρα, όμως, από τον ενδοϊμπεριαλιστικό ανταγωνισμό, υπάρχει η διμπεριαλιστική ενότητα γύρω από το μείζων στόχο. Και μείζων στόχος όλων των ιμπεριαλιστικών κέντρων ήταν η προώθηση της «κινεζοποίησης» στην καρδιά της Ευρωζώνης. Αυτή την «κινεζοποίηση» προώθησαν με θαυμαστή συνέπεια και με απόλυτη ενότητα μεταξύ τους. Οι αποφάσεις της τρόικας ως προς τα μέτρα της «κινεζοποίησης» ήταν πάντοτε ομόφωνες, χωρίς ποτέ να διαφανεί οποιοδήποτε ψήγμα διαφωνίας ανάμεσα στους εκπροσώπους του ΔΝΤ, της ΕΕ και της ΕΚΤ. Σε άλλο επίπεδο, σ' αυτό του Eurogroup και ορισμένες φορές της συνόδου κορυφής, με την παρουσία πάντοτε της Κριστίν Λαγκάρντ ως εκπροσώπου του ΔΝΤ, γινόταν το παζάρι για το χρέος. Κι όταν ήρθε η ώρα, αποφασίστηκε και το πρώτο «κούρεμα» (PSI) και στη συνέχεια ένα δεύτερο καλυμμένο «κούρεμα» και αλλαγές στα επιτόκια και στο χρόνο αποπληρωμής (και θα γίνουν και άλλες τέτοιες ρυθμίσεις, γιατί ο λογαριασμός του χρέους δε «βγαίνει»).

Η κυβέρνηση Παπανδρέου είναι ένα πτώμα που έχει ενταφιαστεί προ καιρού. Μπορούν, λοιπόν, σήμερα να της φορτώνουν όλες τις ευθύνες, βγάζοντας λάδι τους ιμπεριαλιστές διαχειριστές και επικυρίαρχους, όπως και τη διάδοχη κατάσταση, τη σημερινή κυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου, η οποία τάχα διόρθωσε τα στραβά του πρώτου Μνημόνιου.

■ Για την Κεντροαριστερά, ρε γαμώτο

Ποιος έχει το μεγαλύτερο πρόβλημα με τα νταλαβέρια στο χώρο της «Κεντροαριστεράς»; Οχι το ΠΑΣΟΚ, που η όποια εσωκομματική αντιπολίτευσή του είναι μάλλον περιθωριοποιημένη, αλλά ο Κουβέλης. Δεν είναι μόνο αυτοί που ετοιμάζονται σούμπιοι για τη «δημοκρατική παράταξη» των «58» (Ψαριανός και Παπαδόπουλος έχουν ήδη ανακοινωθεί ως ομιλητές σε εκδηλώσεις, όπως και ο πρώην Συριζαίος Τασόπουλος), αλλά δεν προχωράει και το «ντιλ» με τον Λοβέρδο, καθώς παρασκηνακά εκτοξεύονται αλληλοκατηγορίες για κινήσεις και διαθέσεις «μικρομεγαλισμού» και «ηγεμονισμού».

Ετσι, ο κυρ-Φώτης προσανατολίζεται περισσότερο προς αδέσποτους πρώην Πασόκους, όπως ο Καστανίδης, ο Μπεγγλίτης, ο Μανίκας και άλλοι, με τους οποίους φέρεται να βρίσκεται σε στενή παρασκηνακική επαφή. Λέγεται, μάλιστα, ότι βρήκαν και το όνομα του σχήματος ΔΗΜΕΑΡ (Δημοκρατική Μεταρρυθμιστική Αριστερά) και πως ετοιμάζουν πυρετώδως την πολιτική διακήρυξη. Οπότε ο Λοβέρδος κινυνεύει να μείνει στην απέξω. Ίσως γι' αυτό εμφανίζεται σε «Προοδευτικό Φόρουμ» μαζί με τα ορφανά του Μάνου («Δράση») και διάφορες απίθανες πασοκογενείς γκρούπες με εξωτικά ονόματα («Δίκτυο Π80» του Ραγκούση, «ThinkΠ», «Κίνηση Μπροστά»). Μέχρι το Μάρτη θα δουν πολλά ακόμη τα μάτια μας και θα ευφρανθεί η καρδιά μας με τα καμώματα των «Κεντροαριστερών».

«Παιδιά του πρωτοκόλλου» για τη μαριονέτα της χούντας

Η Ελλάδα ήταν η πρώτη μη αραβική χώρα που επισκέφτηκε η μαριονέτα των ματοβαμμένων πραξικοπηματιών στρατηγών της Αιγύπτου Αντλί Μανσούρ, διορισμένος πρόεδρος της χώρας. Η επίσκεψη κλειστήκε προφανώς με αμερικάνικη παρέμβαση, προκειμένου ο «αιγύπτιος Κόλλιας» (για να θυμηθούμε και τη «δική μας» πρώτη χουντική κυβέρνηση) να πατήσει ευρωπαϊκό έδαφος. Οχι πως οι άλλες χώρες της ΕΕ έχουν πρόβλημα με τους στρατηγούς, αλλά η Μέρκελ, ο Ολάντ και οι άλλοι ιμπεριαλιστές ηγέτες έχουν πιο σοβαρά πράγματα να κάνουν από το να περιφέρουν τον Μανσούρ στις πρωτεύουσές τους. Ο ρόλος του «παιδιού

του πρωτοκόλλου» ανατέθηκε στη συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου και ο Παπούλιας έπαιξε άριστα το ρόλο του. Από τις μετάνοιες κόντεψε να σπάσει το κούτελό του.

Οχι μόνο δεν περιορίστηκε στα τυπικά που προβλέπει σ' αυτές τις περιστάσεις το πρωτόκολλο, αλλά έφτασε στο σημείο να φτύσει το αίμα των νεκρών και τα σακατεμένα κορμιά των χιλιάδων που σαπίζουν στα κοιλάστια της αιγυπτιακής χούντας. «Στηρίζουμε την Αίγυπτο κατά τη μεταβατική περίοδο που διανύει, ώστε να ολοκληρωθεί η εν εξελίξει διαδικασία εκδημοκρατισμού», είπε χωρίς ούτε για μια στιγμή να κοκκινήσει από ντροπή.

■ Αίγυπτος

Αποχή της νεολαίας από το δημοψήφισμα

Με το 98,1% των ψήφων υπέρ του «Ναι» και μόλις 1,9% υπέρ του «Όχι» επικυρώθηκε, σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία, η τροποποίηση του συντάγματος στο δημοψήφισμα που πραγματοποιήθηκε στις 14 και 15 του Γενάρη στην Αίγυπτο. Στις κάλπες, πάντα σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία, προσηλήθη το 38,6% των εγγεγραμμένων ψηφοφόρων. Το ποσοστό αυτό μπορεί να «νομιμοποιεί» το στρατιωτικό πραξικόπημα του περασμένου Ιούλη και τον έλεγχο της εξουσίας από το στρατό, άμεσα ή έμμεσα, και να ανοίγει το δρόμο στο στρατηγό Σίσι για την προεδρία, ωστόσο απέχει πολύ από το να χαρακτηριστεί θρίαμβος για τη στρατιωτική χούντα και τους υποστηρικτές της. Παρόλο που πραγματοποιήθηκε σε κλίμα τρομοκρατίας, συλλήψεων, ντε φάκτο απαγόρευσης της καμπάνιας υπέρ του «Όχι» και μιας σαρωτικής προπαγανδιστικής εκστρατείας από την κυβέρνηση και τα κρατικά και ιδιωτικά μέσα, η οποία παρουσίαζε την ψήφο υπέρ του «Ναι» ως πατριωτικό καθήκον και ως το μόνο δρόμο για την ασφάλεια και τη σταθερότητα στη χώρα.

Στις συνθήκες αυτές, το 38,6% ποσοστό της συμμετοχής στο δημοψήφισμα είναι κατώτερο των προσδοκιών των υποστηρικτών του στρατηγού Σίσι και όχι πολύ υψηλότερο από το 33% ποσοστό συμμετοχής στο δημοψήφισμα για το σύνταγμα που πραγματοποιήθηκε τον περασμένο Δεκέμβρη επί προεδρίας Μόρσι, στο οποίο οι πολιτι-

κές δυνάμεις της αντιπολίτευσης είχαν καλέσει είτε σε αποχή είτε υπέρ του «Όχι» και το οποίο είχε επικυρωθεί με ποσοστό 64%.

«Ακόμη και οι πιο αισιόδοξοι υποστηρικτές του Σίσι παραδέχονται ότι η συμμετοχή ήταν λιγότερο από ιδεώδη. Παρά την επιθετική καμπάνια από τα κρατικά και ιδιωτικά μέσα καθώς και από κορυφαίες θρησκευτικές προσωπικότητες και πολιτικά κόμματα, συμπεριλαμβανομένου του σαλαφιστικού Αλ-Νουρ, η συμμετοχή δεν κατάφερε να φτάσει τον επιθυμητό στόχο του 40% και άνω» σχολίασε η επιφανής αιγυπτια αναλύτρια Νερβάνα Μαχμούντ, σύμφωνα με την αιγυπτιακή εφημερίδα «Daily News Egypt» (19/01/14). Η ίδια αναλύτρια υποστηρίζει ότι «το κάλεσμα της Μουσουλμανικής Αδελφότητας σε αποχή βρήκε ανταπόκριση κυρίως στις περιφερειακές περιοχές νότια και δυτικά του Καΐρου, γεγονός που επιβεβαιώνει τη μείωση της επιρροής της στις πυκνοκατοικημένες αστικές περιοχές». Η αναφορά στο συντηρητικό σαλαφιστικό κόμμα Αλ-Νουρ, το οποίο τάχθηκε υπέρ του Σίσι και κατά του Μόρσι, έχει ιδιαίτερη σημασία, γιατί το κόμμα αυτό είχε κερδίσει το 25% των ψήφων στις βουλευτικές εκλογές πριν από δύο χρόνια και τώρα εμφανίστηκε να έχει αποτύχει να συσπειρώσει τους οπαδούς του υπέρ του «Ναι» και να αυξήσει τη συνολική συμμετοχή στο δημοψήφισμα.

Όμως το πιο σημαντικό και ταυτόχρονα ανησυχητικό στοιχείο για τη στρατιωτική χούντα και τους συ-

νοδοιπόρους της είναι η μεγάλη αποχή της νεολαίας από το δημοψήφισμα. Υπολογίζεται ότι μόνο το 16% των Αιγυπτίων ηλικίας 18-30 ετών πήρε μέρος στο δημοψήφισμα. Η εκτίμηση για χαμηλή συμμετοχή της νεολαίας καταγράφηκε και κατά τη διάρκεια του δημοψηφίσματος από ανταποκριτές διεθνών πρακτορείων και επιβεβαιώθηκε στη συνέχεια από αιγυπτίους πολιτικούς αναλυτές. Για παράδειγμα, ο πολιτικός αναλυτής Χασάν Ναφέα χαρακτήρισε τη συμμετοχή της νεολαίας «απογοητευτική» και υποστήριξε ότι «η νεολαία αρνήθηκε να πάρει μέρος στο δημοψήφισμα, γιατί θεωρεί αυτό που συμβαίνει αντεπανασταση στην επανάσταση του Γενάρη ενάντια στο καθεστώς Μουμπάρακ», σύμφωνα με τη «Daily News Egypt». Σημειώτεον ότι ο ίδιος ο πρόεδρος της εκλογικής επιτροπής Ναμπίλ Σαλίμπ παραδέχτηκε ότι ένα σημαντικό ποσοστό της νεολαίας δε συμμετείχε στο δημοψήφισμα, γεγονός που απέδωσε όμως στις εξετάσεις που συνέπεσαν, ενώ ο ίδιος ο στρατηγός Σίσι είχε καλέσει τη νεολαία να πάρει μέρος, λέγοντας ότι αποτελεί περισσότερο από το 50% των 85 εκατομμυρίων του αιγυπτιακού πληθυσμού.

Προφανώς ένα σημαντικό κομμάτι της νεολαίας που δεν προσήλθε στις κάλπες είναι αυτό που πρωτοστάτησε και μάτωσε στη λαϊκή εξέγερση το Γενάρη του 2011 ενάντια στο καθεστώς Μουμπάρακ, στη συνέχεια ενάντια στην πολιτική της κυβέρνησης Μόρσι και τώρα βιώνει το όργιο καταστολής αρχικά

ενάντια στους Αδελφούς Μουσουλμάνους και στη συνέχεια ενάντια σε κάθε φωνή που διαφωνεί και αντιδρά στην εξουσία της στρατιωτικής χούντας, η οποία επιχειρεί να καταργήσει όλες τις κατακτήσεις της λαϊκής εξέγερσης.

Μια μέρα μετά την επικύρωση του νέου συντάγματος, που υποτίθεται ότι διασφαλίζει τα πολιτικά και κοινωνικά δικαιώματα, η διορισμένη από τη στρατιωτική χούντα κυβέρνηση έδωσε ένα ακόμη δείγμα της εκστρατείας φήμισης κάθε κριτικής, διαφωνίας ή αντίδρασης που έχει εξαπολύσει. Στις 18 Γενάρη ασκήθηκε ποινική δίωξη εναντίον ενός από τους γνωστότερους φιλελεύθερους διανοούμενους της Αιγύπτου, πολιτικού επιστήμονα και πρώην βουλευτή, του Αμπ Χαμζάουι, ο οποίος κατηγορείται μαζί με 20 άλλους φιλελεύθερους και ισλαμιστές, συμπεριλαμβανομένου του ανατραπέντος προέδρου Μοχάμεντ Μόρσι, για προσβολή της Δικαιοσύνης. Ο Χαμζάουι ήταν από τους λίγους αστοφιλελεύθερους που μίλησε ανοιχτά ενάντια στο στρατό μετά το μακελειό των Αδελφών Μουσουλμάνων το περασμένο καλοκαίρι, χαρακτηρίζοντας «τις πράξεις του στρατού μια μορφή φασισμού».

Το «έγκλημα» για το οποίο κατηγορείται είναι ότι σε μήνυμά του μέσω του Twitter τον περασμένο Ιούνη έκανε κριτική σε δικαστική απόφαση με την οποία καταδικάστηκαν 43 υπάλληλοι πέντε ΜΚΟ με την κατηγορία ότι έπαιρναν χρηματοδότηση από το εξωτερικό και σχε-

δίαζαν να αποσταθεροποιήσουν την Αίγυπτο.

Παράλληλα συνεχίζεται το πογκρόμ και η βιομηχανία ποινικών διώξεων εναντίον των Αδελφών Μουσουλμάνων. Ενδεικτικά, στις 20 Γενάρη παραπέμφθηκαν σε δίκη 64 φοιτητές του πανεπιστημίου Αλ-Αζχαρ, κατηγορούμενοι για συμμετοχή σε διαδήλωση χωρίς άδεια της αστυνομίας, για διατάραξη της δημόσιας τάξης και ασφάλειας, για καταστροφική δημόσιας περιουσίας και επιθέσεις κατά της αστυνομίας. Στις 11 Γενάρη, παρατάθηκε η κράτηση 174 φοιτητών, που κατηγορούνται για συμμετοχή σε ταραχές στο Πανεπιστήμιο του Καΐρου, προκειμένου να συνεχιστεί η ανάκριση, ενώ στις αρχές Γενάρη καταδικάστηκαν 26 φοιτητές του πανεπιστημίου Αλ-Αζχαρ σε φυλάκιση 2,5 χρόνων με ανάλογες κατηγορίες.

Επίσης, ως μην ξεχνάμε ότι γνωστοί αγωνιστές που πρωτοστάτησαν στη λαϊκή εξέγερση της 25ης Γενάρη βρίσκονται στις φυλακές. Ανάμεσά τους ηγετικά στελέχη του Κινήματος 6 Απριλίου, οι Αχμέντ Μαχέρ, Αχμέντ Ντούμα και Μοχάμεντ Αντέλ, που καταδικάστηκαν το Δεκέμβρη σε τρία χρόνια φυλάκισης με την κατηγορία της οργάνωσης διαδήλωσης χωρίς άδεια από την αστυνομία. Εκτός από τη Μουσουλμανική Αδελφότητα, το Κίνημα 6 Απριλίου και άλλες μικρότερες συλλογικότητες είχαν καλέσει σε αποχή από το δημοψήφισμα, με διαφορετική φυσικά από τη Μ.Α. πολιτική τοποθέτηση.

■ Ιράκ

Η Φαλούτζα παραμένει υπό τον έλεγχο των ανταρτών

Σχεδόν ένα μήνα από τη λαϊκή εξέγερση στη σουνιτική επαρχία Ανμπάρ και την κατάληψη της πρωτεύουσας Ραμάντι και της Φαλούτζα από τους αντάρτες του Ισλαμικού Κράτους του Ιράκ και του Λεβάντε (ISIL), η κατάσταση δεν έχει αλλάξει σημαντικά. Το μεγαλύτερο μέρος του Ραμάντι έχει ανακαταληφθεί από τις δυνάμεις της τοπικής αστυνομίας, τοπικών φυλάρχων και αντρών των Ειδικών Δυνάμεων του κυβερνητικού στρατού. Όμως η Φαλούτζα, όπου τα αμερικάνικα στρατεύματα έδωσαν μια από τις σκληρότερες μάχες μετά τον πόλεμο του Βιετνάμ, παραμένει υπό τον έλεγχο των ανταρτών. Οι εκκλήσεις του ιρακινού πρωθυπουργού Νούρι αλ-Μαλίκι σε τοπικούς φυλάρχους να εκδιώξουν τους αντάρτες του ISIL από τη Φαλούτζα δεν έχουν μέχρι στιγμής κανένα αποτέλεσμα.

Αντίθετα, σύμφωνα με ρε-

πορτάζ του Reuters (18/01/14), οι αντάρτες του ISIL και άλλες ένοπλες ομάδες έχουν ενισχύσει τον έλεγχο τους στη Φαλούτζα, αφηρώντας τις προσπάθειες της κυβέρνησης Μαλίκι να πείσει τοπικούς φυλάρχους να τους διώξουν από την πόλη. Παρά την πολιορκία της Φαλούτζα από τον κυβερνητικό στρατό, πολλοί μαχητές και όπλα—από ελαφρά μέχρι όλμους, πυραύλους Grad και αντιαεροπορικά—εισρέουν στην πόλη, κυρίως από τα νότια περίχωρά της, περσιόχη όπου ζουν φυλές εχθρικές προς την κυβέρνηση, όπου ο στρατός δεν ελέγχει τίποτα και οι δρόμοι είναι ανοιχτοί. Εκτός από τους αντάρτες του ISIL, η κατάληψη της πόλης υποστηρίζεται από τις πολιτοφυλακές τοπικών κυβερνητικών φυλάρχων που πρόσκεινται φιλικά στο ISIL καθώς και από διάφορες ένοπλες ομάδες, από ισλαμικές μέχρι μπααθικές, που είτε

συνδέονται χαλαρά με το ISIL είτε δρουν ανεξάρτητα.

Κυβερνητικά στρατεύματα και τανκς παραμένουν γύρω από το Ραμάντι και τη Φαλούτζα, όμως η κυβέρνηση Μαλίκι, σε συνεννόηση με το Λευκό Οίκο, έχει αποκλείσει ευρείας κλίμακας στρατιωτική επιχείρηση στην επαρχία Ανμπάρ. Γι' αυτό προσπαθεί να εφαρμόσει την τακτική που χρησιμοποίησαν οι Αμερικάνοι το 2007, πληρώνοντας και

εξοπλίζοντας σουνιτικές πολιτοφυλακές για να πολεμήσουν το ISIL.

Σύμφωνα με δημοσίευμα των New York Times (19/01/14), ο ιρακινός πρωθυπουργός έχει υποσχεθεί στους φυλάρχους που θα αναλάβουν αυτό το έργο μόνιμες δουλειές, συντάξεις, αποζημίωση και επιδόματα για τις οικογένειες όσων σκοτωθούν στη μάχη. Όμως οι υποσχέσεις αυτές αντιμετωπίζονται με μεγάλη

δυσπιστία και δεν φαίνεται να αρκούν για να πείσουν πολλούς φυλάρχους να ταχθούν και να πολεμήσουν με το μέρος της κυβέρνησης. Γιατί η ανταμοιβή από την ιρακινή κυβέρνηση για το έργο που πρόσφεραν ενάντια στην Αλ Κάιντα του Ιράκ οι σουνιτικές πολιτοφυλακές («Επαγρυπνούντες») τη διετία 2006-2008 ήταν απολύσεις, διακοπή των μισθών τους, δολοφονίες και εκτοπίσεις, ενώ ταυτόχρονα είχαν να αντιμετωπίσουν τα αντίποινα από τη μεριά των αντάρτων τους. Γι' αυτό πολλοί φυλάρχοι που συνεργάστηκαν τότε με τα αμερικάνικα στρατεύματα και την ιρακινή κυβέρνηση δέχονται τώρα να πάρουν όπλα και χρήματα από την κυβέρνηση, αλλά δηλώνουν ότι δεν τάσσονται με το μέρος της. Χαρακτηριστική είναι η δήλωση ενός από τους ισχυρότερους σουνιτικούς φυλάρχους και σημαντικού τότε συμμάχου των Αμε-

ρικών, του Αχμέντ Αμπού Ρίσα: «Η αιτία που ξαναπαίρνουμε τα όπλα και πολεμάμε είναι γιατί η Αλ Κάιντα επέστρεψε στις πόλεις μας. Είμαστε υποχρεωμένοι να υπερασπίσουμε τους εαυτούς μας και την επαρχία μας, όχι να πολεμήσουμε για τους Αμερικάνους και την κυβέρνηση».

Είναι φανερό ότι η κυβέρνηση Μαλίκι βρίσκεται σε πολύ δύσκολη θέση. Επιδιώκει να αποφύγει μια ευρείας κλίμακας στρατιωτική επιχείρηση, που προδιαγράφεται αναποτελεσματική για τις συνθήκες του Ιράκ και επικίνδυνη να ανοίξει τον ασκό του Αϊόλου στη χώρα. Από την άλλη, αντιμετώπιση με μια λαϊκή εξέγερση και ένα εχθρικό—σχεδόν στο σύνολό του—πληθυσμό, είναι δύσκολο να βρει τους συμμάχους που θα κάνουν για άλλη μια φορά τη «βρόμικη δουλειά» ως εντολοδόχοι της ίδιας και των αμερικάνων πατρώνων της.

■ Βρετανία

Εθνικά τείχη και για μετανάστες από την ΕΕ!

Πόση δόση αναλγησίας μπορεί να έχουν δύο υπουργοί για να καμαρώνουν ότι έκοψαν τα επιδόματα πρόνοιας σε 33 χιλιάδες νοικοκυριά τη στιγμή που η φτώχεια αυξάνεται; Η υπουργός Εσωτερικών της Βρετανίας Τερέζα Μέι και ο υπουργός Εργασίας και Συντάξεων Ιαν Ντάνγκαν Σμιθ απέδειξαν ότι τη διαθέτουν σε περίσσεια. Σε κοινό τους άρθρο στη «Ντέιλι Μέιλ» με τίτλο «Αυτή η ντροπιαστική προδοσία»^[1] οι δύο υπουργοί έδειξαν ότι μιλάνε καλά τα... χρυσαυγίτικα: «Ήταν μία ντροπιαστική προδοσία χιλιάδων βρετανών εργατών. Για χρόνια οι Εργατικοί κατήχθησαν μία αγορά εργασίας όπου ο αριθμός των ξένων ανθρώπων στις θέσεις εργασίας εκτοξεύονταν σε επίπεδα ρεκόρ – ενώ χιλιάδες βρετανοί εργαζόμενοι έμεναν παραδίπλα, αντιμετωπιζόντας την προσπτική της μακροχρόνιας ανεργίας».

Στο κατάπτυστο άρθρο τους, οι δύο υπουργοί εξαπέλυσαν μύδρους κατά των κυβερνήσεων των Εργατικών κατηγορώντας τις ότι σκορπούσαν χρήματα σε επιδόματα, με αποτέλεσμα οι εργαζόμενοι να προτιμούν να μη δουλεύουν και να... «επιναπαύονται» σ' αυτά τα επιδόματα, ενώ άνοιξαν διάπλατα τις πόρτες της μετανάστευσης, με αποτέλεσμα «μέσα σε πέντε χρόνια, μεταξύ 2005 και 2010, για κάθε βρετανό πολίτη που έχανε τη δουλειά του, περίπου δύο ξένης εθνικότητας αποκτούσαν απασχόληση». Με τα μέτρα που πήραν όμως τον τελευταίο χρόνο, το 90% της αύξησης της απασχόλησης πήγε σε...

βρετανικά χέρια!

Μη νομίζετε ότι οι δύο υπουργοί και η κυβέρνησή τους αντιτάσσονται μόνο στους μετανάστες από τις λεγόμενες «τριτοκοσμικές» χώρες. Εχθρός τους είναι και οι εργαζόμενοι από χώρες της ΕΕ, τη στιγμή μάλιστα που τόσες ανατολικές χώρες έχουν γίνει δεκτές στην... αγκαλιά της.

Η αλήθεια είναι ότι οι δύο υπουργοί δεν έκαναν τίποτ' άλλο από το να συνεχίσουν την αντιμεταναστευτική πολιτική. Ετσι, μετά τα πλαφόν στα επιδόματα (500 λίρες ή 611 ευρώ τη βδομάδα για τα ζευγάρια με ή χωρίς παιδιά και για τις μονογονεϊκές οικογένειες και 350 λίρες ή 430 ευρώ τη βδομάδα για τους άγαμους)^[2] που, όπως καμάρωναν οι δύο υπουργοί, απέκλεισαν 33 χιλιάδες νοικοκυριά, η επίθεση εντάθηκε από την πρώτη Γενάρη αυτού του χρόνου. Την ημερομηνία δηλαδή από την οποία άρχισε να ισχύει

η απαγόρευση αίτησης για επίδομα ανεργίας σε όλους τους μετανάστες από την ΕΕ πριν περάσει τρίμηνο παραμονής τους στη χώρα. Οπως επισημαίνει το Δελτίο Τύπου που δημοσιεύτηκε την τελευταία μέρα του περασμένου χρόνου^[3], αυτό γίνεται «για να εξασφαλιστεί ότι μόνο οι άνθρωποι που έχουν νόμιμο δικαίωμα να είναι στη Βρετανία και σχεδιάζουν να συνεισφέρουν στην οικονομία θα έχουν πρόσβαση στο προνοιακό μας σύστημα».

Ακόμα όμως κι αν περάσουν το σκόπελο του τριμήνου, θα υποβληθούν σε μία ακόμα δοκιμασία, το βελτιωμένο τεστ «συνήθους κατοικίας» (Habitual Residence Test). Στο τεστ αυτό, οι μετανάστες θα πρέπει να απαντήσουν σε πληθώρα ερωτημάτων γύρω από τη ζωή τους και να δώσουν περισσότερες αποδείξεις για το αληθές των ισχυρισμών τους. Για πρώτη

φορά οι μετανάστες θα πρέπει να εξηγήσουν τι προσπάθειες έκαναν για να βρουν δουλειά πριν έρθουν στη Βρετανία και αν τα αγγλικά τους είναι καλά για να μην γίνουν εμπόδιο στην εξεύρεση εργασίας! Την ίδια στιγμή μεθοδεύεται και η κατάργηση των ξενόγλωσσων αιτήσεων επιδομάτων, οι οποίες θα είναι πλέον αποκλειστικά στα αγγλικά, για να μην ξοδεύει το κράτος λεφτά σε μεταφραστές που μέχρι σήμερα αναλάμβαναν να μεταφράσουν τις αιτήσεις.

Ακόμα όμως κι αν περάσουν το παραπάνω τεστ, οι μετανάστες από την ΕΕ δε θα δικαιούνται επίδομα ανεργίας για περισσότερο από έξι μήνες. Μετά το εξάμηνο «μόνο αυτοί που θα προβάλλουν βάσιμες αποδείξεις ότι έχουν πραγματικές πιθανότητες να βρουν δουλειά θα μπορέσουν να συνεχίσουν να το διεκδικούν!».

Ξέρετε πόσο είναι το επίδομα ανεργίας για το οποίο γίνεται τόσος ντόρος; Μεταξύ 56.80 λιρών (69.5 ευρώ) την εβδομάδα για τους άγαμους κάτω των 25 ετών και 71.7 λιρών (87.74 ευρώ) για τους άνω των 25! Δηλαδή, μεταξύ 230 και 350 ευρώ το μήνα^[4].

Τα πρόσφατα μέτρα που εξαγγέλθηκαν βάζουν κι άλλο ένα εμπόδιο στους μετανάστες. Τους κόβουν το επίδομα στέγασης όταν είναι άνεργοι! Πριν από μερικούς μήνες είχε βγει στη δημοσιότητα η άγρια εκμετάλλευση των μεταναστών στη Βρετανία^[5], μετά από έρευνα των «Sunday Times». Οι μετανάστες (κυρίως από την Ανατολική Ευρώπη) κατηγορήθηκαν ότι τους έβαζαν να δουλεύουν σε 17ωρες βάρ-

διες με ελάχιστη ή καθόλου αμοιβή. Κι αυτό συνέβαινε σε εργοστάσια ή φάρμες που προμηθεύουν τις μεγαλύτερες αλυσίδες σουπερ μάρκετ στη Βρετανία! Σήμερα η κυβέρνηση προωθεί ακόμα πιο σκληρά μέτρα εναντίον τους, αποδεικνύοντας όχι μόνο την αναλγησία της αλλά και το ρατσιστικό της μένος.

Σάμπως οι Εργατικοί που είναι στην αντιπολίτευση υποσχονται κάτι καλύτερο; Όταν η σκιά της υπουργός Εργασίας και Συντάξεων, σε συνέντευξη που έδωσε στον «Independent» την περασμένη Δευτέρα^[6], εξαγγέλλει ότι αν γίνουν κυβέρνηση θα κόψουν τα επιδόματα ανεργίας σε όσους άνεργους αποτύχουν στο τεστ «βασικών ικανοτήτων» και αρνηθούν εκπαίδευση, τι μπορεί να περιμένει κανείς; Διαγωνίζονται στις περικοπές οι άνθρωποι...

Παραπομπές

1. <http://www.dailymail.co.uk/news/article-2542352/Exclusive-Ministers-new-crackdown-Housing-benefit-ban-jobless-migrants.html>
2. <https://www.gov.uk/benefit-cap>
3. <https://www.gov.uk/government/news/tough-new-migrant-benefit-rules-come-into-force-tomorrow>
4. <http://www.gov.uk/jobseekers-allowance>
5. <http://www.tovima.gr/world/article/?aid=533771>
6. <http://www.independent.co.uk/news/uk/politics/exclusive-labour-will-make-jobless-take-maths-and-english-tests-9070660.html>

■ Νότια Αφρική

Το κράτος συνεχίζει να δολοφονεί

Τέσσερις νεκροί είναι το αποτέλεσμα των συγκρούσεων μεταξύ διαδηλωτών και δυνάμεων καταστολής στο γκέτο του Μάδοτλανγκ στην πόλη Μπιρτς της Νότιας Αφρικής. Βασικό αίτημα των διαδηλωτών είναι η αποκατάσταση της παροχής πόσιμου νερού, που έχει διακοπεί εδώ και πολλές μέρες χωρίς η τοπική αυτοδιοίκηση να κάνει το παραμικρό για να λύσει το πρόβλημα.

Από τους τέσσερις νεκρούς οι δύο σκοτώθηκαν επιτόπου κατά τη διάρκεια των συγκρούσεων από τα πυρά της αστυνομίας, ένας υπέκυψε στα τραύματά του στο νοσοκομείο όπου νοσηλεύεται, ενώ ο τέταρτος σκοτώθηκε όταν τον πέταξαν έξω από εν κινήσει βαν της αστυνομίας! Πολλοί από τους μπάτσους που ενεπλάκησαν στην καταστολή των διαδηλώσεων ήταν από αυτούς που δολοφόνησαν τους 34 εργάτες στο μακελειό του

ορυχείου της Μαρίκানা τον Αύγουστο του 2012, το οποίο βρίσκεται κοντά στην περιοχή που έγιναν τα επεισόδια.

Το Μάδοτλανγκ είναι ένα από τα πολλά γκέτο στις παραρτές μεγάλων νοτιοαφρικανικών πόλεων, στα οποία

συνωστίζονται εκατοντάδες χιλιάδες ντόπιοι εργάτες και στα οποία οι κάτοικοί τους, βυθισμένοι στη φτώχεια, ζουν υπό άθλιες συνθήκες, χωρίς πολλές φορές πόσιμο νερό και ηλεκτρικό. Λόγω των συνθηκών διαβίωσης, δεκάδες διαδηλώσεις οργανώνονται κάθε χρόνο με βασικό αίτημα τη δημιουργία δικτύων πόσιμου νερού, αποχέτευσης και ηλεκτρικού, οι οποίες τις περισσότερες φορές καταλήγουν σε άγριες συγκρούσεις με τις δυνάμεις καταστολής.

Κάτι ήξερε η παγκόσμια αστική τάξη όταν αποχαιρέτούσε με μεγάλες τιμές τον Μαντέλα. Ήταν αυτός που κατάφερε να βγάλει τη Νότια Αφρική από το φυλετικό apartheid, για να συνεχιστεί το ταξικό apartheid, με την άγρια εκμετάλλευση των εργατών που αντιμετωπίζονται σαν σκλάβοι της εποχής της δουλείας. Ο ΣΥΡΙΖΑ, πάντως, εξακολουθεί να θαυμάζει την... ανάπτυξη στη χώρα!

Πείνα στη Βόρεια Καρολίνα

Τα επιτεύγματα του «αμερικάνικου ονείρου» δε θα μπορούσαν να είναι πιο εύγλωττα από αυτά που φάνηκαν στη Βόρεια Καρολίνα. Οι ατελείωτες ουρές πεινασμένων ανθρώπων που περιμένουν ακόμα και οχτώ ώρες για ένα πιάτο σούπια ήταν μια εικόνα που σίγουρα θα σοκάριζε όσους εξακολουθούν να πιστεύουν ότι ο άνεμος Ομπάμα έχει φέρει περισσότερη κοινωνική δικαιοσύνη στη χώρα (μεταξύ των... πιστών και ο Τσίπρας και τα άλλα ηγετικά στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, που ψάχνουν απεγνωσμένα να βρουν... σοσιαλιστικό πρότυπο στις ιμπεριαλιστικές υπερδυνάμεις).

Κι όμως, η εικόνα ήταν πραγματική και αδιαμφισβήτητη. Δημοσιεύτηκε από τον βρετανικό «Γκάρντιαν» (15/1), ο οποίος επισημαίνει ότι αυτό ήταν αποτέλεσμα της δραματικής περικοπής των επιδομάτων ανεργίας από 535 δολάρια τη βδομάδα σε 350, καθώς και του χρόνου που δικαιούται ο μακροχρόνια άνεργος να παίρνει το επίδομα (από 99 σε 19 βδομάδες).

Αυτό ήταν το αποτέλεσμα των περικοπών για την εξοικονόμηση χρημάτων προκειμένου να αποπληρωθεί το χρέος των 2 δισ. δολαρίων που χρωστάει η Βόρεια Καρολίνα στην ομοσπονδιακή κυβέρνηση. Οπως κάθε φορά που συμβαίνουν τέτοιες περικοπές, οι Δημοκρατικοί ρίχνουν την ευθύνη στους Ρεπουμπλικάνους. Πόσο όμως μπορούν να πείσουν όταν όχι μόνο το παίζουν «Πόντιοι Πιλάτοι» κρυβόμενοι πίσω από την άρνηση των Ρεπουμπλικάνων να ψηφίσουν την προσωρινή αποκατάσταση των προηγούμενων επιδομάτων, που πρότειναν οι Δημοκρατικοί στη Γερουσία, ώστε να αποφευχθεί η πείνα, αλλά και αποδέχονται τη λήψη μέτρων στο όνομα της συγκράτησης του χρέους; Απλά, οι Δημοκρατικοί το παίζουν πιο «ευαίσθητοι», χωρίς επί της ουσίας να θέλουν να ανατρέψουν εκ βάθρων τα πράγματα προς όφελος της εργαζόμενης κοινωνίας.

των μυστικών υπηρεσιών. Ο εν λόγω έχει δείξει και άλλες φορές ότι έχει κατέβει και το τελευταίο σκαλί του κατήφορου και δεν έχει κανένα πρόβλημα να πετάει λάσπη ενάντια σε συγκατηγορούμενους και συγκαταρούμενους. Η διαφορά είναι ότι άλλοτε χρησιμοποιούσε διάφορους πρόθυμους (και αφελείς;) αχυράνθρωπους, ενώ τώρα, έχοντας ξεπεράσει κάθε ντροπή, τα λέει ο ίδιος.

Με το αρρωστημένο μυαλό του προσέφερε πάλι μια διέξοδο σε διάφορους, από ΣΥΡΙΖΑ μέχρι «αντιμνημονιακά» παπαγαλάκια του «πατριωτικού» τόξου: βγάλτε τον Χριστόδουλο πράκτορα της ΕΥΠ και της Αντιπρομοκρατικής και καθαρίσατε από κάθε επί της ουσίας συζήτηση. Τι προσδοκά, άραγε; Να έχει ευνοϊκότερη μεταχείριση; Τόσο αφελής είναι ή απλά ακολουθεί την πεπατημένη της προσωπικής ξεφτίλας, γιατί δεν έχει τίποτα καλύτερο; Το επίθετο ποταπός θα τον ακολουθεί για πάντα.

ΥΓ: Η «αξιοπιστία» του Γιωτόπουλου φαίνεται και από ένα άλλο γεγονός. Σήμερα ειρωνεύεται την άποψη ότι υπάρχουν ασύλληπτα μέλη της 17Ν, ενώ ήταν αυτός που έβαλε τέως συνήγορό του (τον οποίο στη συνέχεια πέταξε σαν συμμμένη λεμονόκουπα) να πει ότι υπάρχουν ασύλληπτα μέλη της 17Ν.

■ Αχιλλέα, γερά, η Ζέτα είναι κοντά

«Γαλάζιος» δημοτικός σύμβουλος του Βόλου (Χ. Ζάχος) δήλωσε σε τοπικό ραδιοσταθμό, ότι σε συνάντηση που είχε με την υφυπουργό Ζέτα Μακρή (η οποία κινείται πλέον ως μαγνησιάρχης της ΝΔ, μετά το θάνατο του Α. Νάκου) του είπε πως η ΝΔ θα στηρίξει για το Δήμο Βόλου τον Γ. Μουλά, ο οποίος ίσως πάρει τη στήριξη του (πρόσφατα αποφυλακισθέντα) Αχιλλέα Μπέου, ο οποίος σε πρόσφατη δημοσκόπηση εμφανίζεται να είναι πολύ ψηλά στις προτιμήσεις των πολιτών για το δήμο.

Προκλήθηκε, φυσικά, σάλος, όμως διάφευση δεν υπήρξε. Η Ζ. Μακρή εμφανίστηκε στο ίδιο τοπικό ραδιόφωνο και δήλωσε: «Μετά από αίτημα του Χαρ. Ζάχου συναντηθήκαμε παρουσία και του κ. Νομικού, έχοντας την ανησυχία για τα δημοτικά πράγματα. Στη συζήτηση μεταξύ των συνεργατών και στελεχών του κόμματος, όπου υπάρχει **εχεμύθεια**, αναπτύχθηκαν επιχειρήματα, πέσανε πολλά ονόματα στο τραπέζι και ειπώθηκαν στοιχεία **μη ανακοινώσιμα**, που δεν έχουν όμως καμιά σχέση, με όσα ανακοινώθηκαν. Τέτοιες συζητήσεις που προσωπικά τις θεωρώ εκ προοιμίου **εμπιστευτικές**, **δεν πιστεύω ότι είναι ανακοινώσιμες!** Εσείς τι βλέπετε, διάφευση ή έμμεση (πλην σαφέστατη) επιβεβαίωση των όσων αποκάλυψε ο «βιαστικός» δημοτικός σύμβουλος; Η ΝΔ στο Βόλο «προσκυνάει» τον Μπέο!

■ Παπαγαλιάκια

Ακόμα και την Τετάρτη, όταν όλη η αλήθεια για τον καφκικό επιόλη του Κώστα Σακκά είχε αποκαλυφθεί (εμείς είχαμε βγάλει στο διαδίκτυο τα ντοκουμέντα της ίδιας της Αντιπρομοκρατικής), τα παπαγαλάκια εξακολούθησαν να γράφουν για «δυσρεσκόια της Αστυνομίας για τον ελεύθερο Σακκά» και να επαναλαμβάνουν το αρχικό ψέμα. Οτι η καθυστέρηση στην ταυτοποίηση των αποτυπωμάτων του Σακκά στη «γιάφκα» του Χαλανδρίου οφειλόταν στο ότι αυτά τα αποτυπώματα είχαν ήδη μείνει «ορφανά», γιατί ο Σακκάς «δακτυλοσκοπήθηκε για πρώτη φορά στις 8 Ιανουαρίου». Το ίδιο το έγγραφο της Αντιπρομοκρατικής, όμως, αποδεικνύει ότι ο Σακκάς είχε δακτυλοσκοπηθεί από τις 4 Δεκέμβρη του 2010, δηλαδή πριν από τρία ολόκληρα χρόνια (το έγγραφο δημοσιεύεται στη σελίδα 11). Και δεν μπορούν τα παπαγαλάκια να επικαλεστούν εξαπάτησή τους από την Αντιπρομοκρατική, γιατί ήδη το έγγραφο είχε δημοσιευτεί ευρέως στο διαδίκτυο. Απλά, επιβεβαίωσαν για μια ακόμη φορά ότι είναι σκέτα παπαγαλάκια και τίποτ' άλλο.

■ Στην υπηρεσία της τρομοϋστερίας

Την τακτική τη δίδαξαν οι άγγλοι πράκτορες, όπως είχε αποκαλυφθεί και από έγγραφα που κατατέθηκαν και διαβάστηκαν στη δίκη της 17Ν: όχι κατά μέτωπο πολιτική επίθεση κατά των «τρομοκρατών», αλλά οργάνωση εκδηλώσεων μέσω των οποίων θα επιδιώκεται η καλλιέργεια συμπάθειας προς τα θύματα, με επιλογή εκείνων που μπορούν να συγκινήσουν την κοινή γνώμη. Οι ίδιοι χρησιμοποίησαν, όπως απέκλυτε εκείνο το έγγραφο, τη χήρα του Σόντερς.

Δεν εκπλαγήκαμε, λοιπόν, όταν είδαμε —«όλως τυχαίως»— την κα Αξαρλιάν να παρεμβαίνει με δηλώσεις της, αμέσως μετά τη φυγή του Χρ. Ξηρού. Ο σεβασμός προς τη μητέρα ενός αδούου θύματος μιας ένοπλης ενέργειας είναι δεδομένος. Και αυτό το σεβασμό τον εξέφρασε προς την κα Αξαρλιάν ο Δ. Κουφοντίνης. Σηκώθηκε, την κοίταξε στα μάτια και με πραγματικό πόνο ψυχής, όπως διαπίστωσαν όλοι όσοι βρισκόνταν στο τρομοδικείο του Κορυδαλλού εκείνη τη μέρα, της ζήτησε συνγνώμη. Η κα Αξαρλιάν δεν τη δέχτηκε. Συνέχισε από τότε μέχρι σήμερα να υπηρετεί τους στόχους της τρομοϋστερίας, αφήνοντας τον εαυτό της να χρησιμοποιείται από την τρομο-προπαγάνδα, κάθε φορά που αυτή τη χρειάζεται. Κανένας δε διανοήθηκε να αναθέσει στη Μπακογιάννη να παίξει αυτό το ρόλο σήμερα. Τυχαίο είναι;

Είναι απολύτως δικαιολογημένη η οργή που εκφράζουν με το δεύτερο κείμενό τους οι «Μαχόμενες Λαϊκές Επαναστατικές Δυνάμεις», απαντώντας στις βρόμικες επιθέσεις που δέχτηκαν, εστιάζοντας κυρίως σ' αυτές που προήλθαν από τον αναρχικό-αντιεξουσιαστικό χώρο. Είναι γνωστό στους αναγνώστες της «Κ» πως εμείς, αμέσως μόλις έγινε η εκτέλεση των δύο μελών των ταγμάτων εφόδου στο Νέο Ηράκλειο, τοποθετηθήκαμε σαφώς*, ενώ όταν, μετά την ανάληψη ευθύνης, εκδηλώθηκε το κύμα της βρόμικης προβοκατορολογίας, το καταγγείλαμε σθεναρά**.

Σε ό,τι αφορά, λοιπόν, το κύριο θέμα αυτού του κειμένου δεν χρειάζεται να σχολιάσουμε τίποτα. Στη βασική κατεύθυνσή του, άλλωστε, δύσκολα μπορεί να διαφωνήσει ένας επαναστάτης κομμουνιστής, ανεξάρτητα από τις γενικότερες διαφορές μας ως προς την πολιτική τακτική. Εμείς ξεκαθαρίσαμε ότι **δε θεωρούμε την ενέργεια ούτε ηθικά καταδικαστέα ούτε πολιτικά βλαπτική για το κίνημα**. Αν αναφερόμαστε στο δεύτερο κείμενο των ΜΛΕΔ, είναι γιατί αυτό περιλαμβάνει και ένα μέρος το οποίο προχωρά σε μια ανι-

γνωστή η διαμάχη αναρχικών-μαρξιστών και δεν ζητάμε από κανέναν να την κρύψει κάτω από το χαλί (η σκοπιμότητα του ανοήματος πολεμικής κρίνεται, βέβαια, σε κάθε συγκυρία). Δεν πρόκειται να συγγράψουμε κάποιο κείμενο-ποταμό για ν' απαντήσουμε σε μία προς μία τις ανακρίβειες, τις διαστρεβλώσεις και τα ψεύδη του κειμένου των ΜΛΕΔ (με την εμπάθεια δε θ' ασχοληθούμε καν). Σε μερικά χτυπητά σημεία θα περιοριστούμε.

– *Ο Μαρξ έγραψε τον «Εμφύλιο Πόλεμο στη Γαλλία» καιροσκοπικά, για να καπελώσει το εγχείρημα της Κομμούνιας και να το παρουσιάσει ως ενσάρκωση της θεωρίας του για τη Δικτατορία του Προλεταριάτου. Και ήταν καιροσκοπικό, γιατί ο ίδιος διαφωνούσε με τέτοια έντοπλα εγχειρήματα!*

Λες και διαβάζεις λήμμα από κάποια αστική εγκυκλοπαίδεια. Είναι προφανές ότι οι συγγραφείς του κειμένου των ΜΛΕΔ δεν έχουν διαβάσει το συγκεκριμένο έργο του Μαρξ (όπως μάλλον δεν έχουν διαβάσει καθόλου Μαρξ). Αλλιώς, θα γνώριζαν την αλληλογραφία του Μαρξ με τον Κούγκελμαν, πριν και κατά τη διάρκεια της

σμού ως συνέχειάς του. Αν μη τι άλλο, υπάρχει το έργο του Λένιν για το πέρασμα του καπιταλισμού στη μονοπωλιακή του φάση (ιμπεριαλισμός), για την ανισόμετρα ανάπτυξη του καπιταλισμού, για τον αδύνατο κρίκο της ιμπεριαλιστικής αλυσίδας κτλ., θεμελιωμένο εξ ολοκλήρου στο μαρξισμό, του οποίου αποτελεί φυσική συνέχεια και όχι... αίρεση. Ας κάνουν πολεμική σ' αυτό και όχι σε μια καρικατούρα, κατασκευασμένη μάλιστα στο πόδι.

– *Επίσης, οι πρακτικές των ληστειών που διέπραξαν οι μπολσεβίκοι για τη χρηματοδότηση του κόμματος και του αγώνα, μάλλον θυμίζουν «νετσαγεφικές» πρακτικές παρά ορθόδοξες (sic!) μαρξιστικές πρακτικές.*

Οι απαλλοτριώσεις χρησιμοποιήθηκαν απ' όλα τα πολιτικά ρεύματα και οι μπολσεβίκοι δεν είχαν ανάγκη από την καθοδήγηση του οποίου νετσαγεφισμού για να χρησιμοποιήσουν αυτό το όπλο όταν

Αντιπαράθεση με ψεύδη;

στόρητη, παντελώς αστήρικτη και συκοφαντική επίθεση ενάντια στο μαρξισμό και στην ιστορική του διαδρομή.

Το χειρότερο είναι πως σ' αυτό το κεφάλαιο του κειμένου των ΜΛΕΔ (οι πέντε τελευταίες σελίδες του) γίνεται ένα τσουβαλισμα των μαρξιστών, οι οποίοι ταυτίζονται συλλήβδην με τον... Μπογιόπουλο (πρώην του «Ριζοσπάστη») και νυν του συγκροτήματος Χατζηνικολάου-Κουρή, αλλά πάντοτε ελεεινό προβοκατορολόγο, άθλιο διαστρεβλωτή των κλασικών του μαρξισμού-λενινισμού και εν τοις πράγμασι συκοφάντη του κομμουνισμού! Μολονότι στις αναφορές τους στον α/α χώρο οι συντάκτες του κειμένου των ΜΛΕΔ είναι προσεκτικοί, αποφεύγοντας τα τσουβαλισματά, δεν δείχνουν την ίδια ευαισθησία και στις αναφορές τους στους «μαρξιστές» ή την «αριστερά». Η ειρωνεία είναι πως η μόνη δημόσια υπεράσπιση της ενέργειάς τους δεν ήρθε από τον α/α χώρο (ο οποίος, όταν δεν προβοκατορολόγησε, σιώπησε), αλλά από το χώρο του μαρξισμού-λενινισμού, από την «Κόντρα»! Γι' αυτό και το τσουβαλισμα των πραγματικών μαρξιστών με τον αντιμαρξιστή-αντεπαναστάτη Μπογιόπουλο δεν περιποιεί τιμή στις ΜΛΕΔ.

Αν ήταν μόνον αυτό, ενδεχομένως να το αντιπαρερχόμασταν. Επίσης, θα δείχναμε κατανόηση στην ανάγκη των ΜΛΕΔ να πείσουν όσους αμφισβήτησαν τον αναρχισμό τους, ότι είναι αναρχικοί, προχωρώντας σε μια επίθεση στον μαρξισμό, εν είδει «απεταξάμην» (στο κάτω-κάτω, τα εσωτερικά του α/α χώρου δεν μας αφορούν). Όταν, όμως, μέσα σ' αυτές τις πέντε σελίδες συσσωρεύονται τόσες ανακρίβειες, τόσες διαστρεβλώσεις, τόση εμπάθεια, τόσα ψεύδη, τόση προκλητική περιφρόνηση της ιστορικής αλήθειας, δεν μπορούμε να το αντιπαρελθούμε. Είναι

Κομμούνιας, που δείχνει με πόση θέρμη υποδέχτηκε ο Μαρξ αυτή την πρώτη απόπειρα του προλεταριάτου να καταλάβει την εξουσία. Θα γνώριζαν, ακόμη, ότι είναι η πείρα της Κομμούνιας που επέτρεψε στον Μαρξ να ολοκληρώσει τις απόψεις του για τη Δικτατορία του Προλεταριάτου και όχι το αντίθετο (δηλαδή, ότι θέλησε να προσαρμόσει την Κομμούνια στη θεωρία του), όπως ανιστόρητα γράφουν.

– *Για τους Μαρξ και Ενγκελς μαζικό κίνημα αποτελούσε κυρίως η ίδρυση σοσιαλιστικών κομμάτων που θα συμμετείχαν στο αστικό κοινοβούλιο και είτε θα προσπαθούσαν να καταλάβουν την εξουσία με αυτόν τον τρόπο είτε θα πείζαν για την ψήφιση νόμων υπέρ της εργατικής τάξης.*

Το είδαμε κι αυτό! Να κατηγορούνται οι Μαρξ και Ενγκελς ως σπαϊδοί του... κοινοβουλευτικού δρόμου προς το σοσιαλισμό! Προφανώς οι συντάκτες του κειμένου δεν έχουν διαβάσει ούτε το «Κομμουνιστικό Μανιφέστο» του 1848, πόσο μάλλον τα μεταγενέστερα έργα των δύο επαναστατών θεωρητικών. Για να μην κουράζονται, θα τους συστήναμε να διαβάσουν μόνο τις μπροσούρες του Λένιν «Κράτος και Επανάσταση» και «Η προλεταριακή επανάσταση και ο αποστάτης Κάουτσκι». Θα βρουν εκεί μπόλικά αποσπάσματα από έργα των Μαρξ και Ενγκελς για τα ζητήματα της βίαιης επανάστασης, του ένοπλου αγώνα, της συντριβής του αστικού κρατικού μηχανισμού, της κατάργησης του αστικού κοινοβουλευτισμού κτλ. Δεν περιμένουμε να τα υιοθετήσουν, αλλά τουλάχιστον να μάθουν να κάνουν έντιμη πολεμική στο μαρξισμό.

– *Ο Λένιν δεν ήταν ορθόδοξος (sic!) μαρξιστής, αφού επιχείρησε μια επανάσταση σε μια υπανάπτυκτη χώρα, σε αντίθεση με τη θέση του Μαρξ ότι οι σοσιαλιστικές επαναστάσεις θα ξεσπάσουν στις ανεπτυγμένες χώρες.*

Άλλο κοπιάρισμα από κάποια αστική εγκυκλοπαίδεια, που προδίδει πλήρη άγνοια και του μαρξισμού και του λενι-

το χρειάστηκαν. Με τη διαφορά ότι οι κομμουνιστές έκαναν απαλλοτριώσεις για τις ανάγκες του αγώνα και δεν τις μετέτρεπαν σε κοινωνικό πρόταγμα. Και βέβαια, οι μπολσεβίκοι έκαναν πολλά ακόμη, πολύ πιο σημαντικά απ' αυτό που διάλεξαν να παρουσιάσουν οι συντάκτες του κειμένου. Και στην επανάστασή του 1905 συμμετείχαν ολόθερμα και ολόψυχα, μολονότι δεν ηγεμόνευαν πολιτικά στις επαναστατημένες μάζες, και με τα υπόλοιπα επαναστατικά ρεύματα συνεργάστηκαν, και με τον Πλεχάνοφ συγκρούστηκε σκληρά ο Λένιν, στηλιτεύοντας την άποψή του ότι «δεν έπρεπε να πάρουμε τα όπλα», και τον παρτιζάνικο πόλεμο ανέπτυξαν τα επόμενα χρόνια (υπάρχει πληθώρα σχετικών άρθρων του Λένιν, αν ενδιαφέρονται οι συντάκτες του κειμένου). Όλα αυτά (και πολλά ακόμη) που έκαναν, αναπτύσσοντας τους δεσμούς τους με το προλεταριάτο, συνδυάζοντας αριστοτεχνικά την άμυνα με την επίθεση, την παρανομία με τα ελάχιστα παράθυρα νομιμότητας που κάποια στιγμή εμφανίστηκαν για λίγο, την ανάπτυξη των απεργιών και της μαζικής δράσης με την επαναστατική βία (και την ένοπλη όταν χρειαζόταν), ήταν αυτά που τους ανέδειξαν σε αναμφισβήτητη πολιτική πρωτοπορία του ρωσικού προλεταριάτου για πολλά χρόνια και τους επέτρεψαν, όταν ξέσπασε η δεύτερη ρωσική επανάσταση, το 1917, να κατακτήσουν την πλειοψηφία στα σοβιέτ και να οργανώσουν τη νικηφόρα Οκτωβριανή Επανάσταση.

Όταν, όμως, κάποιος μπερδεύει τον Μαρξ και τον Ενγκελς, τον Λένιν και τον Στάλιν με τον... Μπογιόπουλο, τι μπορείς να περιμένεις; Δε θα έφτανε ολόκληρη η ύλη της «Κ» αν παραθέταμε όλες

* Εκτελέστηκαν δύο μέλη των ταγμάτων εφόδου, Κόντρα, αρ. φύλλου 751, 9.11.13.

** Αιδώς, αχρείοι προβοκατορολόγοι, Κόντρα, αρ. φύλλου 754, 30.11.13.

Ο λαός στόχος της τρομοκρατίας

«**Η** κατοχική κυβέρνηση Τσολάκογλου εκμηδένισε κυριολεκτικά τη δυνατότητα επιβιώσής μου που στηριζόταν σε μια αξιοπρεπή σύνταξη που επί 35 χρόνια εγώ μόνον (χωρίς ενίσχυση κράτους) πλήρωνα γ' αυτήν. Επειδή έχω μια ηλικία που δεν μου δίνει την ατομική δυνατότητα δυναμικής αντίδρασης (χωρίς βέβαια να αποκλείω αν ένας Έλληνας έπαιρνε το καλάνικαφ ο δεύτερος θα ήμουν εγώ) δεν βρίσκω άλλη λύση από ένα αξιοπρεπές τέλος πριν αρχίσω να ψάχνω τα σκουπίδια για την διατροφή μου. Πιστεύω πως οι νέοι χωρίς μέλλον, κάποια μέρα θα πάρουν τα όπλα και στην πλατεία Συντάγματος θα κρεμάσουν ανάποδα τους εθνικούς προδότες, όπως έκαναν το 1945 οι Ιταλοί στον Μουσολίνι (Πιάτσα Λορέτο του Μιλάνου)».

Στις 4 Απριλίου του 2012, ο συνταξιούχος Δημήτρης Χριστούλας αυτοκτονούσε στην πλατεία Συντάγματος, αφήνοντας πίσω του αυτό το σημείωμα. Επί της ουσίας, παρά τη διαφορά στον όγκο του λόγου, ο Δ. Χριστούλας δεν είπε τίποτα το διαφορετικό απ' αυτά που είπε ο Χριστόδουλος Ξηρός στα κείμενα με τα οποία έκανε την επανεμφάνισή του μετά τη φυγή από τη φυλακή και προσοδίορισε την πολιτική του στάση. Και ο ένας και ο άλλος μιλούν με τη γλώσσα των «αγανακτισμένων», μ' αυτό το αμάλγαμα καταγγελιολογίας και αγωνιστικού βολονταρισμού, που δημιουργήθηκε τα τελευταία χρόνια, χωρίς κάποια συγκροτημένη προγραμματική πλατφόρμα, χωρίς στρατηγική και τακτική.

Η διαφορά στον τρόπο αντίδρασης του κράτους είναι, βέβαια, ευεξήγητη. Ο Δ. Χριστούλας έβαλε τέρμα στη ζωή του και το τελευταίο μήνυμά του δεν ήταν δύσκολο να ριχτεί στη λήθη. Αντίθετα, ο Χρ. Ξηρός είναι ζωντανός και δηλώνει μάχιμος και αυτό δημιουργεί μια απροσδιόριστη ως προς το μέγεθός της απειλή για τη σταθερότητα του συστήματος.

Το σημαντικότερο, όμως, είναι πως στις σημερινές συνθήκες το ένοπλο, στην οποιαδήποτε ιδεολογικοπολιτική έκφανσή του, έχει ευρεία κοινωνική νομιμοποίηση. Ένας λαός οργισμένος, αλλά και μπαϊλντισμένος και με το σύνδρομο της ήττας να τον καταπλακώνει, θα χαίρει κάθε ενέργεια ενάντια σε καθεστωτικούς στόχους. Κι αυτό είναι που κάνει την αστική εξουσία και τους λακέδες της να σκυλιάζουν. Αν δεν αισθάνονταν απόλυτα κοινωνικά απομονωμένοι, δε θα οργάνωναν αυτή τη φρενιτώδη εκστρατεία που στο επίπεδο της προπαγάνδας συχνά προκαλεί γέλια μέχρι δακρύων (στο επίπεδο της καταστολής προκαλεί οργή, φυσικά). Γι' αυτό προσπαθούν με χαρακτηρισμούς, με βρισιές, με λοιδορίες, να εξα-

λείψουν κάθε πολιτική συζήτηση γύρω από τα όσα είπε ο Χρ. Ξηρός.

Ούτε είναι τυχαίο ότι, ανεξάρτητα από το σκυλοκαυγά ΝΔ-ΣΥΡΙΖΑ (έρχονται και εκλογές, βλέπετε), το πολιτικό σύστημα ως σύνολο συνασπίστηκε στα δεξιά του πολιτικού φάσματος (πιο δεξιά είναι μόνο οι νεοαζή), με το ΣΥΡΙΖΑ να ζητά παρατήσεις υπουργών για τη φυγή του Χρ. Ξηρού (ο οποίος πήρε μια νόμιμη άδεια!), να κλείνει τα μάτια στο αστυνομικό όργιο σε βάρος ακόμη και των υπερήλικων γονιών του και να αφήνει να διαφανεί η συμφωνία του σε μέτρα αφαίρεσης δικαιωμάτων από τους πολιτικούς κρατούμενους. Δεν χρειάζεται να θυμίσουμε, φυσικά, ότι αυτή τη φορά, αμυνόμενοι στις άγαρμπες επιθέσεις της Μισέλ και του Σίμου, οι ΣΥΡΙΖΑίοι έβγαλαν το πιο αποκρουστικό αστικό τους πρόσωπο, εκτοξεύοντας τις πιο ιταμές κατηγορίες κατά του ένοπλου, καταβάλλοντας το δικό τους οβολό στην προσπάθεια αποπολιτικοποίησης και απαξίωσής του.

Ο λαός δεν κινδυνεύει από οργανώσεις και αγωνιστές που έχουν κάνει την επιλογή του ένοπλου αγώνα κι αυτό το ξέρει καλά. Ο λαός κινδυνεύει από την τρομοκρατία, αν αυτή βρει έστω και λίγο έδαφος για να καρπίσει. Οποιοσ εργαζόμενος, άνεργος, νέος, λαϊκός άνθρωπος τοποθετεί τους αγωνιστές του ένοπλου «απέναντι» πυροβολεί τον εαυτό του. Μετατρέπεται σε υποχείριο της αστικής εξουσίας, που τον καταδικάζει στην ανεργία, τη φτώχεια, την εξαθλίωση.

Η κυβέρνηση, πανικόβλητη από τις εξελίξεις, καθώς εισπράττει και τη δυσαρέσκεια των «μεγάλων συμμάχων», έχει εξαπολύσει ένα κυνήγι μαγισσών, με στόχο να σπείρει τον τρόμο και όχι βέβαια επειδή οι Κλουζό της Αντιτρομοκρατικής εκτιμούν ότι μπορούν να βρουν τον Χριστόδουλο σε σπίνια συγγενών του (στους οποίους συμπεριφέρονται σαν ναζί) ή σε σπίνια αγωνιστών του αναρχικού χώρου. Χωρίς ούτε στιγμή να υποχωρούμε από τις θέσεις αρχών, χωρίς να παραδίνουμε ούτε πόντο στην αστική προπαγάνδα, χωρίς να τρομάζουμε από τη σφοδρότητα της τρομοκρατίας, **οφείλουμε να σταθούμε στο πλευρό των πολιτικών κρατούμενων** και των δικαιωμάτων που κατακτήθηκαν τα τελευταία δέκα χρόνια. Θα τους υπερασπιστούμε γι' αυτό που είναι και όχι από κάποια αστοφιλελεύθερη ή φιλανθρωπική σκοπιά. Θα τους υπερασπιστούμε ως δικούς μας ανθρώπους, ξεκαθαρίζοντας προς κάθε κατεύθυνση ότι **το ένοπλο ήταν και είναι κομμάτι του κινήματος**. Οποιοσ είναι επαναστάτης αυτό οφείλει σήμερα να το διακηρύσσει με μεγαλύτερη ένταση. Ας αφήσουμε την πολιτική αθλιότητα για

τους άθλιους και τους ποταπούς, αυτούς που βρήκαν την ευκαιρία να γλείψουν την αστική εξουσία και να ενισχύσουν –σαν χαμαιλέοντες– τους δεσμούς τους με τον επελαύνοντα προς την κορυφή της εξουσίας ΣΥΡΙΖΑ.

Από εκεί και πέρα, οι αναγνώστες της «Κ» ξέρουν πολύ καλά ότι δεν υπάρχει περίπτωση να συμφωνήσουμε με

τον πολιτικά χαώδη, ιδεολογικά απροσδιόριστο και ηθικά αγωνιστικά αλαζονικό και υπερφίαλο λόγο του Χρ. Ξηρού. Ο ίδιος φεύγει όχι μόνο από τα όσα υποστήριζε στο παρελθόν, αλλά και από την τακτική της «ένοπλης προπαγάνδας» και των «παραδειγματικών πράξεων», εμφανιζόμενος ως ο νέος Βελουχιώτης ή ο νέος Καραϊσκάκης, που θα συνεγείρει τα

πλήθη για να τον ακολουθήσουν στο δρόμο της αντίστασης, έτσι όπως την ευαγγελίζεται. Οι άλλοι, όσοι έχουν διαφορετική αντίληψη για την επαναστατική στρατηγική και τακτική, αξίζουν μόνον τις ύβρεις του (ασφαλές καταφύγιο όταν απουσιάζει η συγκροτημένη ιδεολογικοπολιτική κατεύθυνση).

Ας μην ξεχνά, όμως, ότι για να υπάρξει Βελουχιώτης προϋπήρξε το επαναστατικό ΚΚΕ, οι επεξεργασίες του, η μαζική του δουλειά, η προγραμματική του δουλειά (που επέτρεψε στα στελέχη του να έχουν σωστό προσανατολισμό στην Κατοχή), η οργανωτική του δουλειά (που σφυρηλάτησε στελέχη ικανά να αναδειχθούν σε λαϊκούς ηγέτες). Και για να υπάρξει Καραϊσκάκης προϋπήρξαν ο Ρήγας και η Φιλική Εταιρία, προϋπήρξαν αυτοί που ετοίμασαν την εθνικοαπελευθερωτική επανάσταση του '21, η οποία δεν προέκυψε σαν την Αθηνά μέσα από το κεφάλι του Δία. Παραπέρα συζήτηση δε θα κάνουμε.

ΥΓ: Ο Δημήτρης Κουφοντίνας, με το γνωστό λακωνικό του ύφος (ολόκληρη η δήλωσή του δημοσιεύεται δίπλα), εγείρει ένα ζήτημα όχι μόνο πολιτικής αλλά και ηθικής τάξης. Υπήρξε ο άνθρωπος που προσωποποίησε τη 17Ν, «φυρνώντας την κατάσταση» που είχε διαμορφωθεί εκείνο το μαύρο καλοκαίρι του 2002, όταν –όπως γράφει– «η τιμή της οργάνωσης και οι

επαναστατικές αξίες ευτελιζόνταν από τις ομολογίες και τραυματίζονταν από το κενό της σιωπής». Από τότε δήλωσε ότι η 17Ν έκλεισε τον ιστορικό της κύκλο και σ' αυτό **συμφώνησαν οι πάντες**. Έχει κάθε δικαίωμα, λοιπόν, να απαιτεί σεβασμό στα αυτονόητα και αυτό το δικαίωμα του το δίνει όχι μόνο η στάση του στα δικαστήρια και τη φυλακή, αλλά και το γεγονός ότι παρέμεινε και παραμένει πολιτικά ενεργός, ότι ουδέποτε απαξίωσε τη δράση της οργάνωσής του, ουδέποτε είδε εχθρικά τη δράση άλλων οργανώσεων, ουδέποτε απαξίωσε τις επιλογές που κάνει κάθε πολιτικός κρατούμενος, όταν αυτές οι επιλογές δεν ντροπιάζουν την ιδιότητα του πολιτικού κρατούμενου.

Ο Χρ. Ξηρός και στις δύο δίκες της 17Ν δήλωσε ότι δεν ήταν μέλος της 17Ν και προσπάθησε να αποδείξει την αθωότητά του για κάθε ενέργεια που κατηγορούνταν. Τώρα, ειρωνεύεται αυτούς που υπερασπίζονται τους αθώους, ξεχνώντας ότι μια τέτοια υπερασπίση **ζήτησε** και την είχε. Πέραν του δικαιώματος στην ελευθερία και στην όποια επαναστατική επιλογή, που είναι απολύτως σεβαστά, υπάρχει και η επαναστατική ηθική. Πώς ο αθώος μετατρέπεται σε «ελεύθερο μέλος της 17Ν» και ειρωνεύεται όσους τον υπερασπίστηκαν ως αθώο;

Δήλωση Δ. Κουφοντίνα

Όπως έχω πει ξανά, ο ιστορικός κύκλος της 17Ν έχει κλείσει. Το έχω δηλώσει το 2002, όταν υπεράσπιζα την τιμή της οργάνωσης και τις επαναστατικές αξίες που ευτελιζόνταν από τις ομολογίες και τραυματίζονταν από το κενό της σιωπής.

Η 17Ν έκλεισε τον κύκλο της. Τα τελευταία χρόνια όμως στη χώρα μας, στα πλαίσια του πολύμορφου κινήματος αντίστασης, αναπτύσσεται ένα άλλο αντάρτικο. Νέου τύπου, πιο μητροπολιτικό, με χαρακτηριστικά διαφορετικά από το δικό μας. Το οποίο αναπόφευκτα θα πρέπει να λάβει υπόψη τη δική μας εμπειρία, όπως δοκιμάστηκε στην ιστορική της διαδρομή.

Η κάθε προσωπική επιλογή ένταξης σε αυτό το νέο αντάρτικο κρίνεται και θα κριθεί από αυτήν που ήταν πάντα ο πραγματικός αποδέκτης του λόγου μας, από την αγωνιζόμενη κοινωνία. Και το κίνημα στην ώρα του θα αξιολογήσει στις διαφορετικές εκφάνσεις του και θα μετρήσει τις δυναμικές, τις προεκτάσεις και τις επιπτώσεις.

Εγώ όμως σήμερα από τη δική μου μεριά οφείλω να προειδοποιήσω προς κάθε κατεύθυνση, προς οποιοδήποτε επίδοξο διεκδικητή ότι κανείς δεν έχει το δικαίωμα να χρησιμοποιεί και να καπηλεύεται το όνομα και την ιστορία της 17Ν, πολύ περισσότερο να δηλώνει συνεχιστής της. Αλλιώς υπάρχει κίνδυνος να ξανακουστεί βίασμα η γνωστή ρήση του Μαρξ για τη φάρσα της ιστορίας.

Αντιπαράθεση με ψεύδη;

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

τις σχετικές αναφορές του Λένιν στον ένοπλο αγώνα, τις παρτιζάνικες ενέργειες, το συνδυασμό τους με τον πολιτικό αγώνα του προλεταριάτου, στην υπηρεσία του οποίου πρέπει να βρίσκονται.

Οι αναφορές του κειμένου των ΜΛΕΔ στο επαναστατικό ΚΚΕ και στη δεκαετία του '40 είναι πραγματικό περιβόλι. Δυστυχώς ο χώρος δεν επιτρέπει να επεκταθούμε, όμως θα βάλουμε επί τροχάδην μερικά ερωτήματα, που αποκαλύπτουν το πολιτικό παραλήρημα με το οποίο επιχειρείται η προσέγγιση αυτής της περιόδου από τις ΜΛΕΔ.

Πώς γίνεται ο ΕΛΑΣ να δημιουργήθηκε «από την επιμονή κυρίως ενός αγωνιστή, του Αρη Βελουχιώτη» (αχ! αυτός ο ντισεϊκού τύπου προμηθεϊσμός), αλλά αυτός να έχει πάρει εντολή από την ΚΕ του ΚΚΕ να δημιουργήσει το αντάρτικο στην ύπαιθρο, ενώ στις πόλεις είχαμε ήδη ένοπλες μορφές δράσης; Πώς γίνεται ο Βελουχιώτης να στηρίζει την ανάπτυξη του αντάρτικου σε χωρικούς «ταξικά ύποπτους για τους ορθόδοξους μαρξιστές» (sic!), και το ΚΚΕ από τις αρχές της δεκαετίας του '30 ακόμη να έχει τη στρατηγική της εργατοαγροτικής συμμαχίας και να θεωρεί τη φτωχή αγροτιά όχι «ταξικά ύποπτη», αλλά βασικό σύμμαχο του προλεταριάτου, χωρίς τον οποίο δεν μπορεί να κικήσει στην επερχόμενη επανάσταση; Από πού αντλείται η άποψη ότι ο αρχικός αντάρτικος πυρήνας συγκροτήθηκε «σε αντίθε-

ση με ό,τι πίστευε η κομματική ηγεσία»; Υπάρχουν κάποια κείμενα για το τι «πίστευε η κομματική ηγεσία», να τα μάθουμε κι εμείς; Ο Βελουχιώτης «διαφώνησε με τη συμφωνία της Βάρκιζας», αλλά υπέγραψε ο ίδιος την παράδοση των όπλων. Και το ΚΚΕ ήταν κόμμα της «προδοσίας», αλλά προχώρησε σε νέο ένοπλο αγώνα το 1946, κρατώντας επί τρία χρόνια απέναντι στον ελληνικό μοναρχοφασισμό, τους Άγγλους και τους Αμερικανούς που τους διαδέχτηκαν! Εδώ η λογική σηκώνει τα χέρια ψηλά.

Το ΚΚΕ «ελεγχόταν από την Σοβιετική Ένωση και τον Στάλιν», που «το 1931 διόρισε πραξικοπηματικά (sic!) τον Ζαχαριάδη στην ηγεσία του κόμματος μην λαμβάνοντας υπ' όψιν τις διαδικασίες του ΚΚΕ» (αλήθεια, αυτό πόθεν τεκμαίρεται;), ο Στάλιν «είχε αποδεχτεί την εκχώρηση της Ελλάδας στην Αγγλία με αντάλλαγμα την Ρουμανία και την Πολωνία» (εδώ οι παλαιάς κοπής σοβιετολόγοι σηκώνονται και πανηγυρίζουν), η Σοβιετική Ένωση «διαφώνησε με τον ένοπλο αγώνα του 1946-49», αλλά ο Ζαχαριάδης (που τον είχε διορίσει πραξικοπηματικά ο Στάλιν και ήταν ενεργό μέλος του – να μην ξεχνιόμαστε) έκανε τελικά αυτόν τον ένοπλο αγώνα, κυνηγημένος ποιος ξέρει από τι Ερινύες ή σε τι ψυχικό παραλήρημα βρισκόμαστε!

Όταν αναφέρεται κανείς στο μαρξισμό και το κομμουνιστικό κίνημα, θα πρέπει να διακρίνεται από κάποια σεμνότητα ή, τουλάχιστον, να έχει αίσθηση των ιστορικών μεγεθών. Γιατί όλα τα

μεγάλα επαναστατικά γεγονότα του 20ού αιώνα, του «αιώνα των επαναστάσεων» όπως έχει χαρακτηριστεί, φέρουν τη σφραγίδα των κομμουνιστών. Σφραγίδα βαλμένη με το αίμα τους και όχι με λόγια. Οκτωβριανή Επανάσταση, εξέγερση των Σπαρτακιστών στη Γερμανία, ένοπλα επαναστατικά κινήματα στην ίδια χώρα το Μεσοπόλεμο, Κινεζική Επανάσταση, Ισπανικός Εμφύλιος, Βαλκανικά Αντάρτικα ενάντια στο ναζιφασισμό, Ελληνική Επανάσταση 1940-49, Βιετνάμ-Καμπότζη-Λάος, Τσε Γκεβάρα, για να αναφερθούμε μόνο σε επαναστάσεις, εξεγέρσεις και αντάρτικα που απέκτησαν διεθνή διάσταση.

Δεν έχουμε καμιά αντίρρηση να συζητήσουμε για τις ιδεολογικοπολιτικές διαφορές μαρξισμού-αναρχισμού ή για ιστορικά ζητήματα που αφορούν το εργατικό κίνημα και τα ρεύματά του, στην Ελλάδα και διεθνώς. Αυτό, όμως, μπορεί να γίνει με όρους (τουλάχιστον) σοβαρότητας. Όχι με παιδιαριώδη εμπάθεια, με συκοφαντίες, διαστρεβλώσεις και ψεύδη, που σκοπό έχουν να ενεργοποιήσουν κάποια αντιμαρξιστικά αντανακλαστικά, να χαϊδέψουν αυτιά και να συντηρήσουν την πολιτική και θεωρητική ανεπάρκεια ενός κομματιού της νεολαίας. Οι ΜΛΕΔ καταγγέλλουν –δικαίως– για αμοραλισμό εκείνους που προβοκατορολόγησαν μετά την ενέργειά τους στο Νέο Ηράκλειο. Εμείς πώς πρέπει να χαρακτηρίσουμε τη δική τους ανιστόρητη, συκοφαντική και διαστρεβλωτική επίθεση στο μαρξισμό;

■ Ο ΣΥΡΙΖΑ και το κρατικό χρέος

Ευλογούν τη ληστεία, ετοιμάζουν την κωλοτούμπα

Ηταν ασφαλώς οδυνηρή εμπειρία για κάθε «πλατειακό» (και όχι μόνο) ΣΥΡΙΖΑίο ν' ακούει από το κομματικό ραδιόφωνο τον επί των Οικονομικών «ινστρούκτορα» του κόμματος Γ. Σταθάκη να υποστηρίζει ότι το περιβόητο «επαχθές» χρέος είναι ασήμαντο. Όπως είπε, «είναι τα εξοπλιστικά προγράμματα και ο εξηλεκτρισμός του ΟΣΕ, που δεν έγινε ποτέ. Είναι περίπου στο 5%. Η μεγάλη πλειοψηφία του χρέους, πάνω από το 90%, είναι παραδοσιακό, δημόσιο χρέος των αγορών, δηλαδή των ομολόγων. Εκεί δεν υπάρχει νομική διαδικασία για να αμφισβητηθεί».

Πώς να μην αισθανθεί ένα μικρό σοκ ο ΣΥΡΙΖΑίος, όταν μέχρι τις εκλογές του 2012 πρωτοστατούσε στη φάρσα της ΕΛΕ (Επιτροπή Λογιστικού Ελέγχου), και ήταν πεπεισμένος πως μόλις έρθει το κόμμα του στην εξουσία θα έχει ήδη βρει όλο το «επαχθές» χρέος, για να το διαγράψει με μονοκοτυλιά και να ησυχάσουν η χώρα και ο λαός απ' αυτό το άχθος. Τόσος θόρυβος για το τίποτα; αναρωτιέται απογοητευμένος ο ΣΥΡΙΖΑίος. Εμείς, βέβαια, το βλέπουμε διαφορετικά: άλλη μια κωλοτούμπα από αυτούς που έχουν κάνει την πολιτική απάτη μόνιμη συνήθειά τους.

Ας ξεκαθαρίσουμε, λοιπόν, πρώτα αυτό το ζήτημα, γιατί τα συριζοτελέχη το παίζουν τώρα «κουλ» και λένε διάφορα σε στίλ: «εμείς ποτέ δεν είπαμε ότι μας ενδιαφέρει αν το χρέος είναι επαχθές ή όχι». Σαν το Γραφείο Τύπου του ΣΥΡΙΖΑ, που έσπευσε αμέσως να προστατέψει τον Σκουρλέτη από τη σκέουλα του Σίμου και του ΠΑΣΟΚ, δηλώνοντας ότι «ο ΣΥΡΙΖΑ ζητά τη διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του χρέους και αποπληρωμή του υπολοίπου με ρήτρα ανάπτυξης, ανεξάρτητα από το αν αυτό χαρακτηριστεί ως "επαχθές" ή όχι, στο πλαίσιο μιας ευρωπαϊκής ρύθμισης για το χρέος». Σαν τον Σκουρλέτη, που λες και απευθύνεται σε αμνήμονες ή ηλίθιους, βγήκε στην εκπομπή του Χατζηνικολάου για να πει ότι «η δικιά μας απαίτηση, η δικιά μας πρόταση για διαγραφή του χρέους δεν είναι νομικού χαρακτήρα, νομικής φύσης. Δεν το προσεγγίζουμε νομικά το θέμα. Δεν λέμε δηλαδή ότι θα βγει επαχθές ένα μεγάλο μέρος του χρέους και άρα θα ζητήσουμε τη διαγραφή του. Πολιτικά και με βάση οικονομικούς και πραγματικούς όρους διεκδικούμε τη διαγραφή του».

(στον Χατζηνικολάου κι αυτός, μια μέρα μετά τον Σκουρλέτη), ότι «εμείς ποτέ δεν εξαρτήσαμε την πολιτική μας πρόταση για διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του από το εάν αυτό είναι επαχθές ή όχι».

Ο Χατζηνικολάου, όπως κάθε σωστός μιντιάρχης που διαφυλάσσει την πελατεία του, δεν έβαλε να παίξουν τίποτα παλιές δηλώσεις, για ν' αναγκάσει τους Σκουρλετοστρατούληδες να παραμιλάνε. Δεν σχολίασε καν την τοποθέτησή τους. Γιατί το μείζον για τον κάθε Χατζηνικολάου είναι να εμπεδώνεται μια γενική πολιτική αντίληψη που νομιμοποιεί το κρατικό χρέος και διεκδικεί τη βιωσιμότητά του με νόμιμους τρόπους, στα ευρωενωστικά διαβούλια, και όχι τη διαγραφή του με μονομερή τρόπο. Έχει ιδιαίτερη σημασία αυτό και ο Χατζηνικολάου κάθε άλλο παρά βλάκας είναι για να μην το καταλάβει. Γι' αυτό και έβαλε πλάτη για να περάσει ο ΣΥΡΙΖΑ «κουλ» τις δυσκολίες που δημιούργησε σε οπαδούς του η «βόμβα» Σταθάκη («βόμβα» επικοινωνιακά, γιατί από άποψη ουσίας δεν είχε κάτι καινούργιο).

Ας θυμίσουμε εμείς αυτά που δεν έχει συμφέρον να θυμίσει ο κάθε Χατζηνικολάου. Για να φανεί ακόμη πιο καθαρά το μέγεθος της πολιτικής απατεωνιάς του ΣΥΡΙΖΑ.

Δεν έχει περάσει και πολύς καιρός από τότε που η φιλολογία για την Επιτροπή Λογιστικού Ελέγχου, που θα βρει το μέγεθος του «επαχθούς» χρέους (odious debt, όπως το καθιέρωσε στο Διεθνές Δίκαιο ο ρώσος διεθνολόγος Αλεξάντερ Σακ το 1927 στο Παρίσι), ήταν πολύ της μόδας στη χώρα μας. Την περίοδο των «αγανακτισμένων» έγινε ένα από τα αγαπημένα πεδία ενασχόλησης της «κάτω πλατείας», στην οποία πρωταγωνιστούσαν τα συριζάκια. Οργανώθηκε, μάλιστα, στην Αθήνα και τριήμερη «Διεθνής Συνάντηση για το χρέος», στην οποία ο ΣΥΡΙΖΑ είχε διακριτή εκπροσώπηση.

Το ζήτημα, όμως, πέρασε και στην επίσημη πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ, έγινε σημαία του. Λίγο πριν τις πρώτες εκλογές του 2012, στη διακαναλική συνέντευξη του Ζαπτείου (Κυριακή, 29.4.2012), ο Τσίπρας το πιπίλιζε σαν καραμέλα: «**Σε κάθε περίπτωση λοιπόν εμείς λέμε ότι αυτό το χρέος είναι ταξικό, δεν το δημιούργησε ο λαός μας. Αυτοί που το δημιούργησαν, τώρα θέλουν να επωφεληθούν. Ήταν για να κάνουμε Ολυμπιάδες, για να παίρνουμε εξοπλιστικά προγράμματα, για να βγαίνουν οι μίζες κάτω από το τραπέζι. Γι' αυτό παίρνανε**

αυτά τα δάνεια και γι' αυτό και ζητάμε διεθνή λογιστικό έλεγχο». Όταν μάλιστα του ξανατέθηκε το ερώτημα, έφερε και... λαϊκό παράδειγμα: «**Το πρώτο πράγμα που πρέπει να κάνουμε με το χρέος είναι ένα διεθνή λογιστικό έλεγχο για να δούμε τι από αυτό είναι νόμιμο και τι είναι παράνομο. Εσείς π θα κάνατε αν σας ερχόταν ένας λογαριασμός σε ένα τραπέζι τον οποίο θεωρούσατε υπερβολικό; Θα φωνάζετε πίσω το γκαρσόνι και θα του λέγατε "πες μου, αυτά τα πήρα που μου χρεώνεις";».**

Στις 8 Μάη του 2012, ο Τσίπρας πήρε τη δεύτερη διερευνητική εντολή από τον Παπούλια. Βγαίνοντας από το προεδρικό μέγαρο, διατύπωσε πρόταση σχηματισμού κυβέρνησης με πέντε «ελάχιστους άξονες». Ο τελευταίος άξονας έλεγε: «**Δημιουργία Επιτροπής Λογιστικού Ελέγχου για να διερευνήσει το επαχθές του δημόσιου χρέους, μορατόριουμ στην αποπληρωμή του και διεκδίκηση δίκαιης και βιώσιμης ευρωπαϊκής λύσης**».

Βέβαια, την 1η Ιούνη, στη γνωστή φιάστα της «Αθηναϊδας», ενόψει και της προοπτικής ο ΣΥΡΙΖΑ να είναι πρώτο κόμμα στις δεύτερες εκλογές, το ζήτημα του «επαχθούς» χρέους και της ΕΛΕ έγινε «γαργάρα». Δεν επώθησε κουβέντα. Αυτό που το θεωρούσαν τόσο μείζον, ώστε να το συμπεριλάβουν ως έναν από τους πέντε άξονες σε πρόταση σχηματισμού κυβέρνησης, «ξεχάστηκε» εντελώς. Είναι η περίοδος που γίνονται οι πρώτες θεαματικές «ρεαλιστικές προσαρμογές», η περίοδος της κατά Δραγασάκη «βίαιης ωρίμανσης», η περίοδος που ο ΣΥΡΙΖΑ περνά από την «αντιπολιτευτική διαμαρτυρία» στην «κυβερνησιμότητα». Όχι, όμως, να μας λένε σήμερα διάφορα θρασύμια ότι ποτέ δεν είχαν τέτοια θέση.

Ο Σταθάκης βγήκε και είπε σήμερα ανοιχτά αυτό που έως

τώρα έκαναν διά της αποσιώπησης, επειδή δεν ήθελαν να προκαλέσουν σοκ στα μέλη και τους ψηφοφόρους τους, ειδικά σ' αυτούς που είχαν φάει τις διάφορες παπάρες της «κάτω πλατείας». Η συγκεκριμένη κωλοτούμπα κάθε άλλο παρά χωρίς πολιτική σημασία είναι.

Υποστηρίζοντας ο ΣΥΡΙΖΑ ότι το «επαχθές» χρέος δεν είναι παρά ένα απειροελάχιστο ποσοστό του συνόλου, ευλογάει την ιμπεριαλιστική εξάρτηση και νομιμοποιεί πολιτικά τη ληστεία από το διεθνές χρηματιστικό κεφάλαιο, η οποία συνεχίζεται αδιάλειπτα πριν ακόμη υπάρξει ελληνικό κράτος (από την εποχή των «δανείων της ανεξαρτησίας»). Αυτό σημαίνει ότι **αναγνωρίζεις το χρέος προς τα κοράκια** που πίνουν το αίμα του ελληνικού λαού εδώ και δυο αιώνες, απομυζώντας ένα μεγάλο μέρος του πλούτου που παράγεται κάθε χρόνο στη χώρα από τους εργαζόμενους και συγκεντρώνεται στο κράτος μέσω της αναδιανομής (κρατικός προϋπολογισμός).

Έχει κάθε λόγο το ΠΑΣΟΚ να πανηγυρίζει και να δηλώνει (διά χειρός Βενιζέλου: «**Χαιρετίζουμε το γεγονός ότι ο ΣΥΡΙΖΑ διά του κ. Σταθάκη επιτέλους παραδέχθηκε ποιοι πραγματικά διέγραψαν το "επαχθές χρέος"**». Αναμένουμε και την δημόσια παραδοχή τους ότι το ΠΑΣΟΚ εφάρμοσε το μόνο υπαρκτό σχέδιο ασφαλούς εξόδου από την κρίση». Όταν λες ότι «επαχθές» είναι μόλις ένα 5% του χρέους, τότε παραδέχεσαι ότι ο Βενιζέλος (οι δανειστές, δηλαδή) με το περιβόητο PSI διέγραψαν το μεγαλύτερο μέρος του.

Βέβαια, ο ΣΥΡΙΖΑ αμύνεται υποστηρίζοντας ότι και πάλι υποστηρίζει τη διαγραφή μεγάλου ή του μεγαλύτερου (ανάλογα με το αν μιλάει τσιπρικός ή λαφαζανικός) μέρους του χρέους, όχι επειδή είναι «επαχθές», αλλά επειδή δεν είναι

«βιώσιμο». Αυτό, βέβαια, το υποστηρίζει και το ΔΝΤ, με την τακτική του οποίου (αμερικανική) συγχρονίζεται ο ΣΥΡΙΖΑ. Για την ανάγκη να εξασφαλιστεί μακροπρόθεσμα η «βιωσιμότητα» του χρέους μιλά και η περιβόητη απόφαση του Eurogroup το Νοέμβριο του 2012. Απλά, οι χώρες της ΕΕ δε θέλουν «κούρεμα», θέλουν άλλου τύπου διαχείριση.

Εκείνο που έχει σημασία είναι πως ο ΣΥΡΙΖΑ αναγνωρίζει το χρέος, το θεωρεί νόμιμο, και θα επιδιώξει το «κούρεμά» του με τους νόμιμους τρόπους. Δηλαδή, μέσω των διαδικασιών της ΕΕ, χωρίς μονομερείς ενέργειες. «**Δεν υπάρχει στρατηγική εξόδου (από το ευρώ) χωρίς τεράστιες καταστροφές για την ελληνική οικονομία**», έλεγε πριν από μερικές μέρες ο Σταθάκης σε εκδήλωση που διοργάνωσε η επιθεώρηση «Διεθνής και Ευρωπαϊκή Πολιτική», όπου βρήκε ευρύ πεδίο συμφωνίας με τον «εκουγχρονιστή» Ν. Χρι-

στοδουλάκη. Οι Λαφαζανικοί, όπως πάντοτε, το παίζουν πιο μάγκες, με δηλώσεις του τύπου «δε θα υποκύψουμε σε κανέναν εκβιασμό». Αυτός είναι ο ρόλος τους. Να κρατάνε τα μπόσικα, παραμυθιάζοντας όσους θέλουν λίγο παραμύθι για να παραμυθιαστούν. Ο δε Δραγασάκης παριστάνει την Πυθία, εκφωνώντας χρησμούς: «**Θεωρώ ότι έχουμε όλα τα δίκαια του κόσμου με το μέρος μας να πούμε πως, αν είναι να αποτρέψουμε μια ανθρωπιστική κρίση ή μια οικονομική κατάρρευση, θα κάνουμε ό,τι περνάει από το χέρι μας**» για να το πετύχουμε, με τη σύμφωνη γνώμη του ελληνικού λαού και **υπό τον όρο βεβαίως ότι θα αποτρέψει και δεν θα κάνει πιο άμεση την καταστροφή**». Αν σκεφτούμε ότι η έξοδος από το ευρώ δε θα είναι απλώς καταστροφή, αλλά «τεράστια καταστροφή», όπως λέει ο Σταθάκης, μπορούμε να ερμηνεύσουμε απόλυτα το χρησμό.

Κινεζοποίηση και κέρδη

Την πρόθεση της κυβέρνησης να εκχωρήσει σε ιδιώτες και τις διοικητικές υπηρεσίες των δημόσιων νοσοκομείων «εξομολογήθηκε» στην Πρέβεζα ο υφυπουργός Υγείας Δ. Μπέζας. Η εστίαση και η καθαριότητα έχουν ήδη περάσει στον ιδιωτικό τομέα, γιατί όχι και οι διοικητικές υπηρεσίες, ήταν το νόημα αυτών που είπε ο Μπέζας. Σε μια επόμενη φάση, γιατί όχι και των υπηρεσιών υγείας των νοσοκομείων, λέμε εμείς. Ο Μπέζας, βέβαια, το απορρίπτει. Το πέρασμα των μη ιατρικών υπηρεσιών στον ιδιωτικό τομέα προσφέρει ευελιξία, λέει, ώστε τα νοσοκομεία και οι διοικήσεις τους να αφοσιωθούν στον κύριο ρόλο τους, στην παροχή υπηρεσιών υγείας, οι οποίες «θα παραμείνουν δημόσιες».

Κάποια στιγμή, βέβαια, θα επιχειρηθεί και αυτές να γίνουν ιδιωτικές (όπως γίνεται ήδη με τον ΕΟΠΥΥ, που του αρπάζουν την υποδομή και τον μετατρέπουν σε ασφαλιστική εταιρία), όμως δεν χρειάζεται να μελλοντολογήσουμε. Αρκεί να σταθούμε σ' αυτό που ήδη αναγγέλλεται.

Ποιος είναι ο όρος που επιτρέπει στους ιδιώτες καπιταλιστές να αναλαμβάνουν τμήματα του κρατικού μηχανισμού, όπως την καθαριότητα, την εστίαση, τώρα και τις διοικητικές υπηρεσίες; Η κινεζοποίηση των εργαζόμενων, με την επιβολή μεσαιωνικών εργασιακών σχέσεων (θυμηθείτε την ιστορία με τις εργολαβίες στην καθαριότητα, που σφραγίστηκε με την απόπειρα δολοφονίας της Κ. Κούνεβα, επειδή τόλμησε να σηκώσει κεφάλι). Ποιο είναι το εργαλείο για να προωθηθεί πιο γρήγορα η ιδιωτικοποίηση υπηρεσιών και το βάθεμα της κινεζοποίησης; Οι διαθέσιμότητες και οι απολύσεις. Η κυβέρνηση διώχνει εργαζόμενους, οι υπηρεσίες εξαθλιώνονται και γίνονται έτοιμες για ιδιωτικοποίηση. Κάποιοι από τους εργαζόμενους ενδέχεται να επαναπροσληφθούν από τους ιδιώτες καπιταλιστές, με τους νέους (μεσαιωνικούς) εργασιακούς όρους, φυσικά.

Στην πραγματικότητα, έχουμε ένα τυπικό φαινόμενο διαχείρισης της καπιταλιστικής κρίσης. Προσφέρονται στους καπιταλιστές νέα πεδία επιχειρηματικής δραστηριότητας, σε τομείς που έως τώρα διαχειριζόταν το κράτος, και τεράστια περιθώρια κερδοφορίας, χάρη στην κινεζοποίηση των εργασιακών σχέσεων. Οι εργαζόμενοι βγαίνουν διπλά χαμένοι. Και με το βάθεμα της κινεζοποίησης στο εσωτερικό του δημόσιου τομέα, που επιδρά στο σύνολο των εργασιακών σχέσεων, και με την εξαθλίωση των υπηρεσιών, που κατά τα άλλα τις χρυσόπληρώνουν, ως φορολογούμενοι και ως ασφαλισμένοι.

Μνήμη Γιώργου Μαλάμη

Το βράδυ της περασμένης Τετάρτης, στο χώρο της «Κόντρας» στη Θεσσαλονίκη, μοιραστήκαμε φραγητό και ποτό με φίλους και συντρόφους στη μνήμη του συντρόφου μας Γιώργου Μαλάμη, που τόσο πρόωρα, στα 47 του χρόνια μόλις, μας «άφησε» πριν από τρία χρόνια.

Ο αδερφός του Κατάκαλος πρόσφερε στη μνήμη του 200 ευρώ στην «Κόντρα».

■ Αξιολόγηση εκπαιδευτικών

Οι σχεδιασμοί του υπουργείου Παιδείας συναντούν αντιστάσεις

Τη φετινή σχολική χρονιά όλα τα σφυριά στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση βαρούσαν στο ρυθμό της αξιολόγησης. Για «πρώτο πιάτο» σερβιρίστηκε η λεγόμενη «αυτοαξιολόγηση» της σχολικής μονάδας, ώστε να μην προκληθεί «άγχος» στους εκπαιδευτικούς και ξετηγήσουν τίποτε άγριες και επικίνδυνες για τους σχεδιασμούς του υπουργείου Παιδείας μνήμες επιθεωρητισμού.

Οι εκπαιδευτικοί έπρεπε καταρχήν να συνηθίσουν το «πνεύμα» της αυτοαξιολόγησης. Να αποδεχθούν δηλαδή την ιδέα ότι από τις «πρωτοβουλίες» ή «παραινέσεις» τους εξαρτάται αποκλειστικά το στήμα του σχολείου τους («καλού» ή «κακού») και να ξεχάσουν τους κύριους υπεύθυνους που είναι το περιεχόμενο και οι κατεθύνσεις της πολιτικής που χαράσσει το υπουργείο Παιδείας για την εκπαίδευση, πάντα προσαρμοσμένες στις ανάγκες του κεφαλαίου και της αγοράς, το περιεχόμενο των αναλυτικών προγραμμάτων και βιβλίων, το φορτίο των ταξικών διαφορών που κουβαλούν οι μαθητές στις πλάτες τους που κουρεύει τη θεωρία των «ίσων ευκαιριών», και οι πενηνρότατες δαπάνες για τη δημόσια εκπαίδευση.

Ταυτόχρονα το υπουργείο Παιδείας φρόντισε να καθορίσει τις «πρωτοβουλίες» των εκπαιδευτικών, καθώς αυτές θα διαμορφώσουν τους δείκτες και τα κριτήρια για την αξιολόγηση της σχολικής μονάδας, του εκπαιδευτικού έργου και αυτών των ιδίων των εκπαιδευτικών. Το «νέο σχολείο» της Διαμαντοπούλου, των νέων ταξικών φραγμών, της στροφής αποκλειστικά στην κατάρτιση των απαραίτητων δεξιοτήτων για τον 21ο αιώνα και όχι της θυσίας, της κατηγοριοποίησης και των θυλάκων «αριστείας», της ιδιωτικοποιημένης λειτουργίας, είναι το πλαίσιο που διαμορφώνει και το είδος των «πρωτοβουλιών». Κοντολογίς, οι εκπαιδευτικοί πρέπει να δείξουν ενδιαφέρον για την ανά-

ληψη «καινοτόμων» προγραμμάτων, να ξαμολυθούν για χορηγούς που θα στηρίξουν την υλοποίηση αυτών των προγραμμάτων, να ταράξουν τους μαθητές τους στις αξιολογικές κρίσεις, και να κάνουν δημόσιες σχέσεις με τους γονείς και τους λοιπούς «φορείς» της τοπικής κοινωνίας, προσβλέποντας στην άντληση πρόσθετων «πόρων», όχι, βεβαίως, χωρίς «αντίκρισμα» για τους όψιμους «ευεργέτες».

Δυστυχώς για το υπουργείο Παιδείας η περιρρέουσα ατμόσφαιρα δεν είναι ευνοϊκή για τους σχεδιασμούς του. Οι εκπαιδευτικοί δεν μπόρεσαν να χάσουν την απάτη της «αυτοαξιολόγησης» γιατί ζουν μαύρες μέρες. Οι μισθοί τους έχουν εξαϋλωθεί, ενώ γνωρίζουν ότι η αξιολόγηση είναι το όχημα για τη μισθολογική και βαθμολογική καθήλωσή τους, σύμφωνα με το νέο ενιαίο μισθολόγιο-φτωχολόγιο και μια καλή δικαιολογία για την απόλυσή τους. Δέχονται τις συνεχείς τρομοκρατικές απειλές για απολύσεις στο Δημόσιο και έχουν ήδη απτά παραδείγματα μαζικών απολύσεων και στην εκπαίδευση σε μια νύχτα με μια απλή υπογραφή υπουργού, που έκαναν σκόνη το πυροτέχνημα της αξιολογικής αξιολόγησης (βλέπε καταργούμενες ειδικότητες στη δευτεροβάθμια τεχνικοεπαγγελματική εκπαίδευση).

Η αναζήτηση μόνιμης θέσης στην εκπαίδευση έγινε όνειρο απατηλό, αφού οι διορισμοί είναι μηδενικοί, ενώ είναι γνωστή και η πρόθεση του υπουργείου να συνδέσει την οργανική θέση με την «ταυτότητα» του σχολείου, η οποία μεταβάλλεται διαρκώς λόγω των συνεχιζόμενων συγχωνεύσεων-καταργήσεων σχολικών μονάδων και τμημάτων. Βιώνουν ένα απίστευτο άγχος επιβίωσης (και επαγγελματικής) που εντείνεται βλέποντας δίπλα τους, στο σχολείο τους, συναδέλφους με εργασιακές σχέσεις γαλέρας (εξέλειπαν και οι αναπληρωτές, αφού 10.000 από τους περσινούς φέτος

δεν εργάστηκαν, ενώ η «μόδα» τώρα είναι οι προσλήψεις με προγράμματα ΕΣΠΑ και μισθούς πείνας). Έχουν μάτια και βλέπουν την κατάντια των δημόσιων σχολείων, που δε μπορούν να καλύψουν ούτε τις στοιχειώδεις λειτουργικές τους δαπάνες.

Όταν όλα γύρω βουλιάζουν, κατακτήσεις χρόνων έχουν χαθεί και ολόκληρη η εργαζόμενη κοινωνία στραγγαλίζεται με συνεχή μέτρα, είναι απίθανο να εκληφθούν ως αληθινές οι «καλές προθέσεις» του υπουργείου Παιδείας.

Το δυσμενές, λοιπόν, περιβάλλον λειτούργησε σαν πυροκροτητής στην αντίδραση των εκπαιδευτικών στα σχέδια του υπουργείου Παιδείας για την επιβολή της «αυτοαξιολόγησης». Και αναπόφευκτα δυσκόλεψε, σ' αυτή τη φάση, και το δόλιο έργο της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας (το μετέθεσε για το πιο μακρινό μέλλον) να πείσει τους εκπαιδευτικούς ότι μπορεί να υπάρξει και «καλή αξιολόγηση» με το δεδομένο ρόλο του σχολείου μέσα στο καπιταλισμό.

Οι εκπαιδευτικοί ακύρωσαν με τις παρεμβάσεις τους όλες τις προσπάθειες να γίνουν «ενημερωτικές συναντήσεις», «σεμινάρια» με τα στελέχη της εκπαίδευσης για τη γενίκευση της αυτοαξιολόγησης στα σχολεία, που αποτελούσε και το πρώτο της βήμα, σύμφωνα με τους σχεδιασμούς του υπουργείου.

Τώρα απομένει και η ακύρωση του δεύτερου βήματος, που είναι η συγκρότηση «ομάδων εργασίας» στα σχολεία, για να επεξεργαστούν τις τρεις εκθέσεις αξιολόγησης: τη «Γενική εκτίμηση της εικόνας του σχολείου», το «Σχέδιο Δράσης» και την «Ετήσια Εκθεση Αξιολόγησης του σχολείου». Ασφαλώς, όμως, η συνεπής και μέχρι τέλους αντίσταση σε όλες τις τρικλοποδιές του υπουργείου Παιδείας και σε όλες τις απόπειρες εφαρμογής της αξιολόγησης, απαιτούν την κατανόηση σε βάθος του ρόλου του αστικού σχολείου και όλων των μηχανισμών ασφυκτικού ελέγχου του, μεταξύ των οποίων και η αξιολόγηση.

Ο εμπαιγμός, ο Αρβανιτόπουλος και οιπραματευτάδες του στα ΑΕΙ

Γράφαμε στο φύλλο μας στις 11 Γενάρη, ότι με παρέμβαση Μητσοτάκη αποσύρθηκε η τροπολογία 1073/32 7-1-2014, που είχε κατατεθεί σε σχέδιο νόμου του υπουργείου Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων και υλοποιούσε το πρώτο, «μετέωρο» βήμα των «προτάσεων» Αρβανιτόπουλου για τους διοικητικούς των ΑΕΙ. «Μετέωρο», επειδή η σχετική τροπολογία απλά έδινε το δικαίωμα στους μόνιμους καθώς και στους αορίστου χρόνου διοικητικούς να ζητήσουν την ένταξή τους στις προβλεπόμενες στο άρθρο 29 του ν. 4009/2011 (νόμος Διαμαντοπούλου) κατηγορίες ΕΕΠ, ΕΔΙΠ, ΕΤΕΠ, εφόσον διαθέτουν τα απαραίτητα τυπικά προσόντα. Η τροπολογία δεν προσέφερε καμιά εγγύηση ότι θα προσλαμβάνονταν όλοι οι υπό διαθεσιμότητα διοικητικοί, ενώ δεν προσδιόριζε τις κενές ή τις νέες οργανικές θέσεις ΕΕΠ, ΕΔΙΠ και ΕΤΕΠ, ο αριθμός των οποίων θα εξαρτηθεί από τον Οργανισμό του κάθε ιδρύματος, που ακόμα δεν έχει δημοσιευτεί.

Η απόσυρση θορύβησε αρκετούς από τους διοικητικούς υπαλλήλους –κυρίως του ΑΜΓΠ- που είχαν πιστέψει τις δηλώσεις του καθηγητικού κατεστημένου και της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας του Περισσού ότι το υπουργείο θα υλοποιούσε τα «συμπεφωνημένα», προκειμένου να σταματήσουν την απεργία τους. Οι τελευταίοι, λειτουργώντας πλέον ως μακρύ χέρι του υπουργού στα πανεπιστήμια, έσπευσαν να τα «μπαλώσουν», επινοώντας ευφάνταστες δικαιολογίες, αρχικά ότι ευθύνεται η γραμματεάς της βουλής που κατέθεσε λάθος βερσιόν της τροπολογίας (!) και μετέπειτα ότι η τροπολογία «φατογράφιζε» υπερβολικά το ΕΜΠ (!) και ο Αρβανιτόπουλος είχε πρόβλημα με τους κυβερνητικούς του συναδέλφους.

Μια βδομάδα μετά, ο Αρβανιτόπουλος επανήλθε με την τροπολογία 1093/16 13.1.2014 σε σχέδιο νόμου του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων. Σε αυτή την τροπολογία το «μετέωρο» βήμα της δυνατότητας των μόνιμων αορίστου χρόνου διοικητικών υπαλλήλων που έχουν τα απαραίτητα τυπικά προσόντα να ενταχθούν σε θέσεις ΕΤΕΠ, ΕΕΠ, ΕΔΙΠ αφαιρείται! Αυτό που μένει είναι ουσιαστικά ό,τι προβλέπει έτσι κι αλλιώς ο νόμος-πλαίσιο της Διαμαντοπούλου (ν. 4009/2011, άρθρο 79, παρ. 3): συγχώνευση όλων των ειδικοτήτων εργαστηριακού και ερευνητικού προσωπικού στα πανεπιστήμια σε θέσεις ΕΤΕΠ και ΕΔΙΠ.

Τι νέο κομίζει η νέα τροπολογία; Απλώς, επιτρέπει την επίσπευση της διαδικασίας αυτής προτού συγκροτηθεί ο περιβόητος Οργανισμός σε κάθε ίδρυμα και πάλι με την προϋπόθεση ότι θα εκδοθεί ΠΔ μετά από πρόταση των υπουργών Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Οικονομικών και Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, όπως προβλέπει το άρθρο 29 του νόμου Διαμαντοπούλου. Στην ουσία, ο υπουργός εμπαιγεί προκλητικά τους διοικητικούς υπαλλήλους, αφού δεν προχωράει τη «συμφωνία» ούτε κατά ένα «ιώτα».

Το «τυράκι» στη νέα τροπολογία είναι ότι επιτρέπει και την επίσπευση της διαδικασίας που προβλέπει ήδη (περίπτωση δ, της παρ. 3, του άρθρου 79) ο νόμος Διαμαντοπούλου. Συγκεκριμένα, οι αορίστου χρόνου ιδιωτικού δικαίου να μπορούν να ζητήσουν την ένταξή τους στην κατηγορία ΕΔΙΠ εφόσον είναι κάτοχοι διδακτορικού διπλώματος με γνωστικό αντικείμενο ίδιο ή συναφές με τα γνωστικά αντικείμενα που θεράττει το ίδρυμα. Οι διοικητικοί υπάλληλοι κάτοχοι διδακτορικού, βέβαια, είναι ελάχιστοι σε σχέση με την πλειοψηφία των πτυχιούχων διοικητικών υπαλλήλων.

Το υπουργείο σε αυτή τη φάση έχει καταφέρει, δυστυχώς, να πείσει αρκετούς υπαλλήλους που βρίσκονται σε διαθεσιμότητα να επιστρέψουν στη δουλειά. Χωρίς αυτούς τα ιδρύματα δεν μπορούν να λειτουργήσουν. Τα γεγονότα, όμως, πλέον μιλάνε από μόνα τους, «ωρύνονται». Οιπραματευτάδες του υπουργείου στα πανεπιστήμια, που θα σπεύσουν να πουλήσουν ως «νίκη» την ψήφιση της τροπολογίας, πρέπει να απομονωθούν. Ηδη έχουν ξεσκεπαστεί και ξεφτιλιστεί. Οι διοικητικοί υπάλληλοι μόνο με την πίεση του αγώνα και την απειλή ενός νέου ξεσηκωμού μπορούν να περιμένουν άσπρη μέρα. Αλλιώς, με το πέρας του οχτάμηνου της διαθεσιμότητας, έρχονται οι απολύσεις.

Βιντεοπροβολές-συζητήσεις σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη

Στη Θεσσαλονίκη: 31/01 Τζίγκα Βερτόφ: Το κινηματογραφικό μάτι
07/02 Τζίγκα Βερτόφ: Ο άνθρωπος με την κινηματογραφική μηχανή

Σύγχρονος Μακαρθισμός

Χωρίς τσίπα, χωρίς αναστολές, αλλά και χωρίς τη συνηθισμένη στους ακαδημαϊκούς κύκλους κομψότητα και διπλωματικότητα, το Συμβούλιο Διοίκησης του ΕΚΠΑ ανακοίνωσε ότι λειτούργησε σαν επιτροπή μακαρθικού τύπου (ή, για να έχουμε ελληνικές αναφορές, ως συμβούλιο χορήγησης πιστοποιητικών φρονημάτων) και πέρασε από ιερά εξέταση τους υποψηφίους για τις εκλογές κοσμητόρων, ελέγχοντας μεταξύ των άλλων και τη στάση τους «ειδικά ως προς φαινόμενα βίας και ανομίας»!

Στο πλαίσιο αυτής της εξέτασης «έκοψε» την καθηγήτρια Καραμαλέγκου και πέρασε άλλους. Το καθηγητικό κατεστημένο βγάζει καταγγελίες, όμως δεν είδαμε τα μέλη του να έχουν τη στοιχειώδη αξιοπρέπεια να μην περάσουν από τη σάλα της ιεράς εξέτασης.

Από το 2010 είχαν τα αποτυπώματα του Κώστα Σακκά!

Όταν η Αντιτρομοκρατική συνέλαβε για τρίτη φορά τον Κώστα Σακκά, έχοντας αποσπάσει ένταλμα του ειδικού ανακριτή εφέτη Ευτ. Νικόπουλου, με τον ισχυρισμό ότι μόλις πρόσφατα του πήρε τα δακτυλικά αποτυπώματα και μπόρεσε να ανακαλύψει αποτυπώματά του σε δυο σακούλες που βρέθηκαν στο γνωστό φοιτητικό σπίτι στο Χαλάνδρι, που βαφτίστηκε γιάφκα, σχολιάσαμε:

«Υπάρχει έστω και ένας νοήμων άνθρωπος σ' αυτή τη χώρα, που να πιστεύει ότι η Αντιτρομοκρατική δεν είχε τα αποτυπώματα του Σακκά; Υπάρχει έστω και ένας νοήμων άνθρωπος που να πιστεύει πως τα αποτυπώματα του Σακκά δεν έχουν συγκριθεί με ό,τι αποτύπωμα βρέθηκε στα σπίτια που η Αντιτρομοκρατική ονομάτισε γιάφκες, ότι τα αποτυπώματά του δεν έχουν εξονυχιστικά ελεγχθεί και αξιολογηθεί στα τέσσερα χρόνια που πέρασαν από τη σύλληψή του μέχρι σήμερα, όπως έχει ελεγχθεί και αξιολογηθεί κάθε λεπτομέρεια της ζωής του;».

Ιδού τα αποκαλυπτήρια μιας ακόμη προκλητικής μεθόδευσης της Αντιτρομοκρατικής, η οποία φτύνει κατάμουτρα τους δικαστές και τους αντιμετωπίζει σαν όργανα διεκπεραίωσης των άνομων σχεδιασμών της.

Στο έγγραφο που έστειλε στην Εισαγγελία Εφετών η Αντιτρομοκρατική, αναφέρεται ότι ο Κ. Σακκάς «διαπιστώθηκε δακτυλοσκοπικά ότι είναι προσεσημασμένος». Από πότε είναι προσεσημασμένος; Από τις 4-12-2010, όπως φαίνεται καθαρά στο έγγραφο που συνοδεύει το διαβιβαστικό! Για να μη μείνει καμιά αμφιβολία, δημοσιεύουμε και τα δύο έγγραφα.

Δηλαδή, έχουν από το Δεκέμβριο του 2010 τα αποτυπώματα του Κ. Σακκά και ισχυρίστηκαν ότι δόθηκαν τα πήραν μόλις πρόσφατα (κατά τη δεύτερη σύλληψή του, στις 7-1-2014, για τη δόθηκεν παραβίαση των περιοριστικών όρων) και έτσι μόλις τώρα μπόρεσαν να βρουν ότι ήταν δικά του κάποια «ορφανά» αποτυπώματα από το σπίτι του Χαλανδρίου! Τους διαψεύδουν, όμως, τα ίδια τα έγγραφα τους. Είχαν εδώ και τέσσερα χρόνια τα αποτυπώματα του Κ. Σακκά, ήξεραν τα πάντα, αλλά ανέσυραν τώρα τη δόθηκεν εμπλοκή του στην υπόθεση του Χαλανδρίου, με μοναδικό σκοπό να τον ξαναχάσουν στη φυλακή.

Οι δικαστικές αρχές στις 16 Γενάρη εξέδωσαν ένταλμα σύλληψης του Κ. Σακκά με το επιχείρημα ότι «παρίσταται αναγκαίο, να προληφθεί με την σύλληψή του, η εκ μέρους αυτού τέλεση νέων κακούρηγματικών πράξεων». Πέντε μέρες μετά, στις 21 Γενάρη, οι ίδιες αυτές αρχές, άφησαν ελεύθερο τον Κ. Σακκά με τους περιοριστικούς όρους που ήδη είχε, προσθέτοντας άλλα 5.000 ευρώ στην εγγύηση! Μάλλον μέτρησε πολύ αυτό το έγγραφο της ίδιας της Αντιτρομοκρατικής.

Υπάρχει, ασφαλώς, ικανοποίηση από τη μη προφυλάκιση του Κ. Σακκά, όμως

Table with columns: Αριθμός, Ημερ. και ώρα σύλληψης, Ομάδα, Περιφέρεια, Περιφέρεια, Ημερομηνία. Includes handwritten entries and stamps.

χανισμού. Γνωρίζω πως κάθε λέξη έχει τη δικιά της συνέπεια και το αντίστοιχο τίμημα. Γνωρίζω πως με την ανάληψη ευθύνης, που πραγματοποιώ, η "δικαιοσύνη" θα μου "προσφέρει" άλλα 60-70 χρόνια φυλακής. Πόσο μάλλον τη στιγμή που δεν είχαν στοιχεία εις βάρος μου για αυτήν την υπόθεση και για αυτό, άλλωστε, δεν έχω κατηγορηθεί σε αυτήν τη δικογραφία.

Όμως, υπάρχει κάτι που είναι πιο σημαντικό από μία νομική, ανάπηρη και συμβιβασμένη "ελευθερία". Και αυτά είναι η αναρχική αξιοπρέπεια, που δεν υπολογίζει νομικές συνέπειες. Αν δεν είχε κατηγορηθεί ένα άσχετο άτομο, όπως ο Κ. Σακκάς, για αυτήν την υπόθεση, τότε προφανώς δε θα είχα λόγο να εκθέσω τα στοιχεία της "ενοχής" μου.

ΥΓ2: Το δόθηκεν νέο εύρημα, τα αποτυπώματα του Κ. Σακκά, τα οποία η Αντιτρομοκρατική και μάλιστα το 1ο Τμήμα της έχει από το 2010, χρησιμοποιήθηκε και στη δίκη του Τάσου Θεοφίλου (γράφουμε αναλυτικά στις σελίδες 12-13). Με την τακτική της να παρεμβαίνει σε μια δίκη που βαδίζει προς το τέλος της, δημιουργώντας εντυπώσεις με ψεύτικα στοιχεία (ότι δόθηκεν τώρα κατάφερε να ταυτοποιήσει τα αποτυπώματα του Κ. Σακκά), η Αντιτρομοκρατική φτύνει κατάμουτρα τις δικαστικές αρχές που και πάλι κάνουν πως δεν καταλαβαίνουν.

Συνυπεύθυνοι στη δολοφονία του Π. Φύσσα

Ο διάλογος ανάμεσα στην πολυπληθή ομάδα μπάτσων της ΔΙΑΣ και στο Κέντρο της αστυνομίας δεν αφήνουν καμιά αμφιβολία πλέον για το ότι οι μπάτσοι είναι συνυπεύθυνοι για τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα από το μέλος των χρυσαυγίτικων ταγμάτων εφόδου Γ. Ρουπακιά. Δεν είναι τυχαίο ότι οι διάλογοι δόθηκαν στη δημοσιότητα τόσο καιρό μετά, όταν τα φώτα της δημοσιότητας έχουν αποτραβηχτεί από το γεγονός.

Οι άνδρες της ΔΙΑΣ είναι σαφέστατοι από την πρώτη κιόλας ενημέρωση που κάνουν: «Αρκετά άτομα και επί της Παύλου Μελά και Κεραλληνίας έχει γύρω στα είκοσι άτομα. Είκοσι πρέπει να 'ναι. Είκοσι άτομα της Χρυσής Αυγής, όπου μας ενημερώνουν ότι είχαν μια διαμάχη με κάτι άτομα του γνωστού χώρου. Είμαστε πλησίον προσπαθούμε να κατευνάσουμε τα πνεύματα». Ποιοι τους ενημερώνουν; Οι χρυσαυγίτες, προφανώς.

Κι ενώ οι μπάτσοι ενημερώνουν ότι «υπάρχουν και κάτι σιδερομπουνιές και κάτι ρόπαλα», το Κέντρο τους διατάζει: «Παραμείνετε σε απόσταση να μας δίνετε εικόνα!» Σαν οι μπάτσοι να είναι ανταποκριτές του ραδιοφώνου. Η εντολή δεν αλλάζει ακόμη και όταν οι μπάτσοι ενημερώνουν ότι «της ΧΑ κυνηγάνε έτερα άτομα επί της Τσαλδάρη. Τους κυνηγάνε να τους πιάσουν. Οχι μόνο δεν τους διατάζει να διαλύσουν τους χρυσαυγίτες, αλλά τους διατάζει να συλλάβουν τους αντιφασίστες: «Ο,τι άτομο βλέπουμε να τρέπεται σε φυγή λαχανιασμένο μας ενημερώνετε. Το δεσμεύουμε μέχρι να ενημερ...».

Οχι μόνο θέλησαν να απολαύσουν το θέαμα των νεοναζί που θα τσάκιζαν με τις σιδερομπουνιές και τα παλούκια τους αντιφασίστες, αλλά πήραν και εντολή να «δεσμεύουν» τους αντιφασίστες που θα ξέφευγαν από την επίθεση των νεοναζί. Ετσι εξηγείται και η φωνή της μπατσίνας που συνέλαβε τον Ρουπακιά: «ε, όχι και μαχαίρια». Μέχρι τον ξυλοδαρμό δεν είχαν κανένα πρόβλημα, το πρόβλημα άρχισε όταν ο Π. Φύσσας έπεσε μαχαιρωμένος.

Πρόκληση Μητρόπουλου – αμηχανία ΣΥΡΙΖΑ

Ειδηση-βόμβα στο πρωτοσέλιδο της «Real News» στην περασμένη Κυριακή: «Επιστολή Μητρόπουλου προς Τσίπρα για τη Χρυσή Αυγή – Να μην ψηφίσουμε τη διάλυση ενός νομίμου κόμματος!» Η εφημερίδα δεν αποκάλυπτε την πηγή της ειδήσης, αλλά... χωριό που φαίνεται κολαούζο δε θείει. Δεδομένου ότι ο ΣΥΡΙΖΑ μόνο πλήττεται απ' αυτή την επιστολή, ο Μητρόπουλος είναι αυτός που τη δημοσιοποίησε.

Δε θα σχολιάσουμε την... πρωτότυπη άποψη ότι «δεν πρόκειται περί κλασικού ναζιστικού κόμματος, αλλά ούτε και περί ναζιστικού εκλογικού σώματος», αλλά «ιστορικά, πρόκειται περί ενός φαινομένου που εξελίσσεται στα πλαίσια της ελληνικής καθεστωτικής Δεξιάς», αλλά την άποψη που καταλήγει στο συμπέρασμα ότι «όσο η ΧΑ βρίσκεται διακριτά σε πολεμική σχέση με τη στρατηγική των κυρίαρχων αστικών δυνάμεων, ματαιώνεται ο ρόλος της ως συμμάχου ή εφεδρείας του συστήματος!» Εκπληκτικό. Ούτε ο γραφικός Φωτόπουλος δεν το έγγραψε τόσο καθαρά.

Το πάει και παραπέρα ο Μητρόπουλος, γράφοντας: «Η στάση της Αριστεράς πριν από τη σύλληψη της ηγεσίας της, η μονοθεματική επιθετική τακτική εναντίον της με αφορμή τραγικά περιστατικά του μεταναστευτικού, η απόλυτη ταύτιση με τη μνημονιακή κυβέρνηση στη δραστηκή, εσπευσμένη και απολυτοποιημένη πολιτική της δίωξη κ.τ.λ. προδίδουν έλλειψη ίδιας πολιτικής θέσης και ανάλυσης!»

Το μόνο που δεν γράφει ο πρώην Πασόκος και νυν Συριζαίος μεγαλοδικηγόρος είναι «κάτω τα χέρια από τη ΧΑ». Το αφήνει να εννοηθεί. Η αμηχανία σιωπή με την οποία αντιμετώπισε η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ αυτή την πολιτική πρόκληση είναι χαρακτηριστική του μεγέθους του προβλήματος. Τι διαφορετικό είπε ο Τατσόπουλος και τον ξωπέταξαν; Η διαφορά είναι μάλλον στο ότι ο Τατσόπουλος θε-

ωρούνταν «βαλτός» των μεγαλοεκδοτών-καναλαρχών, ενώ ο Μητρόπουλος θεωρείται... αριστερός σοσιαλδημοκράτης.

Οι νεοναζί, πάντως, πέταξαν από τη χαρά τους, αλλά... κράτησαν και την ψυχραιμία τους. «Α. Μητρόπουλος προς Τσίπρα: Θα την πατήσουμε, αν ψηφίσουμε να τεθεί εκτός νόμου η Χρυσή Αυγή» ήταν ο τίτλος του δημοσιεύματος στην ιστοσελίδα τους, στο οποίο σημειώνουν ότι «ο βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ στιγματίζει την μέχρι τώρα τακτική της αξιωματικής αντιπολίτευσης στο ζήτημα της Χρυσής Αυγής». Για ξεκάθαρο κάνουν και κριτική: «Αδυνατώντας να απαγκιστρωθεί από τις καθεστωτικές αριστεριστικές ιδεολογικές αγκυλώσεις, ο βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ επιχειρεί να προσδιορίσει την ραγδαία αυξανόμενη ταύτιση του Λαού με τις πολιτικές θέσεις του Κινήματος των Ελλήνων Εθνικιστών ως "φαινόμενο που εξελίσσεται στα πλαίσια της ελληνικής καθεστωτικής δεξιάς"». Στο τέλος, όμως, τονίζουν: «Εντούτοις, οφείλουμε να αναγνωρίσουμε πως τουλάχιστον εκφράζει δημοσίως την αντίθεσή του επί της πολιτικής σκευωρίας που έχει στηθεί εις βάρος του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή από το σύνολο του πολιτικού και δημοσιογραφικού υποκόσμου».

Το πρόβλημα, ασφαλώς, είναι μείζον. Ο Μητρόπουλος δεν είναι μόνο βουλευτής αλλά και τομεάρχης του ΣΥΡΙΖΑ. Δεν ξέρουμε ποια είναι τα κίνητρά του, ούτε μας ενδιαφέρει να τα διερευνήσουμε. Στην πολιτική σημασία έχει το αποτέλεσμα. Μπορεί ο ΣΥΡΙΖΑ, πολιτικάντικα σκεπτόμενος, να θέλησε να «θάψει» την τοποθέτηση του βουλευτή του, όμως φρόντισε ο ίδιος να τη βγάλει στο φως, ασκώντας έτσι πίεση στην ηγεσία και ανοίγοντας μια συζήτηση που ευνοεί τους νεοναζί. Εχει, λοιπόν, υποχρέωση η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ να ξεκαθαρίσει την κατάσταση. Καθαρά, χωρίς μισόλογα και «ήξεις αφήξεις».

παράλληλα υπάρχει οργή και αηδία. Μετατρέπουν ανθρώπους σε σάκουσ του μποξ για να προωθήσουν την εκστρατεία τρομουστερίας. Αδιαφορούν για τους στοιχειώδεις κανόνες του ισχύοντος Δικαίου. Στο όνομα της «αντιτρομοκρατίας» θεωρούν ότι μπορούν να κάνουν τα πάντα.

ΥΓ1: Επί της ουσίας των νέων κατηγοριών που «τσοντάρισαν» στον Κ. Σακκά, την καλύτερη απάντηση έδωσε το μέλος της ΣΠΦ Γεράσιμος Τσάκαλος, με επιστολή που έστειλε από τη φυλακή, στην οποία τονίζει μεταξύ των άλλων:

«Η αλήθεια είναι πως ο Κ. Σακκάς ούτε είχε ούτε θα μπορούσε να έχει την οποιαδήποτε σχέση με τη ΣΠΦ. Η μόνη σύνδεσή του με όλη αυτήν την ιστορία είναι η παλιά φιλική σύνδεση, που είχε μαζί μου (καθώς αυτή είναι, ούτως ή άλλως, γνωστή και στις αστυνομικές και στις δικαστικές αρχές).

Ο λόγος, λοιπόν, που βρέθηκαν (αν βρέθηκαν) αποτυπώματα του συγκεκριμένου ατόμου στις σακούλες είναι ότι εγώ είχα χρησιμοποιήσει αυτές τις σακούλες, παίρνοντας τις από το κοινό σπίτι, που συγκατοικούσαμε με τον Κ. Σακκά. Αρα, είναι πολύ πιθανό να τις είχε ακουμπήσει και ο ίδιος, αφού βρισκόταν σε κοινόχρηστο χώρο του σπιτιού.

Εγώ, όμως, ήμουν αυτός, ο οποίος τις μετέφερε στο σπίτι στο Χαλάνδρι, που έμεναν οι δύο σύντροφοι της Συνωμοσίας, Χάρης και Γιώργος, και τις χρησιμοποίησα, χωρίς να γνωρίζω ότι το σπίτι παρακολουθούνταν από την αντιτρομοκρατική, για να πεταχτούν κάποια σκουπίδια, που ανάμεσά τους ήταν και κάποια εξαρτήματα από υπολείμματα κρηνητικού μη-

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκατέσσερα.
Ορδιο! Όχι πια στα τέσσερα.

Ηταν 26 Γενάρη του 1825 όταν υπογράφηκε στο Λονδίνο από τους εκπροσώπους της ελληνικής κυβέρνησης (Ι. Ορλάνδος, Ι. Ζαΐμης, Α. Λουριώτης) και τον Ομιλο Αγγλων Κεφαλαιούχων το δεύτερο δάνειο, ύψους 2.000.000 λιρών Αγγλίας. Απλά το σημειώσαμε για τους συλλέκτες... Για ομολόγους των παραπάνω με διαφορετικά ιστορικά ενδιαφέροντα και ανησυχίες, σημειώνουμε και τα 58α γενέθλια του Νικολά Σαρκοζί την Τρίτη.

Το ζήτημα του Χριστόδουλου Ξηρού απασχολεί κάθε πικραμένο και μη, μονοπωλώντας το ενδιαφέρον και το σύνολο των κοινωνικο-πολιτικών γνωματεύσεων των ημερών. Ο κόσμος κλειδώνεται στα σπίτια πριν πέσει το σκοτάδι, ενώ οι πιο ενημερωμένοι δεν βγαίνουν καν έξω, αφού θυμούνται ότι οι περισσότερες ενέργειες των ένοπλων οργανώσεων έγιναν στο φως της μέρας... Το μνημόνιο, τα χαράτσια, το ξήλωμα κάθε κεκτημένου και το γενικό τσάκισμα της εργατικής τάξης, δεν αποτελούν πια απειλή. Ολοι τρέμουν τον Χριστόδουλο, ακόμη και τα fashion victims που προσπαθούν να ξερκίσουν τον τρόπο τους βάλλοντας κατά των ενδυματολογικών και κομμωτικών του προτιμήσεων... «Μα πώς είναι δυνατόν να αφήνεται τρομοκράτες να παίρνουν άδειες;» αναρωτήθηκε ακόμη και ο θεός Σαμ (δια στόματος Τζον Κέρι) και ζήτησε άμεσα τη σύλληψη του δραπετή.

«...η ομορφιά του αυτόματου / πάνω στον ώμο του γκεριγιέρο / όταν στον βολιβιανό σκλάβο / δίνει επιχειρήματα ενάντια στους καταπιεστές / κι αυτός στο τέλος τα καταλαβαίνει. / Το ωραιότερο όμως: / αστυνομικοί ενάντια στον λαό σταλμένοι / όταν μέσα στη θάλασσα των οργισμένων μαζών / νιγνόνται πεταμένοι στις άκρες των δρόμων / και επιτέλους, επιτέλους αντί για τα όπλα τους / πιάνουνε το σωτήριο χέρι των σόπλων» (Wolf Biermann).

Από την τοπιογραφία δεν θα μπορούσε να λείπει και ο Θεόδωρος Πάγκαλος, αφού –ως γνωστόν– στα χείλη του ακουμπάει η ελληνική κοινωνία. Μαζί με αυτά του Βυργου βέβαια, ο οποίος παραδόξως δεν σκάρωσε κανένα ποίημα ή έστω μια λεξιπλαστική λυρική αναφορά στο συμβάν. Ο μεσιέ Πάγκαλος συντάχθηκε με την ομάδα «πνεύμα και ηθική» του μακαρίτη Βασίλη Αυλωνίτη, ζητώντας «να πέσουν κεφάλια», χαρακτήρισε «ηλίθια και αδιανόητη» την επιστολή Χριστόδουλου, σημείωσε ότι «υπάρχουν κι άλλοι επαναστάτες που βιάφουν τα μαλλιά τους» και –αφού ασχολήθηκε με μαλλιά και τρίχες εν γένει– έκανε ένα λούσιμο και στον Φραγκίσκο Ραγκούση (παρά την αποδράμουςα τριχοφυΐα του τελευταίου), λέγοντας τα εξής ιστορικά: «Προφανώς έχει επαναστατικό μέγεθος μετά από αυτά που είπε, η ψυχή του συμπίπτει με αυτή του Ξηρού, είναι ακατάλληλος για δικηγόρος και πρέπει να διαγραφεί από τον σύλλογο. Ο κ. Ραγκούσης δεν ξέρω αν είναι στα καλά του, αλλά οποιοσδήποτε άνθρωπος θέλει να κυλάνε ποτάμια με αίμα, έχει ένα πρόβλημα αντίληψης της πραγματικότητας».

«Αν το καταφύγιο του ανθρώπου είναι η κοινωνία, του βλάκα είναι η ομάδα, η συσπείρωση με άλλους βλάκες» (Διονύσης Χαριτόπουλος – «Εγχειρίδιο βλακειάς»).

Το μέγεθος του πολιτικοκοινωνικού σοκ είναι τόσο μεγάλο, που η λαϊκή μούσα προτίμησε –ως άλλος Βυργου– να σιωπήσει. Σύμφωνα με πληροφορίες της στήλης, η μούσα αναχώρησε προς Παρισίους, για να ετοιμάσει τη φυγή μιας άλλης ιέρειας της τέχνης, της Αφροδίτης. Εκεί λέει ότι θα πάει η ευειδής των αισθησιακών φωτογραφίσεων προς τέρψη των σεξουαλικά υποσιτισμένων θυμάτων της γενικής κρίσης. Ο λόγος; Το ενδεχόμενο να γίνει κυβέρνηση ο ΣΥΡΙΖΑ! Η βαθύτατα δρασκευόμενη («Θεός φυλάξει» ανέκραξε ενώπιον ενός τέτοιου εφιαλτικού ενδεχομένου) πρωδιέ-ρεια, θα στήσει το δικό της αντάρτικο εις Παρισίους. Σχετικό βιντεάκι δεν έχει δοθεί ακόμη στην κυκλοφορία, καθώς ο χειμώνας δεν ενδείκνυται για γδύσιμο. Ωστόσο, παρ' ό-τι δεν γνωρίζουμε καλά γαλλικά, προαναγγέλλει ότι «θα κάνει αγώνες στο Παρίσι για να πέσει η χούφτα της αριστεράς». Όμως μην ανησυχείτε σύντροφοι, αυτό δεν θα γίνει άμεσα. «Δεν θα φύγω τώρα, δίνω μια μάχη» έσπευσε να δηλώσει η Αφροδίτη, στέλνοντας την καρδιά μας πίσω στη θέση που βρίσκεται σε κάθε άντρα...

Όλα αυτά φέρνουν στο νου τους στίχους του Μάνου Ελευθερίου «τι ζήλεψες, τι τα 'θελες τα ένδοξα Παρίσια / έτσι κι αλλιώς ο κόσμος πια παντού είναι τεκέξ». Μοιραία και τον Αλέξανδρο Γιωτόπουλο, που είναι ένας από εκείνους που έσπευσαν να γνωματεύσουν, όπως λέγαμε παραπάνω. Υποθέτουμε και ίππο θέ-τουμε ότι με το ζήτημα αυτό θα ασχοληθούν οι έχοντες περισσότερη κατανόηση, υπομονή, πραότητα και λιγότερο βεβαρυμένο κεντρικό νευρικό σύστημα Κοντροσύντροφου...

Κοκκινোসκουφίτσα

■ Δίκη Θεοφίλου

Το DVD ξεμπρόστιασε τους σκευωρούς

Το τελευταίο χαρτί ενοχοποίησης του Τ. Θεοφίλου έπαιξε ο προεδρεύων του Γ' Τριμελούς Εφετείου Κακουρηγημάτων Μ. Χατζηθανασίου, πλην όμως αυτό απέτελεσε τη χαριστική βολή στους σκευωρούς. Πρόκειται για το περιβόητο DVD από τις κάμερες του υποκαταστήματος της Alpha Bank στην Πάρο, το οποίο προβλήθηκε (εντελώς αντιδικονομικά) στη συνεδρίαση της Παρασκευής 17 Γενάρη.

Πρόκειται για το DVD που χρησιμοποιήθηκε ως «εκπαιδευτικό υλικό» από το νομικό σύμβουλο της Alpha Bank (παρίσταται ως πολιτική αγωγή στη δίκη), ο οποίος στις 5 Δεκέμβρη του 2013 κάλεσε δύο τραπεζοϋπάλληλους, αυτόπτες μάρτυρες στη ληστεία, και τους έκανε ειδική προβολή του DVD στην έδρα της Διεύθυνσης Ασφαλείας της τράπεζας, με σκοπό να διορθώσουν τις αρχικές καταθέσεις τους και να ενοχοποιήσουν τον Τ. Θεοφίλου. Οι τραπεζοϋπάλληλοι, βέβαια, δεν προχώρησαν σε κάποια αναγνώριση, όμως η προσπάθεια της πολιτικής αγωγής ήταν να κλονίσει την ακλόνητη βεβαιότητα που είχε ήδη διαμορφωθεί, ότι ο Τ. Θεοφίλου δεν είχε καμία συμμετοχή στη ληστεία (και κατ' επέκταση στην ανθρωποκτονία) της Πάρου. Βεβαιότητα που είχε καταστεί ακλόνητη χάρη και στη δήλωση του τμηματάρχη της Αντιτρομοκρατικής και ενορχηστρωτή αυτής της σκευωρίας Ε. Χαρδαλιά, ότι «μπορεί να μην ήταν ο άνθρωπος στη ληστεία».

Ο νομικός σύμβουλος της Alpha Bank κατέθεσε αυτό το DVD στο δικαστήριο, προκειμένου να εισαχθεί ως αναγνωστέο έγγραφο. Ως δικηγόρος γνωρίζει, βέβαια, τους στοιχειώδεις δικονομικούς κανόνες. Γνωρίζει ότι όφειλε να καταθέσει αυτό το DVD στις ανακριτικές αρχές, προκειμένου να εισαχθεί στη δικογραφία κατά το στάδιο της προδικασίας, να λάβουν γνώση ο κατηγορούμενος και οι υπερασπιστές του και να έχουν το χρόνο να ορίσουν τεχνικό σύμβουλο και να ελέγξουν την αυθεντικότητα του DVD. Αυτό προβλέπουν οι κανόνες της περιβόητης «δικαιακής δίκης», όπως ορίζονται από την ΕΣΔΑ.

Και βέβαια, θεωρούμε αδιανόητο ότι η Αντιτρομοκρατική δεν είχε αντίγραφο αυτού του DVD. Κι όμως, ολοκληρώθηκε η προσανάκριση και η κύρια ανάκριση χωρίς να το συμπεριλάβει στη δικογραφία. Γιατί άραγε; Την απάντηση την πήραμε μετά την προβολή του DVD: όχι μόνο δεν ενοχοποιούσε τον Τ. Θεοφίλου, αλλά αντίθετα ενίσχυε την αθωότητά του. Κι ακόμη, αποκάλυπτε τις ευθύνες της Αντιτρομοκρατικής, η οποία –όπως έχουμε γράψει σε άλλο ρεπορτάζ από τη δίκη– μπήκε σφήνα στην υπόθεση και αποπροσανατόλισε τις έρευνες που είχαν ξεκινήσει η τοπική Ασφάλεια και οι τοπικές δικαστικές αρχές, μετατρέποντας μια τυπική υπόθεση ληστείας σε υπόθεση «τρομοκρατίας», με προκαθορισμένο στόχο τον Τ. Θεοφίλου.

Παραπλήρως, ο προεδρεύων του δικαστηρίου, αφού εισήγαγε το DVD ως αναγνωστέο έγγραφο, έπρεπε να το εξετάσει στο στάδιο της ανάγνωσης των εγγράφων και να ζητήσει από τους συνηγόμενους να εκθέσουν τις πιθανές αντιρρήσεις τους. Όχι να το αφήσει για το τέλος, μετά την εξέταση των μαρτύρων υπεράσπισης. Μιλώντας με νομικούς όρους, πρέπει να σημειώσουμε ότι στην προκείμενη περίπτωση ο προεδρεύων ενήργησε αντιδικονομικά.

Ο έμπειρος υπερασπιστής Σπ. Φυτράκης, όχι γιατί φοβόταν κάτι από την προβολή του DVD, αλλά για λόγους αρχών, παρουσίασε τις αντιρρήσεις του και υπέβαλε ένσταση για

την παραβίαση των δικονομικών κανόνων. Όπως είπε, πριν προβληθεί το DVD, πρέπει να δοθεί ο κατάλληλος χρόνος για να ελεγχθεί από τεχνικό σύμβουλο του κατηγορούμενου η αυθεντικότητά του, να πιστοποιηθεί δηλαδή ότι δεν έγινε επεξεργασία του από παράγοντες της τράπεζας ή από άλλους που είχαν συμφέρον. Την ένσταση στήριξαν και οι άλλοι δύο συνηγόμενοι υπεράσπισης. Το δικαστήριο, μετά την εξέταση και των τελευταίων μαρτύρων υπεράσπισης και της ανάγνωσης εγγράφων που εστάλησαν την τελευταία στιγμή από την Αντιτρομοκρατική (γράφουμε σχετικά παρακάτω), απέρριψε την ένσταση και προχώρησε στην προβολή του DVD.

Μπούμερανγκ

Είδαμε το DVD πολλές φορές και διαπιστώσαμε ότι οι δύο από τους τρεις δράστες της ληστείας, που μπήκαν στην τράπεζα και πέρασαν πίσω από τα γκισέ, άφησαν πλούσιο βιολογικό υλικό σε αντικείμενα και στα ρούχα τραπεζοϋπάλληλου. Και οι δύο αυτοί δράστες δεν φορούσαν γάντι στο αριστερό χέρι. Ο ένας μέχρι το τέλος της ληστείας, ενώ ο άλλος φαίνεται καθαρά ότι φοράει γάντι και στο αριστερό του χέρι μετά από αρκετή ώρα. Όσο κι αν είχαν το νου τους, ακούμπησαν με το γυμνό τους χέρι αντικείμενα και ανθρώπους. Αν λογαριάσουμε ότι ήταν Αύγουστος, μπορούμε να αντιληφθούμε ότι άφησαν βιολογικό υλικό (προφανώς χωρίς να το συνειδητοποιούσαν εκείνη τη στιγμή) στα αντικείμενα με τα οποία ήρθαν σε επαφή, όπως και στα ρούχα ενός τουλάχιστον από τους τραπεζοϋπάλληλους. Μπορεί κανείς να «παγώσει» την κίνηση του βίντεο και να αποτυπώσει σε φωτογραφίες ένα προς ένα τα αντικείμενα και τους ανθρώπους με τους οποίους ήρθαν σε επαφή οι δράστες με το γυμνό αριστερό χέρι.

Ποια ήταν η τύχη αυτού του βιολογικού υλικού; Εξετάστηκε από την περιβόητη Διεύθυνση Εγκληματολογικών Ερευνών και ποια συμπεράσματα βγήκαν; Σύμφωνα με τις εκθέσεις πραγματογνωμοσύνης της ΔΕΕ, που εισήχθησαν στη δικογραφία και διαβάστηκαν ως αναγνωστέα έγγραφα, σαρώθηκαν τα πάντα στην τράπεζα της Πάρου με βαμβοκαφόρους στυλεούς (μπατονέτες στην καθομιλουμένη) και δεν ανευρέθηκε DNA ούτε αχνώντων δραστών. Το DVD, όμως, αποτρέπει αδιάφυστο μάρτυρα του ότι οι δύο τουλάχιστον δράστες άφησαν «πλούσιο» βιολογικό υλικό. Αν μάλιστα συνυπολογίσουμε το γεγονός ότι η ΔΕΕ ισχυρίζεται πως μπορεί να κάνει ταυτοποιήσεις ακόμη και με απειροελάχιστες ποσότητες βιολογικού υλικού, θα καταλήξουμε στο συμπέρασμα ότι εν προκειμένω έγινε σκόπιμη απόκρυψη στοιχείων και αποπροσανατολισμός της αστυνομικής έρευνας.

Γ' αυτό η Αντιτρομοκρατική δεν έβαλε το DVD στη δικογραφία. Για να μη φανεί ότι οι δύο από τους τρεις δράστες είχαν γυμνό το ένα χέρι και μ' αυτό ήρθαν σε επαφή με αντικείμενα και ανθρώπους στο εσωτερικό της τράπεζας. Αν ο Θεοφίλου ήταν ο ένας από τους τρεις δράστες, τότε θα είχε βρεθεί βιολογικό του υλικό και η Αντιτρομοκρατική θα το είχε κάνει σημαία της. Δε θα χρειαζόταν να κατασκευάσει εκ των υστέρων την ιστορία με το καπέλο, το οποίο δόθηκε έπειτα από τους δράστες και στο οποίο δόθηκε βρέθηκε βιολογικό του υλικό. Μιλάμε για το καπέλο, που ο ίδιος ο προεδρεύων του δικαστηρίου, σχολιάζοντας την κατάθεση μάρτυρα χημικού, είπε ότι «είναι ενδεχόμενο να μην έχει

φορέσει το καπέλο. Το καταλάβαμε!»

Βέβαια, δεν είναι μόνο αυτό που «παρέλειψε» να κάνει η Αντιτρομοκρατική. Θυμίζουμε ότι όχι μόνο σταμάτησε την έρευνα για το κινητό τηλέφωνο που έπεσε στον τόπο της ανθρωποκτονίας, αλλά άλλαξε και τον προσανατολισμό ως προς την αναζήτηση των δραστών. Για παράδειγμα, προσήχθησαν δύο άτομα που εμφανίστηκαν ως αυτόπτες μάρτυρες (κατέθεσαν και στο δικαστήριο ως μάρτυρες του κατηγορητηρίου), αλλά δεν συνέχισε την έρευνα γι' αυτούς. Ο ένας από τους δύο, κατά τη διάρκεια της δίκης, συνελήφθη στην Αθήνα για ληστεία σε βάρος πακιστανών μεταναστών.

Τα παραπάνω –και άλλα που θα προέκυπταν, αν διεξαγόταν πραγματική έρευνα– μας οδηγούν στην πιθανολόγηση, ότι έχουμε να κάνουμε με ληστεία και ανθρωποκτονία που έγιναν από ανθρώπους που συνεργάζονται με την ασφάλεια και προκειμένου να καλυφθούν αυτοί και να ενοχοποιηθεί η ΣΠΦ με ανθρωποκτονίες αθώων πολιτών, επιλέχθηκε ο Τ. Θεοφίλου. Επιλέχθηκε ο Θεοφίλου, γιατί ήταν φίλος του Κ. Σακκά, γνωστός στην Αντιτρομοκρατική και παρακολουθούμενος απ' αυτή, ο οποίος μάλιστα με ταξί των «νουάρ» διηγημάτων που έγραφε είχε γράψει και ένα που αναφερόταν σε ληστεία τράπεζας. Είναι βέβαια ξεκάθαρο, πλέον, ότι και ο Κ. Σακκάς δεν υπήρξε ποτέ μέλος της ΣΠΦ και ότι η ένταξη του σ' αυτή είναι κατασκευή της Αντιτρομοκρατικής και του γουστόζι για τη συγγραφή μυθιστορημάτων Ε. Χαρδαλιά.

Εάν αυτό το DVD έμπαινε στη δικογραφία πριν από τη σύνταξη του βουλευμάτος, δε θα υπήρχε έδαφος για να παραπεμφθεί ο Τ. Θεοφίλου ή, εάν παραπεμτόταν, η κατηγορία θα κατέρρεε με την εξέταση των πρώτων μαρτύρων, των υπαλλήλων στο υποκατάστημα της Alpha Bank στην Πάρο. Εάν ο προεδρεύων του δικαστηρίου είχε δει το DVD πολύ προσεκτικά, ως όφειλε να κάνει, από την πρώτη στιγμή που το εισήγαγε στη δίκη ο νομικός σύμβουλος της τράπεζας, θα συνειδητοποιούσε ότι η Αντιτρομοκρατική προσπαθεί να τον παγιδεύσει και να τον οδηγήσει στην καταδίκη ενός αθώου ανθρώπου. Δε θα κουραστούμε να επαναλαμβάνουμε, ότι όχι μόνο ο προεδρεύων αλλά συνολικά το δικαστήριο πρέπει όχι μόνο να αθωώσουν τον Τ. Θεοφίλου, αλλά και να επιστρέψουν τη δικογραφία, για να συνεχιστεί η δικαστική έρευνα για την αναζήτηση των πραγματικών δραστών.

Η τελευταία αυτή συνεδρίαση της εξέτασης μαρτύρων ξεκίνησε με μια σύντομη δήλωση του Τ. Θεοφίλου. Αναφέρθηκε στο ρόλο του υπουργού Δένδια, που έχει αναβαθμιστεί σε προϊστάμενο της Δικαιοσύνης, και κατέληξε: «Μπορούν να σταματήσουν να εφευρίσκουν αποτυπώματα. Μπορούν για αντίποινα στην απόδραση του Χρ. Ξηρού να εκτελέσουν δέκα ανωρχικούς και να το τελειώσουμε εδώ πέρα».

Η εισαγγελέας Οικονόμου ανακοίνωσε ότι σήμερα, 17 Γενάρη του 2014, λίγο πριν το τέλος της δίκης δηλαδή, της στάλθηκαν έγγραφα από την Εισαγγελία Εφετών, τα οποία ζήτησε να εισαχθούν ως αναγνωστέα έγγραφα! Τα έγγραφα αφορούσαν αποτυπώματα του Κ. Σακκά σε κινητά αντικείμενα (δύο βιβλία και ένα CD), που βρέθηκαν στο σπίτι του Θεοφίλου στη Λαμία και στο πατρικό του στη Θεσσαλονίκη, σε έρευνα που έγινε –προσέξετε το αυτό– στις 18 Αυγούστου του 2012, δηλαδή την ημέρα της σύλληψης του Θεοφίλου. Τα έγγραφα αυτά στάλθηκαν στις δικαστικές αρχές στις 15 Γε-

Πάνω στα ερείπια ενός σαθρού κατηγορητήριου

Την κατά κράτος ήττα του προέδρου, της εισαγγελέα και της πολιτικής αγωγής σηματοδότησε η Τετάρτη 22 του Γενάρη, μέρα κατά την οποία απολογήθηκε ο Τάσος Θεοφίλου. Η ύστατη προσπάθεια του προέδρου να δημιουργήσει κάποιες εντυπώσεις, μέσω των ερωτήσεων του, από τη μια κατέδειξε προκατάληψη και από την άλλη απέτυχε να παραδοχίσει ότι το κατηγορητήριο έχει καταρρεύσει.

Ο Τ. Θεοφίλου ξεκίνησε με μια εκτενής αναφορά στη σημασία που αποδίδουν οι αναρχικοί στην απολογία στα αστικά δικαστήρια και στο πως ο ίδιος βλέπει την ποινική δικαιοσύνη, και μετά άρχισε να αναφέρει τις πολλές περιπτώσεις που έγινε φανερή η προκατάληψη του προέδρου, γεγονός που ενόχλησε τον τελευταίο, που δε δίστασε να διακόψει την απολογία του για να του υπενθυμίσει ότι η Δικονομία του δίνει το δικαίωμα να του αφαιρέσει το λόγο, αν ξεφεύγει από το θέμα. Όπως είπε, δε θα το κάνει, αλλά και ο Θεοφίλου πρέπει να συντομεύει! Η προκλητική αυτή τοποθέτηση προκάλεσε την αντίδραση τόσο των αλληλέγγυων όσο και των συνηγόρων υπεράσπισης. Ο Τ. Θεοφίλου δεν πτοήθηκε και συνέχισε να παραθέτει στοιχεία για την προκατάληψη σε βάρος του.

Αναφέρθηκε στην κοινωνικοπολιτική συγκυρία που επέτρεψε να είναι διώξεις σαν τη δική

του ανεκτές και επιβεβλημένες και σχολίασε το ρόλο και τη δράση της Αντιτρομοκρατικής. Σχολιάζοντας την προπαγάνδα ότι στη σύγχρονη δημοκρατία δεν δικάζονται ιδέες αλλά πράξεις, τόνισε πως όταν δεν υπάρχουν στοιχεία αυτά εφευρίσκονται.

Με τη ΣΠΦ διευκρίνισε ότι δεν έχει καμία σχέση, γιατί είναι αναρχοατομικιστική οργάνωση, ενώ ο ίδιος είναι αναρχοκομμουνιστής. Το ότι δεν έχει καμία σχέση πιστοποιείται από το χάος που χωρίζει τις αντιλήψεις τους. Επισήμανε, ακόμη, ότι η ΣΠΦ έγινε –παρά τη θέλησή της– όπως συνέβη και στην Ιταλία, η οργάνωση-μπρελα για να της φορτώσουν όλη την παραβατική δράση των αναρχικών.

Παραδέχτηκε ότι πήγε στο σπίτι του Κ. Σακκά, αφού ήταν φίλος του, και ότι επισκέφτηκε μερικά από τα στέκια που αναφέρει η Αντιτρομοκρατική, ξεκαθαρίζοντας ότι δεν έχει καμία σχέση ούτε μ' αυτά για τα οποία κατηγορούνται οι Γ. Καραγιαννίδης, Α. Μητρούσιος και Κ. Σακκάς. Τα μόνα πραγματικά γεγονότα που αναφέρει η Αντιτρομοκρατική είναι ότι πήγε στο σπίτι του Κ. Σακκά δύο ή τρεις φο-

ρές και ότι συναντιόνταν στον ηλεκτρικό, γιατί δεν γνώριζε την Καλλιθέα. Δεν πήγε ποτέ στο Αγρίνιο, ενώ μέχρι τη μεταγωγή του στις φυλακές Κορυδαλλού γνώριζε τον Γ. Καραγιαννίδη μόνο από φωτογραφίες.

Αναφερόμενος στο θόρυβο που προκλήθηκε όταν ο Νίκος και ο Λευτέρης κατέθεσαν ότι ήταν μαζί στην ανακαίνιση του Στεκιού Μεταναστών, αλλά δεν πήγαν να το καταθέσουν στους ανακριτές, τόνισε ότι ο ίδιος δεν ήθελε να καταθέσει, γιατί δεν είχε αντιληφθεί πού το πάει η Αντιτρομοκρατική και ήθελε να προστατεύσει το κοινωνικό του περιβάλλον. Αναρωτήθηκε γιατί έπρεπε εκείνος να προσκομίσει στοιχεία για την προσωπική του δραστηριότητα, τη στιγμή που δεν υπάρχει το παραμικρό ενοχοποιητικό στοιχείο σε βάρος του και είναι το δικαστήριο αυτό που καλείται να αποδείξει την ενοχή του; Οι μόνοι μάρτυρες που του χρειάζονταν ήταν οι δύο επιστήμονες βιολόγοι.

Σχολίασε τις καταθέσεις των υπαλλήλων της τράπεζας, οι οποίοι, παρά τα μαθήματα που τους έγιναν και τον εκβιασμό που τους ασκήθηκε από την εργοδο-

σία, δεν τον αναγνώρισαν. Αναφερόμενος στο DNA, είπε ότι θα μπορούσε κάλλιστα να πει ότι το φύτεψε η Αντιτρομοκρατική, αλλά δε θα τον πίστευαν. Γι' αυτό σας λέω, ότι έγινε λάθος στο εργαστήριο, κατέληξε. Μίλησε για τις δουλειές που έκανε, επανέλαβε ότι από τις 2 μέχρι τις 10 Αυγούστου του 2012 απασχολήθηκε στην ανακαίνιση του Στεκιού Μεταναστών και αναφέρθηκε στο λόγο της εγκατάστασης του στην Λαμία.

ολοκλήρωσε αναφερόμενος στην κατάθεση της μητέρας του που βρισκόταν σε σύγχυση, στις συχνές μετακινήσεις του μετά το Μάη και μέχρι τον Αύγουστο του 2012 και στο αν έπαιρνε κατά τη διάρκεια μικροποσά από την οικογένειά του, τονίζοντας πως εκείνοι που χρησιμοποίησαν την κατάθεση της μητέρας του που ήταν σε σύγχυση είναι ανήθικοι.

Όταν ολοκλήρωσε την τοποθέτησή του, ρωτήθηκε από τον προεδρεύοντα αν θα δεχτεί ερωτήσεις και απάντησε καταφατικά. Ο προεδρεύων, λες και δεν άκουσε τίποτα απ' όσα είχε εκθέσει προηγουμένως ο Θεοφίλου, άρχισε να τον ρωτάει για τα ίδια πράγματα, με το αιτιολογ-

κό ότι τώρα το δικαστήριο δίνει μεγάλη σημασία στην απολογία! Λες και προέκυψε κάτι κατά την ακροαματική διαδικασία, λες και δεν ήταν ο αρχισκευωρός που παραδέχτηκε ότι «μπορεί να μην ήταν ο άνθρωπος στη ληστεία», λες και δεν ήταν ο προεδρεύων που παραδέχτηκε ότι «ενδέχεται να μη φόρεσε το καπέλο»!

Μόνο μια ερμηνεία μπορούμε να δώσουμε στην τοποθέτηση του προεδρεύοντα. Οτι αποτελεί έμμεση παραδοχή για την αποουσία έστω και ενδείξεων (πόσο μάλλον ακλόνητων αποδείξεων) σε βάρος του Θεοφίλου και ταυτόχρονα προσπάθεια να μεταφερθεί το βάρος της απόδειξης στον κατηγορούμενο και όχι στην κατηγορούσα αρχή, κατ'αντιστροφή των όσων προβλέπονται και στην ΕΣΔΑ και στο ελληνικό ποινικό σύστημα για το «τεκμήριο αθωότητας» και τους κανόνες της «δικαίας δίκης». Ο κατηγορούμενος έχει ακόμη και το «δικαίωμα σιωπής», που αν το ασκήσει δεν πρέπει επουδενί να ερμηνεύεται ως τεκμήριο ενοχής του. Δεν οφείλει ο κατηγορούμενος να αποδείξει ότι είναι αθώος, αλλά η κατηγορούσα αρχή να αποδείξει ότι είναι ένοχος.

ΟΛ' αυτά τα γνωρίζει πολύ καλά ο πρόεδρος, γι' αυτό και έκανε την ύστατη προσπάθεια συντήρησης της περιρρέουσας ατμόσφαιρας περί ενοχής του Θεοφίλου, που δημιουργήσε η Αντιτρομοκρατική. Πλέον, όμως, δεν βρισκόμαστε στον Αύγουστο του 2012, όταν μιλούσαν μόνο η Αντιτρομοκρατική και τα παπαγαλάκια της. Ούτε στην αρχή της δίκης, αλλά στο τέλος, με την κατηγορούσα αρχή να έχει δει όλες τις υποτιθέμενες ενδείξεις όχι απλά να αποδυναμώνονται, αλλά να εξατμίζονται. Κανένας μάρτυρας δεν αναγνώρισε τον Θεοφίλου, η Αντιτρομοκρατική κατέθεσε ότι μπορεί να μην ήταν στη ληστεία, ο προεδρεύων παραδέχτηκε ότι ενδέχεται να μη φόρεσε το καπέλο με το υποτιθέμενο DNA, η υποτιθέμενη σχέση του με τη ΣΠΦ αποδείχτηκε η γλειωδέστερη των κατασκευών, πληθώρα μαρτύρων κατέθεσε τα πάντα για τη ζωή και τις κινήσεις του, ο ίδιος υπήρξε αναλυτικότερος (ως μη όφειλε) στην τοποθέτηση-απολογία του, εκθέτοντας ακόμη και γεγονότα της αυστηρά προσωπικής του ζωής, τι άλλο θα μπορούσε να προκύψει από τις ερωτήσεις κατά τη δεύτερη φάση της απολογίας του; Μήπως να αποδείξει ότι δεν είναι ελέφαντας;

Πάντως, την άποψη του προεδρεύοντα δεν φάνηκε να συμμερίζεται ο εκ δεξιών του εφέτης, ο οποίος όχι μόνο δεν επανέλαβε την άποψη περί της μεγάλης σημασίας της απολογίας, αλλά υπέβαλε στον Θεοφίλου μόνο μια ερώτηση: αν διόρισε τεχνικό σύμβουλο για το DNA και αν όχι γιατί, με την επισήμανση ότι το μοναδικό στοιχείο με το οποίο στηρίζονται όλες οι κατηγορίες είναι αποκλειστικά η ύπαρξη ή όχι DNA στο καπέλο. Ο προεδρεύων απεδύθη σε

μια απέλπιδα προσπάθεια να ανακαλύψει «αντιφάσεις» ανάμεσα στα απολογητικά υπομνήματα του Θεοφίλου και την απολογία του στο ακροατήριο. Δείτε για τι ποιότητας «αντιφάσεις» μιλάμε. Τώρα –ρωτάει ο προεδρεύων– λέτε ότι πήγατε στη Λαμία προκειμένου να μη διαλύσετε μια σχέση, ενώ παλαιότερα υποστηρίζατε ότι στη Λαμία πήγατε για να ησυχάσετε και να μπορέτε να γράψετε τα διηγήματά σας. Τι από τα δυο ισχύει, ρωτάει με ύφος περίπου θριαμβευτικό! Μ' ένα λογικό τρικ που θα το ζήτησαν και τα πιο ικανά στελέχη της μιντιακής προπαγάνδας, σε μείζον ζήτημα αναγορεύεται τι λέει ο Θεοφίλου για το λόγο της μετακόμισής του στη Λαμία και όχι το γεγονός ότι αποδείχτηκε πέραν κάθε αμφιβολίας, πως το σπίτι της Λαμίας δεν το είχε για να κρύβεται, αλλά ήταν ένα κανονικό σπίτι, που το επισκεπτόταν κόσμος!

Ο προεδρεύων κατέφυγε ακόμη και στον γάλλο θεωρητικό της Λογοτεχνίας Ζεράρ Ζενέτ, ρωτώντας τον Θεοφίλου αν –με βάση το σύστημα του Ζενέτ– ο αφηγητής του είναι αυτοδιοικητικός ή ετεροδιοικητικός, μολοντί ο Θεοφίλου δήλωσε πως δεν γνωρίζει τον Ζενέτ και το έργο του και πως δεν ασχολείται με τη Θεωρία της Λογοτεχνίας. Προς τι αυτή η... λογοτεχνική αγωνία του προεδρεύοντα; Μήπως για να οδηγηθεί στο συμπέρασμα, ότι ο συγγραφέας Θεοφίλου συμμετείχε σε ληστείες για να αντλήσει βιώματα για τους ήρωες των διηγημάτων του; Εκεί έχουμε φτάσει; Να ενοχοποιούνται συγγραφείς για τις πράξεις των φανταστικών ηρώων τους; Αν έχουμε φτάσει εκεί, τότε θα έχουμε ξεπεράσει όχι μόνο την τσαρική Οχράνα που φυλάκισε τον Ντοστογιέφσκι, αλλά και τη μεσαιωνική Ιερά Εξέταση.

Οι ερωτήσεις της εισαγγελέα, πιο «πεζές» απ' αυτές του προέδρου, απεκάλυψαν αμηχανία και προφανή δυσκολία στήριξης του καταρρευσαντος κατηγορητήριου: αν έχει πάει στην Πάρο και τότε, αν οι γονείς του του έδιναν χρήματα, αν η μητέρα του γνώριζε ότι έχει σπίτι στη Λαμία, αν είχε κινητό όταν έγιναν τα γεγονότα και αν να γιατί δε ζήτησε να ανοιχτεί για να φανεί σε ποιούς και τότε τηλεφώνησε! Ο Θεοφίλου απάντησε σε όλες τις ερωτήσεις πειστικά, όμως, αξία έχει μόνο η τελευταία ερώτηση. Όταν συνελήφθη, είχε πάνω του το κινητό του, το οποίο κατασχέθηκε από την Αντιτρομοκρατική. Λέτε να μην το έκανε φύλλο και φτερό, να μη βρήκε σε ποιούς και τότε τηλεφώνησε και από ποιες κεραιές προωθήθηκαν ή λήφθηκαν όλες οι κλήσεις; Αν είχε βρει κάτι επιληψίμο ή έστω κάτι που θα βοηθούσε την περιρρέουσα ατμόσφαιρα, δε θα το είχε βάλει στη δικογραφία;

Στα αξιοσημείωτα της συνεδρίασης πρέπει να προσθέσουμε τη μη υποβολή ερωτήσεων από την πολιτική αγωγή. Εκφραση αμηχανίας με υστερόβουλο τρόπο ή έντιμη παραδοχή ότι ο Θεοφίλου δεν έχει καμία σχέση με τη ληστεία και την ανθρωποκτονία της Πάρου; Ίδωμεν.

Η συνεδρίαση θα συνεχιστεί την Τρίτη 28 Γενάρη με την αγόρευση της εισαγγελέα.

νάρι του 2014 από το Α' Τμήμα Αντιμετώπισης Εσωτερικής Τρομοκρατίας της ΔΑΕΕΒ (Αντιτρομοκρατικής), στο οποίο προϊστάμενος είναι ο Ε. Χαρδαλιάς.

Τα «ειρήματα» αυτά, βέβαια, δεν έχουν να συνεισφέρουν τίποτα το ενοχοποιητικό σε βάρος του Τ. Θεοφίλου. Φίλος του ήταν ο Σακκάς και ουδέποτε το έκρυψε. Προς τι, λοιπόν, η εισαγωγή «στοιχείων» ενάντια χρόνιο μετά τις σχετικές έρευνες; Απλά, η Αντιτρομοκρατική και ο Χαρδαλιάς θέλουν να δημιουργήσουν εντυπώσεις μετά το κάζο που έπαθαν. Μετά, δηλαδή, τη δήλωση του Χαρδαλιά, κατά την εξέτασή του από τον Σπ. Φυτράκη, ότι «μπορεί να μην ήταν ο άνθρωπος στη ληστεία».

Όπως ήταν αναμενόμενο, η κίνηση της εισαγγελέα προκάλεσε τη δικαιολογημένη αντίδραση της υπεράσπισης, όχι γιατί τα έγγραφα αυτά είχαν να εισφέρουν έστω και ένα ελάχιστο ψήγμα ενοχής του Τ. Θεοφίλου, αλλά γιατί δεν είναι δυνατό να συνεχίζεται το όργιο της Αντιτρομοκρατικής να εισάγει σε τέτοιες δίκες έγγραφα και μετά το πέρας της ανάκρισης και της έκδοσης του βουλεύματος και του κλητηρίου θεσπίσματος. Ο Σπ. Φυτράκης ζήτησε από τον προεδρεύοντα να δοθούν στην υπεράσπιση αντίγραφα των εγγράφων αυτών, στην περίπτωση που επιμένει να διαβαστούν. Στην αρχή ο προεδρεύων επέμεινε να διαβαστούν, όμως μετά από ώριμη σκέψη της εισαγγελέα και πρότασή της στον προεδρεύοντα να φωτοτυπηθούν και να δοθούν αντίγραφα στους συνηγόρους, συμφώνησε και αυτός. Έτσι, η προσωπική ένταση που δημιουργήθηκε λόγω της επίμονης του προεδρεύοντα αποκλιμακώθηκε.

Στη συνέχεια κατέθεσαν οι πέντε τελευταίοι μάρτυρες υπεράσπισης.

Ο Τ. Κατσαρός κατέθεσε ότι γνώριζε τον Τ. Θεοφίλου από το 2000 στη Θεσσαλονίκη, από τους αγώνες που έγιναν στην πόλη, και ότι ήταν αυτός που κανόνισε το ραντεβού του με τον συγγραφέα Γ. Αλεξάτο, για να του δώσει τα διηγήματά του και να πάρει τη γνώμη του αν αυτά μπορούν να εκδοθούν. Θεωρώ αδιανόητο να έρτασε στο σημείο να αφαιρέσει ανθρώπινη ζωή, τόνισε ο μάρτυρας.

Ο Ευστ. Παπαδάτος περιέγραψε την προσωπική του ιστορία, όταν συνελήφθη στο Βύρωνα, γιατί είχε την ατυχία να μοιάζει με έναν καταζητούμενο για συμμετοχή στη ΣΠΦ, και τόνισε ότι η δική του ιστορία και η ιστορία του Τ. Θεοφίλου είναι δύο παράλληλες ιστορίες που αναδεικνύουν τον τρόπο δράσης της Αντιτρομοκρατικής στις κατασκευές που κάνει, με τις οποίες ενοχοποιεί αθώους ανθρώπους.

Ο δημοσιογράφος Στρ. Μπουρνάζος κατέθεσε ότι γνώρισε τον Τ. Θεοφίλου από τα διάφορα τηλεσόου στα οποία αθώοι κατασκευάζονται ως ένοχοι χωρίς να υπάρχει το παραμικρό στοιχείο. Όπως είπε, από το 1991 παρακολουθεί τέτοιες υποθέσεις, στις οποίες αρχικά κατηγορούνται αθώοι άνθρωποι, διασύρονται και στο τέλος αθώνονται. Ο προεδρεύων, προκειμένου να διασκεδάσει τις εντυπώσεις από τα λεγόμενα του συναδέλφου, παρενέβη για να πει ότι το σύστημα δεν είναι τέλει και ότι υπάρχουν διατάξεις που απαγορεύουν να γίνονται αυτά από τα μέσα πληροφόρησης.

Ο μάρτυρας Κ.Σ. κατέθεσε ότι γνώρισε τον Θεοφίλου το 2003 στη Θεσσαλονίκη σε κοινούς αγώνες και ότι αυτός στοχοποιήθηκε για τις φιλικές του σχέσεις με τον Κ. Σακκά. Αναφέρθηκε ακόμη στη δική του περίπτωση, όταν κατηγορήθηκε και προφυλακίστηκε χωρίς να υπάρχει το παραμικρό σε βάρος του, μόνο και μόνο γιατί είχε φιλικές σχέσεις με σύντροφο που είχε κατηγορηθεί για ληστεία και που στο τέλος αθώωθηκε χωρίς να παραπεμφθεί σε δίκη. Κατέθεσε έτσι άλλη μια μαρτυρία που καταδεικνύει πώς κατασκευάζονται ένοχοι από την Ασφάλεια και την Αντιτρομοκρατική. Ο προεδρεύων παρενέβη και πάλι (ενδεχομένως για να διασκεδάσει τις εντυπώσεις που έχουν σχηματιστεί από την εν γένει στάση του στη δίκη), για να πει ότι τον Ευαγγελάτο τον λένε Εισαγγελάτο.

Η μάρτυρας Φ.Μ. κατέθεσε ότι γνωρίζει τον Τ. Θεοφίλου από το 2005 στην Αθήνα και στη συνέχεια (από το 2007) στη Λαμία, όπου η ίδια σπούδαζε στη σχολή Φυσικοθεραπευτών του ΤΕΙ, από την οποία αποφοίτησε το 2012. Στη Λαμία πήγανε δύο με τρεις φορές την εβδομάδα και αρκετές φορές (όχι

καθημερινά) συναντούσε τον Θεοφίλου. Η ίδια, παράλληλα με τις σπουδές της, έκανε μεταφράσεις. Κατέθεσε ακόμη για τη δική της περπέτεια που προέκυψε επειδή το επίθετο της μητέρας της ήταν ίδιο με μιας αγωνίστριας, μέλους ένοπλης οργάνωσης στη Γερμανία. Μπορεί αυτή η περπέτεια να είχε αίσιο τέλος, αλλά άφησε στη μνήμη της το όργιο των σε βάρος της ενεργειών στο άντρο της Αντιτρομοκρατικής.

Μετά την εξέταση των μαρτύρων υπεράσπισης, οι γονείς του Τ. Θεοφίλου έκαναν την παρακάτω δήλωση, η οποία διαβάστηκε από τον προεδρεύοντα Μ. Χατζηθαθανασίου: «Εμείς ως γονείς του Τάσου Θεοφίλου δηλώνουμε κατηγορηματικά ότι το παιδί μας, ο Τάσος Θεοφίλου, δεν έχει καμία απολύτως σχέση με τις κατηγορίες που του αποδίδουν. Ο Τάσος είναι αθώος, όπως άλλωστε έχει διαφανεί από την μέχρι τώρα διαδικασία, και ζητούμε από το δικαστήριο, εκπινώντας ανθρωπινά και ψυχράιμα τα στοιχεία της δικογραφίας, να απαλλάξει το παιδί μας από κάθε κατηγορία».

Η δήλωση αυτή των γονέων δεν άρεσε ούτε στην εισαγγελέα ούτε στο δικαστήριο. Η εισαγγελέα πρότεινε να εξεταστεί η μητέρα του Τ. Θεοφίλου, μιας και είχε καταθέσει στην προανάκριση, κόντρα στο άρθρο 222 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που δίνει τη δυνατότητα στους γονείς να μην καταθέσουν σε όλα τα στάδια της ποινικής διαδικασίας. Το δικαστήριο, παρά τις αντιρρήσεις των συνηγόρων υπεράσπισης που υποστήριξαν ότι κακώς κλήθηκε και κατέθεσε η μητέρα του Θεοφίλου στην Αντιτρομοκρατική στην Θεσσαλονίκη και ότι κακώς προτείνει η εισαγγελέα να καταθέσει και στο ακροατήριο, αποφάσισε να καταθέσει η μητέρα. Η μητέρα του Τ. Θεοφίλου ανέβηκε στο βήμα, δήλωσε ότι το παιδί της είναι αστέρι και αποχώρησε, ενώ ο προεδρεύων διατύπωνε ερωτήσεις κατά τη διάρκεια της αποχώρησής της, ολοκληρώνοντας την αντιδικονομική μεταχείρισή της.

Τέλος, διαβάστηκαν τα πρόσφατα έγγραφα της Αντιτρομοκρατικής, που όπως προαναφέραμε, δεν έχουν καμία ποινική αξία σε βάρος του Θεοφίλου.

Ενα γήπεδο αλλιώς από τα άλλα...

Για μια ακόμα χρονιά ο τελικός του κυπέλλου μπάσκετ θα διεξαχθεί χωρίς τους οπαδούς των δυο ομάδων που θα παλέψουν για τον τίτλο. Τις προηγούμενες χρονιές υπήρχε η δικαιολογία ότι αντίπαλοι ήταν ο Ολυμπιακός και ο Παναθηναϊκός και η Ομοσπονδία Μπάσκετ προσπαθούσε να κρύψει την ανικανότητά της να διοργανώσει έναν τελικό χωρίς προβλήματα πίσω από την κόντρα των δυο ομάδων. Φέτος, ο Βασιλακόπουλος και η παρέα του δεν μπορούν να επικαλεστούν το συγκεκριμένο επιχειρημα-δικαιολογία, αφού στον τελικό οι πράσινοι θα αντιμετωπίσουν τους κιτρινόμαυρους του Αρη. Αποδεικνύεται λοιπόν με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο η ανικανότητα τόσο της Ομοσπονδίας όσο και των μπάτσων να βρουν ένα σχέδιο για την ομαλή διεξαγωγή ενός αγώνα.

Παρά το γεγονός ότι δε θα υπάρχουν οργανωμένοι οπαδοί των δυο ομάδων, σε σύσκεψη στο Αστυνομικό Μέγαρο Ηρακλείου μεταξύ όλων των εμπλεκόμενων φορέων αποφασίστηκε σειρά μέτρων «ασφάλειας», προκειμένου να διασφαλιστεί η «έννομη τάξη» και η ομαλή διεξαγωγή του τελικού. Παραθέτουμε ένα από τα μέτρα που αποφασίστηκαν: «Την ημέρα διεξαγωγής της αθλητικής συνάντησης θα εκδοθεί απόφαση της Α.Δ. Ηρακλείου εφαρμογής κυκλοφοριακών ρυθμίσεων για την περίεξη της αθλητικής εγκατάστασης περιοχή και συγκεκριμένα για την επιβολή του μέτρου της απαγόρευσης στάθμευσης και της κυκλοφορίας των οχημάτων την ημέρα του αγώνα».

Εκτός από την ανικανότητα των μπάτσων να εγυρθούν ένα τελικό με οπαδούς των δυο ομάδων, καταλαβαίνουμε την εξάρτησή τους από τους αμερικανούς συναδέλφους τους, αφού το μέτρο που αναφέραμε παραπάνω είναι ακριβής αντιγραφή των ανακοινώσεων του αμερικανικού στρατού στο Αφγανιστάν, όταν η CIA έχει πληροφορίες για επικείμενη επίθεση από τους Ταλιμπάν. Καμπούλ θα θυμίζει λοιπόν το Ηράκλειο και ειδικότερα η περιοχή περιμετρικά του γηπέδου «Δυο Αοράκια» στις 9 Φλεβάρη και όσοι αποφασίσουν να προμηθευτούν εισιτήριο και να παρακολουθήσουν τον τελικό θα νιώσουν για μερικές στιγμές ότι βρίσκονται στο εξωτικό Αφγανιστάν.

Ας επανέλθουμε όμως στην Ελλάδα. Με δεδομένο ότι τα εισιτήρια του αγώνα δε θα δοθούν στις ομάδες (θα πάρουν

από 50 προ-σκήσεις η κάθε μία), αλλά θα διατεθούν στο φιλάθλο κοινό του Ηρακλείου, είναι φανερό ότι στο γήπεδο θα βρίσκονται στη συντριπτική τους πλειοψηφία οπαδοί του Παναθηναϊκού. Αυτό μπορεί να το καταλάβει και ο πιο αδαής, αφού οι πιθανότητες να βρεθεί ίδιος αριθμός οπαδών του Αρη με αυτούς του Παναθηναϊκού στο Ηράκλειο είναι από μηδενικές μέχρι απειροελάχιστες.

Μπορεί η ΦΙΦΑ να πιέζει ακόρητα την κυβέρνηση της Βραζιλίας, προκειμένου να τρέξουν με πιο γρήγορο τρόπο τα έργα κατασκευής η αναπαλαιώσης των γηπέδων που θα φιλοξενήσουν τους αγώνες του Μουντιάλ, αδιαφορώντας για το κόστος σε ανθρώπινες ζωές, τις ανησυχίες της όμως δεν τις συμμερίζονται οι Βραζιλιάνοι που βρήκαν το δικό τους τρόπο για να αντιμετωπίσουν την έλλειψη γηπέδων σε μια χώρα που όλοι παίζουν ποδόσφαιρο. Στη φωτογραφία φαίνεται η εφευρετικότητα των απλών ανθρώπων και η μετατροπή των κοινόχρηστων χώρων των πολυκατοικιών σε γήπεδο, προκειμένου να μπορούν να παίζουν μπάλα και να κάνουν την «τρέλα» τους. Ετσι εξηγείται και το γεγονός ότι υπάρχουν τόσοι πολλοί πρωτοκλασάτοι παίχτες με καταγωγή από τη Βραζιλία, παρά το γεγονός ότι οι κορυφαίοι παίχτες όλων των εποχών σε παγκόσμιο επίπεδο, κατά την ταπεινή γνώμη της στήλης, είναι από την Αργεντινή. Ο Ντιέγκο Μαραντόνα και ο Λιονέλ Μέσι.

Λένε ότι μια φωτογραφία είναι χίλιες λέξεις, εμείς όμως θα χρειαστούμε μόλις επτά για να σχολιάσουμε τη συγκεκριμένη φωτογραφία. «Το ποδόσφαιρο είναι το πιο λαϊκό άθλημα».

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

Δε γνωρίζουμε γιατί ο εκπρόσωπος του Αρη δεν ανέδειξε το συγκεκριμένο θέμα και συμφώνησε στα μέτρα που προτάθηκαν από τους μπάτσους, όμως έχουν απόλυτο δίκιο οι κιτρινόμαυροι οπαδοί που διαμαρτύρονται. Οι πράσινοι είναι το αδιαφιλονίκητο φαβορί για την κατά-

κτηση του τίτλου, αφού η διαφορά στην αγωνιστική δυναμικότητα των δυο ομάδων είναι μεγάλη, και ταυτόχρονα θα έχουν ακόμα μια αβάντα από την παρουσία των οπαδών τους στις εξέδρες. Κατά συνέπεια, μειώνονται ακόμα περισσότερο οι πιθανότητες της έκπληξης. Και επειδή δεν είμαστε χριστιανοί για να πιστεύουμε στη θεία δίκη, όπως ένας φίλος, οπαδός του Αρη, που πιστεύει ότι η ομάδα του θα κερδίσει τον αγώνα γιατί ο θεός θα τιμωρήσει τους βάζελους, σχολιάζουμε την ανικανότητα των μπάτσων να εγυρθούν την ομαλή διεξαγωγή του τελικού και της παρέας του Βασιλακόπουλου, που επίσημα αναφέρεται ως διοικητικό συμβούλιο της Ελληνικής Ομοσπονδίας Καλαθοσφαίρισης, να διαφυλάξει το «προϊόν» που πουλάει στους έλληνες φιλάθλους.

Κος Πάπιας

papias@eksegersi.gr

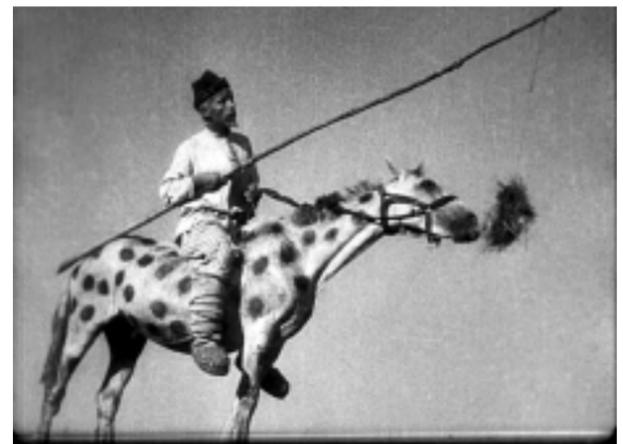
ΥΓ: Μετά τους Θανάπουλο, Νικολαΐδη, Αδαμίδη και Δημητρέλο, ένας ακόμη πρώην πρόεδρος της ΑΕΚ, ο Θωμάς Μαύρος, συνελήφθη και οδηγήθηκε στο Αυτόφαρο, με την κατηγορία της μη απόδοσης ΦΠΑ, φόρων μεταγραφών, αλλά και οφειλών στο ΙΚΑ. Μάλιστα, επειδή δεν υπήρχε διαθέσιμος εισαγγελέας για να απολογηθεί, κρατήθηκε για ένα βράδυ στη ΓΑΔΑ. Και ενώ για τους άλλους προέδρους δεν υπήρχαν αντιδράσεις από τους κιτρινόμαυρους οπαδούς, στην περίπτωση του Μαύρου τα δεδομένα άλλαξαν. Σύσσωμοι οι ΑΕΚτζήδες, με επικεφαλής τον ισχυρό άντρα της ΑΕΚ, εκδήλωσαν τη συμπαραστάσή τους, αποδεικνύοντας τη λατρεία τους για έναν από τους παίχτες-σύμβολα της ομάδας τους. Όπως και οι τέσσερις προηγούμενοι πρόεδροι, αναμενόμενα μετά την απολογία του να αφαιρεθεί ελεύθερος, γεγονός που αποδεικνύει ότι η επιλογή της κυβέρνησης να γίνουν όλες αυτές οι συλλήψεις γίνεται για καθαρά επικοινωνιακούς λόγους. Προφανώς για να νομίσει το πόπολο ότι η κυβέρνηση προσπαθεί να βάλει τάξη στο απαξιωμένο ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο.

■ ΑΛΕΞΑΝΤΡ ΜΕΝΤΒΕΝΤΚΙΝ / ΝΑΝΣΥ ΣΠΕΤΣΙΩΤΗ

Ευτυχία / Μικρές ματιές στ' ανθρώπινα

Η εταιρία διανομής NEW STAR επανεκδίδει την αριστουργηματική «Ευτυχία» (1934), συνοδευόμενη από τις «Μικρές ματιές στ' ανθρώπινα», πέντε ταινίες μικρού μήκους της Σπετσιοτή, οι οποίες θεματικά δεν έχουν άμεση σχέση μεταξύ τους, όμως προσπαθούν άλλοτε επιτυχημένα και άλλοτε λιγότερο να προβληματίσουν πάνω σε προσωπικά και κοινωνικά θέματα.

Για την «Ευτυχία», θεωρούμε ότι την πιο καίρια κριτική έκανε ο Αϊζενστάιν λέγοντας: «Σήμερα είδα πώς γελά ένας Μπολσεβίκος. Πρόκειται για μια τσαπλινική κωμωδία "νέου μοντέλου". Στον Τσάπλιν το γκανγκ είναι ατομικό. Στον Μεντβέντκιν το γκανγκ είναι σοσιαλιστικό. Η λύση είναι συλλογική. Ο ήρωας ξεκινά απ' το σημείο που ο Σαρλό μας αφήνει. Να λοιπόν, όχι μόνο ένα εξαιρετικό έργο, αλλά κι ένας μοναδικός καλλιτέχνης, μια αυθεντική προσωπικότητα». Από τις πιο αυθεντικές στιγμές του σοβιετικού κινηματογράφου, που μας χάρισε ένα λαϊκό παραμύθι δηκτικό όσο ελάχιστο.

■ ΑΛΕΞΑΝΤΕΡ ΠΕΙΝ

Νεμπράσκα

Ασπρόμαυρο road movie του (ελληνικής καταγωγής) Αλεξάντερ Πέιν («Σχετικά με τον Σμιντ», «Οι απόγονοι»), που κύριο θέμα της είναι οι προσωπικές και οικογενειακές σχέσεις στη σύγχρονη αμερικάνικη κοινωνία και ειδικά ανάμεσα σε ανθρώπους που με βάση την αντίληψη για το αμερικάνικο όνειρο θεωρούνται αποτυχημένοι.

Ο Γούντι νομίζει ότι έχει κερδίσει ένα εκατ. δολάρια, γι' αυτό ξεκινά ένα ταξίδι διεκδίκησης των χρημάτων με το γιο του, ο οποίος όμως πιστεύει ότι ο πατέρας του έχει πέσει θύμα εξαπάτησης. Το αποτέλεσμα είναι άρτιο, η φωτογραφία του Φαίδωνα Παπαμχαήλ συμβάλλει τα μάλα, ενώ ταυτόχρονα η ασπρόμαυρη κινηματογράφηση δικαιώνει το σκηνοθέτη. Βεβαίως, επειδή έχουμε μια ταινία χαρακτήρων, χωρίς τις εξαιρετικές ερμηνείες των Γουίλ Φόρτε και Μπρους Ντερν, το αποτέλεσμα θα ήταν λειψό.

■ ΕΛΙΝΑ ΨΥΚΟΥ

Η αιώνια επιστροφή του Αντώνη Παρασκευά

Το «weird wave of greek cinema» («παράξενο κύμα στο ελληνικό σινεμά») ξαναχτυπά. Η ταινία αυτή δεν είναι ίσως

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Κυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου: (Τζον) Κέρι – Κέρι με τις ΗΠΑ («την "αναμόρφωση" της Μακρονήσου παρακολούθησαν με πολύ ενδιαφέρον αμερικανοί αξιωματούχοι, για να την εφαρμόσουν εν συνεχεία στη Γερμανία του ψυχρού πολέμου») – Στ. Μπουρνάζος – Τ. Σακελλαρόπουλος, περιοδικό «ΑΡΧΕΙΟΤΑΞΙΟ», τ. 1, Ιούνιος 1999)

Εγώ 'μαι στα επείγοντα/ κι εσύ κοιτάς το λήγοντα

Για δεσ συμπτώσεις με την ΕρΣΥΝ: ΚΑΙ ο Σ. Πέρες ΚΑΙ ο Μπ. Νετανιάχου μίλησαν για το «στρατιώτη» Σαρόν (BBC World, 19-1-14)...

Κότα Εισαγγελάτε!

Λαφάκου Πρετεντέρη!

Κι όταν έρθει η ανάπτυξη «θα γυρίσουμε στις ευτυχημένες μέρες», δήλωσε με θράσος η δημοσιογράφος Κ. Μακρή («Στον ενικό», 20-1-14)

Ευτυχώς που δε μαρσάρισα/ ευτυχώς που δε σαλτάρισα (θέμα τύχης;) Κουρσάρος

Ο φερόμενος (ως σουλι) και το σουτσέκι του

◆ Παροράματα προηγούμενου τεύχους σ. 15: «Smoke» - «Holly smoke!» και «Ρώμος Φιλύρος» - «Ρώμος Φιλύρας»

◆ Επλαστρα πλέοντος

◆ Να, λοιπόν, που εκτός του Περισσού και το ΝΑΡ ανακαλύπτει (τώρα;) τη γοητεία των μεσαίων στρωμάτων (ΠΡΙΝ, 12-1-14, «Ο σύγχρονος θάνατος των μικρομεσαίων»). Μάλιστα «διακρίνει» ότι «τα μεσαία στρώματα έχουν ισχυρή την αίσθηση του συλλογικού και ατομικού συμφέροντος». Πώς τ' ανακάλυψε αυτά τα στοιχεία είναι ένα μυστήριο: και είναι και τουρλουμπούκι η εκτίμηση αυτή. Ισχυρή αίσθηση ΚΑΙ του συλλογικού ΚΑΙ του ατομικού συμφέροντος; Ρωτάμε:

ταυτόχρονα; Τα μεσαία στρώματα, στο βαθμό που, προλεταριοποιούνται, πλησιάζουν την εργατική τάξη και «συνάδουν» με την επαναστατική θεωρία και πράξη, μπορούν να συμβάλουν στο σπρώξιμο της υπόθεσης του κομμουνισμού. Βέβαια, το ΝΑΡ δεν εθίτευσε άδικα στον Περισσό (βλ. «Η αλήθεια για την ΕΟΚ», οικονομικό τμήμα της ΚΕ του Περισσού, Σ. Εποχή, 1979).

◆ Στην περίοδο της ταρινής κρίσης (του καπιταλισμού) εμφανίστηκε η φτώχεια; Οχι βέβαια. Ο Δ. Καραντινός («Η κατάσταση της φτώχειας στην Ελλάδα», Επιθεώρηση Κοινωνικών Ερευνών, τ. 56, 1985) αναφέρει έρευνα της ΕΣΥΕ με τίτλο «Έρευνα κατανά-

λωσης των νοικοκυριών κατά το 1974» - έκδοση 1977. Ετσι, στο «ποσοστό φτωχών νοικοκυριών σε κάθε πληθυσμιακή ομάδα», στον «τύπο επαγγέλματος», οι «εκτός εργασίας» και οι «μισθωτοί» αποτελούν μαζί το 66,44% στο σύνολο των φτωχών νοικοκυριών. Και, φυσικά, στην κατηγορία «Διευθύνων, ανώτερο διοικητικό στέλεχος κλπ» το ποσοστό φτώχειας είναι... μηδενικό. Σύμφυτη με τον καπιταλισμό η φτώχεια.

◆ Και που ονομάστηκε Partito Comunista (για να θυμίζει το πάλα ποτέ πι-τσι) το φιλαράκι του Περισσού (πρώην Comunisti Sinistra Popolare), με τέτοιο αρχηγό (Μάρκο Ρίτσο) που έχει κάνει ένα σωρό «μεταπηδήσεις» κι έχει «εργαστεί» σε υπεύθυνα σώματα της ευρωσυνμμαχίας, δεν προβλέπεται να καταφέρει να υπερπηδήσει το εκλογικό όριο του 4% για είσοδο στην Ιταλική Βουλή, τη στιγμή μάλιστα που ο Μ. Ρέντσι και ο Μπουόνγκα-Μπουόνγκα σκέφτονται να αυξήσουν το όριο σε 8% (για μεμονωμένα κόμματα).

◆ Το 1977 (ΕΣΥΕ, «Στατιστική Δηλωθέντος Εισοδήματος Φυσικών Προσώπων και της φορολογίας αυτών κατά το οικονομικό έτος 1978», Αθήνα 1980) και πάλι φορολογικά υποζύγια ήταν μισθωτοί (40,7%) και συνταξιούχοι (12,4%). (Κ.Γ. Αρακάτου: «Ελληνικές οικονομικές στατιστικές», εκδ. Παπαζήση, 1982).

◆ Για τον Περισσό (Ριζοσπάστης, 12-1-14, Δ. Κοιλάκου, «Τι σημαίνει να είσαι σπουδαστής στην ΕΣΣΔ»), Σοβιετική Ένωση υπήρχε «30, 40 και 80 χρόνια πριν», ήτοι το 1984, το 1974 και το 1934. Ανακατεύει έτσι ο συντάκτης τις πίτσες και τις βίρτσες. Οσο για τον Γκορμπάτσφ, ε, αυτό ήταν αντεπατάση (την οποία με θερμή ο Περισσός στήριξε τότε...). Ο αρθρογράφος είναι μέλος του τμήματος Παιδείας και Ερευνάς της ΚΕ του Περισσού. Ενδεια...

◆ Θεωρίες συνωμοσίας και προσπάθειες προσαρμογής στο πολιτικό σύστημα (μέσω της -όχι και πολύ κομψής- αποκήρυξης της επαναστατικής βίας), το περιοδικό «Κοινωνικός αναρχισμός», τ. 2, Α. Τσιούμας, «Σχολία πάνω στην επικαιρότητα», ευθαρσώς (ή μάλλον ευ-θρασύτατα) δηλώνει τα εξής: «Οι εκτελέσεις των χρυσαυγίτων μπορεί να προέρχονται από τρεις διαφορετικές δεξαμενές. Η μία δεξαμενή συν-

δέεται με τη μαφία και τα ξεκαθαρίσματα λογαριασμών μεταξύ των μπράβων που... συγκροτούν τον βασικό κορμό των μελών του ναζιστικού μορφώματος... Μία δεύτερη δεξαμενή αποτελούν οι διάφορες μυστικές υπηρεσίες, ντόπιες και αλλοδαπές, οι οποίες επιχειρούν να στήσουν σκηνικό "στρατηγικής της έντασης" αλλά Ιταλία του '70... Σε μια τρίτη περίπτωση οι εκτελεστές προέρχονται από το ριζοσπαστικό κίνημα, και το δηλώνουν μέσω κάποιων ανάληψης ευθύνης...». Μα, καλά κ. συντάκτη, ουδόλως εδιδβάσατε το κείμενο της ανάληψης ευθύνης; Παρατήρηση: εάν δεν υπήρχε στον τίτλο του περιοδικού η λέξη αναρχισμός, το σχετικό πόνημα ευχαρίστως θα το υιοθετούσε ο Περισσός. (Κι ως δηλώνεται πιο πριν στο άρθρο, ότι δεν καταδικάζει τη βία «απ' όπου κι αν προέρχεται»).

◆ Εννοείται πως επουδενί συμμεριζόμαστε το εχθρικό σημείο από συνέντευξη της κ. Κ. Γέρου (ΕρΣΥΝ, ART, 20-1-14): «Γίνεσαι άδικος αν μιλάς γενικόλογα, αφοριστικά: "οι μπάτσοι είναι δολοφόνοι", "οι Έλληνες είναι λαμόγια"...». Δηλαδή υπάρχουν και ΚΑΛΟΙ μπάτσοι; Πώς λέμε «υπάρχουν και ευτυχημένοι τσιγγάνοι»; (gadzodilo).

◆ 902.gr: mortal portal.

◆ «Ένας στους τρεις δούλευε ανασφάλιστος το 2013» (Ριζοσπάστης, 22-1-14). Σωστά. Αυτό αναφέρεται και στους απολυμένους-πλέον- της Περισσός ΑΕ;

◆ Θέλει ο τροτσικιστής να κρυφτεί κι ο Π. Μπρουέ δεν τον αφήνει (βλ. «ΚΟΜΕΠ», τ. 4, 2013, «Το ΚΚΕ απέναντι στην άνοδο του χιτλερισμού»). Χαρακτηριστική η παντελής αναφορά στο γραπτό λόγο του Tedi...

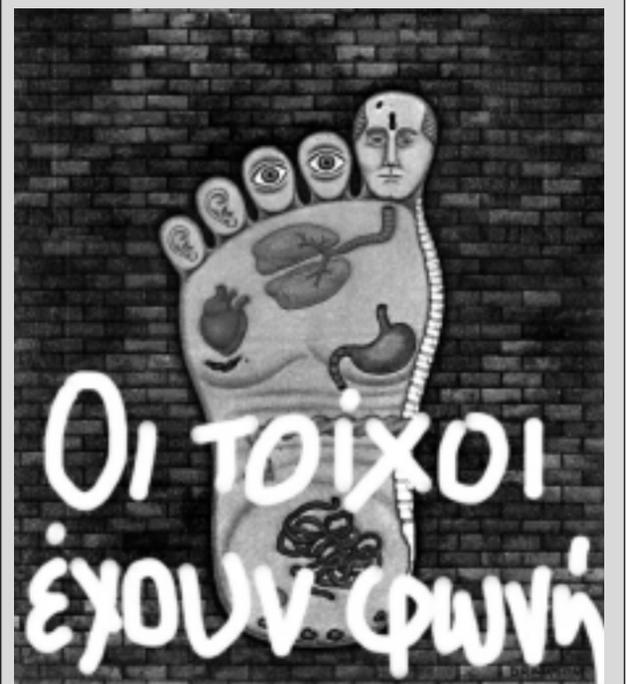
◆ Καταλάβετε, κύριοι/ες, του «Κοινωνικού αναρχισμού» ότι ταυτίζεστε με τον Περισσό; (Αν όχι, ρίξτε μια ματιά στη συνέντευξη του μέλους της ΚΕ του Περισσού Γ. Γκόκα στο ράδιο SK-AI) (Ριζοσπάστης, 22-1-14). Για μια γαμημένη ψήφο, δηλαδή...

◆ «Κυβέρνηση σε αναμονή» ο Σύριζα (αυτό δεν είναι νεολογισμός, είναι παπαρολογία).

◆ Όπως και η «γενναία» οικονομική πολιτική του Σύριζα.

◆ Βάλτε κι άλλες χαφιεδμοιβές, τα ίδια και τα ίδια, του Χρ. Ξηρού θα πάρετε ταρκίδια (καπνοσακούλες).

Βασίλης

◆ Τρομοκρατία είναι να ψάχνεις για δουλειά (ανυπόγραφο σύνθημα με μαύρο σπρέι, στον εξωτερικό τοίχο της Σχολής Επιστημών Υγείας του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας)

Είναι από εκείνα τα συνθήματα που περικλείουν μέσα σε λίγες λέξεις ολόκληρη την πραγματικότητα. Έχει γραφτεί εδώ και καιρό, δεν έπαψε ποτέ να είναι επίκαιρο, όμως η επικαιρότητά του εκτινάχτηκε στα ύψη τις τελευταίες μέρες, μετά το νέο κύμα τρομοκρατίας που σαρώνει τη χώρα. Γιατί σκυλιάζουν οι αστοί με τον Χρ. Ξηρό; Οχι τόσο για την απειλή που συνιστά για το σύστημά τους και τους ανθρώπους του όσο για το ότι δεν μπορούν να τραβήξουν το λαό στη λογική της «αντιτρομοκρατίας», όπως κατάφεραν να πετύχουν, πρόσκαιρα, εκείνο το μαύρο καλοκαίρι του 2002. Εκτοτε δεν πέρασαν μόνο εντεκάμισι χρόνια, αλλά ο λαός γνώρισε μια βαρβαρότητα που δεν είχε ξαναγνωρίσει στα μετά τη χούντα χρόνια. Για να είμαστε ακριβείς, ουδέποτε ο λαός είδε το μειοψηφικό αντάρτικο πόλης ως εχθρό για τα συμφέροντά του. Τώρα, όμως, οργίζεται και μόνο στο άκουσμα των διάφορων επεισοδίων της τρομοπροπαγάνδας. Οσο αφρίζουν οι αστοί πολιτικοί και τα παπαγαλάκια τους στα ΜΜΕ κατά του Χρ. Ξηρού, του Ν. Μαζιώτη και της Π. Ρούπα και των οργανώσεων του ένοπλου τόσο τους κάνουν περισσότερο φιλικούς στα μάτια του λαού. Γιατί ο λαός ζει στο πετσί του την πραγματική τρομοκρατία. Γιατί ο λαός, καθηλωμένος από την ταξική του ανημπόρια, προσβλέπει στις ένοπλες οργανώσεις για εκδίκηση, όπως το έχει κάνει πολλές φορές και στο παρελθόν. Αυτό, όμως, είναι άλλης τάξης ζήτημα που αφορά την ουσία της επαναστατικής διαδικασίας και δεν έχει να κάνει με τον ορισμό της τρομοκρατίας. Τρομοκρατία είναι να ψάχνεις για δουλειά, τρομοκρατία είναι να υποσιτίζεσαι, τρομοκρατία είναι να μη μπορείς να ντύσεις τα παιδιά σου, τρομοκρατία είναι να πεινάς και να πηγαίνεις με σκυμμένο το κεφάλι στα συσσίτια του Δήμου, της Εκκλησίας και των ΜΚΟ, τρομοκρατία είναι να κρυώνεις το χειμώνα, τρομοκρατία είναι να ατενίζεις με απόγνωση το μέλλον, τρομοκρατία είναι να ζεις στον ελληνικό καπιταλισμό εν έτει 2014.

◆ Ασχολείστε με τα εσωκομματικά του ΠΑΣΟΚ και αφήνετε κάρβουνα τα δάση και τα ζώα να πεθαίνουν – Α (σύνθημα σε τοίχο στην Κομοτηνή)

Σαν τη μύγα μες στο γάλα ξεχωρίζει το συγκεκριμένο σύνθημα, το μόνο πολιτικό σε μια μεγάλη ακτίνα στο κέντρο της πόλης, όπου κυριαρχούν τα ποδοσφαιρικά συνθήματα. Δεν ξέρουμε πότε γράφτηκε, αλλά θα απορρίψουμε κάθε κριτική για πολιτική αφελεία. Για έναν και μόνο λόγο. Ο (προφανώς νέος στην ηλικία) συνθηματογράφος, κατέθεσε την προσωπική του κραυγή αγωνίας. Δεν αναλώθηκε να γράψει κάτι για την αγαπημένη του ομάδα.

◆ Παπάδες πουλήστε τα χρυσαφικά, δώστε στέγη και τροφή σε όλα τα παιδιά – Α (σύνθημα με γαλάζιο σπρέι)

Αφελές στιχούργημα από το «Μπερδεμένο μείγμα» του γκρουπ «Μεθυσμένα Ξωτικά», γαλάζιο σπρέι, αλφάδι για υπογραφή, όλα μαζί χαρμάνι. Πόσο όμορφη είναι η εφηβική ειλικρίνεια...

το πιο χαρακτηριστικό δείγμα αυτού του ρεύματος, μπορούμε όμως να πούμε ότι ανήκει σε αυτό, καθότι τα συστατικά της στοιχεία και η όλη της αισθητική το επιτρέπουν.

Ο Αντώνης Παρασκευάς είναι επιτυχημένος τηλεπαρουσιαστής στη δύση της καριέρας του. Γι' αυτό εξαφανίζεται, σκηνοθετεί την εικονική του απαγωγή και περιμένει την κατάλληλη στιγμή για να επιστρέψει. Βλέποντας αφιερώματα για τη ζωή του στην τηλεόραση, μπαίνει και ο ίδιος σε μια διαδικασία αναζήτησης της πραγματικής του ταυτότητας.

Η Ελίνα Ψύκου, που υπογράφει και το σενάριο, στην πρώτη της μεγάλου μήκους ταινία επενδύει σε ατμοσφαιρικά πλάνα με συμβολική αξία. Δυστυχώς, το σενάριο, παρά τις εμφανείς προθέσεις κοινωνικής κριτικής ματιάς, παραμένει δραματουργικά αδύναμο, καθιστώντας την ταινία ελαφρώς κουραστική. Αξίζει να αναφερθούμε στο Χρήστο Στέργιογλου, ο οποίος για ακόμη μία φορά αποδεικνύεται σοφή επιλογή.

■ ΜΠΡΑΙΑΝ ΠΕΡΣΙΒΑΛ

Η κλέφτρα των βιβλίων

Άλλη μια ταινία-καταγγελία της ναζιστικής Γερμανίας, από αυτές που στηρίζονται στην πιο ανώδυνη και δεδομένη κριτική του ναζισμού, που προσπαθούν και τα καταφέρνουν να μας συγκινούν καμιά φορά με τις ανθρώπινες ιστορίες που αφηγούνται και που στην πραγματικότητα δεν έχουν απολύτως τίποτα καινούριο να μας πουν.

Το σενάριο βασίζεται στο ομώνυμο μυθιστόρημα του Μάρκου Ζούζακ, το οποίο δεν έχουμε διαβάσει. Το τελικό αποτέλεσμα, όμως, είναι μια γλυκανάλατη, εκβιαστική στο συναίσθημα ταινία, από αυτές που έχουμε κουραστεί να βλέπουμε...

✓ Η NEW STAR διοργανώνει στους κινηματογράφους «ΠΤΑ-NIA Cinemax» και «Αλεξάνδρα» από τις 23/1 έως τις 29/1, φεστιβάλ με αφορμή τα ενενήντα χρόνια από το θάνατο του Λένιν.

✓ Η «Ταινιοθήκη της Ελλάδας» προβάλλει από 23/1 έως 29/1 το σύνολο του έργου του Αγγελόπουλου (το αφιέρωμα περιλαμβάνει και τρεις ταινίες μικρού μήκους που δεν έχουν προβληθεί στην Ελλάδα), στο πλαίσιο εκδηλώσεων με τίτλο «Ο Θεόδωρος Αγγελόπουλος με τα μάτια των νέων», καλώντας νέους να μιλήσουν για το έργο του. Αναλυτικά τα προγράμματα και των δύο φεστιβάλ υπάρχουν στο διαδίκτυο.

Ελένη Π.

Οικονομική Εξόρμηση

Οκτώβρης 2013
Φλεβάρης 2014

Η «Κόντρα»
χρειάζεται τη
στήριξή σας για
να αντέξει

Αριθμός λογαριασμού
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
100/87804638

Μετά τις χαρές και τα πανηγύρια, η κρουάδα. Μαχαίρι κόπηκαν οι πανηγυρισμοί που ξέσπασαν μόλις διέρρευσε ότι το ΣτΕ –με συντριπτική, μάλιστα, πλειοψηφία– βρήκε πρόβλημα αντισυνταγματικότητας στις περικοπές στα ειδικά μισθολόγια των «ένστολων», όταν πάλι το ΣτΕ φρόντισε να διαρρεύσει ότι η κρίση του αφορά μόνο τους «ένστολους», ενώ οι προσφυγές όλων των υπόλοιπων κλάδων θα απορριφθούν.

γλάστρα (γιατροί ΕΣΥ, πανεπιστημιακοί). Τελικά, η κυβέρνηση αναγκάστηκε να περικοπεί και τα ειδικά μισθολόγια και δεν μπορούσε να εξαιρέσει τους «ένστολους» από τις περικοπές, γιατί θα προκαλούνταν σάλος. Ο Σαμαράς, όμως, σε κάθε ευκαιρία φρόντιζε να δηλώνει ότι αμέσως μόλις υπάρχει τμήμα του «πρωτογενούς πλεονάσματος» «προς διανομή», οι πρώτοι που θα φροντίζουν να ανακουφιστεί θα είναι οι «ένστολοι».

Το ΣτΕ πιστό στο Δίκαιο του Μονάρχη

Προς τι, όμως, η έκπληξη; Δεν είναι το ΣτΕ που έχει κρίνει συνταγματικά τα Μνημόνια και τους μνημονιακούς νόμους; Δεν είναι το ΣτΕ που το περασμένο καλοκαίρι επικύρωσε το πραξικόπημα στην ΕΡΤ, με το οποίο απολύθηκαν μεμιάς 2.700 εργαζόμενοι; Δεν λέμε να μην γίνονται προσφυγές στο ΣτΕ, να μη χρησιμοποιούνται γενικά τα νομικά μέσα για την προστασία των δικαιωμάτων των εργαζόμενων (κάθε άλλο), όμως η αναπόθεση των ελπίδων στην αστική Δικαιοσύνη, παραβλέποντας τον ταξικό χαρακτήρα της, και ιδιαίτερα στο ΣτΕ, παραβλέποντας ότι έχει συσταθεί για να υπερασπίζεται το Δίκαιο του Μονάρχη, αποτελεί καταφύγιο της ξεπουλημένης συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας και πηγή άντλησης εσόδων για μια κάστα μεγαλοδικηγόρων, οι οποίοι πλουτίζουν εκμεταλλευόμενοι την ανάγκη των εργαζόμενων.

Το ΣτΕ έκρινε (σύμφωνα με τις πληροφορίες, γιατί η απόφαση θα πάρει κάνα δίμηνο ακόμη για να δημοσιευτεί) ότι караβανάδες, μπάτσοι και λοιποί ένστολοι ανήκουν στον «σκληρό πυρήνα» του κράτους και πρέπει να έχουν ειδική μεταχείριση σε σχέση με όλους τους άλλους εργαζόμενους. Ετσι, η απόφαση θα έχει εξαιρετικά στενό πεδίο εφαρμογής και δε θα μπορεί να επεκταθεί σε άλλα ειδικά μισθολόγια, όπως αυτά των πανεπιστημιακών και των γιατρών του ΕΣΥ.

Πρόκειται για μια απόφαση απόλυτα αναρμοσμένη με το Δίκαιο του Μονάρχη, που πλέον έχει μετατραπεί σε Δίκαιο της Αστικής Εξουσίας και το ΣτΕ υπηρετεί με την ίδια ευλάβεια και αποφασιστικότητα. Μπορεί κατά περιόδους, σε κάποια ζητήματα που δεν άπτονται της ίδιας της αστικής εξουσίας και των μεγάλων συμφερόντων της, το ΣτΕ να κρα-

τάει κάποιες ισορροπίες, επιτυγχάνοντας έτσι και την κοινωνική νομιμοποίησή του, όμως στα αποφασιστικά ζητήματα δεν παρεξέκλινε ποτέ από τη βασική αποστολή του ως ανώτατο διοικητικό δικαστήριο.

Οι ίδιοι οι δικαστικοί εξαιρούν συνέχεια τον εαυτό τους από κάθε μισθολογικό μέτρο που πλήττει συμφέροντα όλων των υπόλοιπων εργαζόμενων στο Δημόσιο. Λογικό ήταν να επεκτείνουν αυτή την προστασία και στους άλλους πυλώνες της κρατικής καταστολής, στέλνοντας το μήνυμα του ενιαίου και αδιαίρετου που έχουν αυτοί οι μηχανισμοί. Από άποψη αρχών, αυτή η απόφαση δεν έρχεται σε αντίθεση με τις θέσεις της κυβέρνησης, η οποία –όπως όλοι θυμόμαστε– αντιστάθηκε επί μακρόν στις πιέσεις της τρόικας να περικοπεί και τα ειδικά μισθολόγια. Ετσι, κοντά στο βασιλικό (καρραβανάδες-μπάτσους) ποτίζονταν κι η

Θα μπορούσε κανείς να πει, ότι το ΣτΕ έρχεται να τον βγάλει από τη δύσκολη θέση, προσφέροντάς του και άλλοι έναντι της τρόικας. Δε θέλουμε να καταφύγουμε σε θεωρίες συνωμοσίας και δεν έχει και ιδιαίτερη σημασία αν η ηγεσία του ΣτΕ είχε και παρασημασμένες επαφές με την κυβέρνηση πριν εκδώσει την απόφασή της. Εκείνο που έχει σημασία είναι πως με την κάλυψη του ΣτΕ η κυβέρνηση θα βρει τρόπο να ενισχύσει οικονομικά τους πυλώνες της κρατικής καταστολής, τον «σκληρό πυρήνα» του κράτους, την ίδια στιγμή που για τους εργαζόμενους στο δημόσιο και τους εκατοντάδες χιλιάδες συνταξιούχους δεν λαμβάνεται καμιά μέριμνα. Την ίδια στιγμή που οι εργαζόμενοι που δεν ανήκουν στους κατασταλτικούς μηχανισμούς έχουν επιπλέον ν' αντιμετωπίσουν και την απειλή διαθεσιμότητας, απολύσεων και «αξιολογήσεων».

Υπερβολή και απάτη

«Θα διαπραγματευθώ με τη Μέρκελ για όλη την Ευρώπη» δήλωσε ο Τσίπρας στην Ολλανδία, παριστάνοντας τον... ευρωπαίο Σιμόν Μπολίβαρ. Η δήλωση, βέβαια, είναι εξ ορισμού γελοία και αποκαλύπτει τον μικρομεγαλισμό ενός καβαλημένου καλαμιού, που μεθάει από τη μυρωδιά της εξουσίας και δεν βάζει φραγή στο στόμα του. Λες και οι άλλες ευρωπαϊκές χώρες, ιμπεριαλιστικές και μέσου επιπέδου ανάπτυξης, δεν έχουν πολιτικές ηγεσίες και θα παραδώσουν τα διεπιστευτήριά τους στον νέο Καρλομάγνο, για να τις εκπροσωπήσει σε μια διαπραγμάτευση με την «κακιά» μάγισσα Ανγκελα. Ούτε στα μεσαιωνικά παραμύθια της κεντρικής και βόρειας Ευρώπης δεν συναντάς τέτοιες χοντράδες. Οι μυθικοί βασιλιάδες σ' αυτά εκπροσωπούσαν τους δικούς τους λαούς, όχι το ευρωπαϊκό σύμπαν.

Όμως, πέρα από τον ξέχειλο μικρομεγαλισμό, εδώ κρύβεται και μια μεγάλη απάτη. Και ο μεν μικρομεγαλισμός φαίνεται, όμως η απάτη όχι.

Μιλώντας επιγραμματικά, θα πούμε πως η απάτη συνίσταται στο ότι οι διαπραγματεύσεις και οι ισορροπίες εντός της ΕΕ και της Ευρωζώνης παρουσιάζονται σαν ζήτημα πολιτικής βούλησης των ηγετών και όχι ως διαπραγματεύσεις που διεξάγονται και ισορροπίες που διαμορφώνονται με βάση τη δύναμη του κεφαλαίου που κάθε ηγέτης εκπροσωπεί.

Τι είναι η ΕΕ; Είναι μήπως μια ισότιμη ένωση κρατών (το «λαών» το αφήνουμε εξ αρχής), στο πλαίσιο της οποίας η άσκηση των κυριαρχικών δικαιωμάτων εξαρτάται από την πολιτική βούληση των ηγετών τους, από τον τσαμποκά τους, κατά το κοινώς λεγόμενο;

Αυτό υποστηρίζει ο ΣΥΡΙΖΑ, με τον Τσίπρα να το εκφράζει στην πιο χυδαία του μορφή. Εμάς, λέει συχνά, δεν μας κρατάνε από πουθενά, όπως κρατάνε τον Σαμαρά και τον Βενιζέλο, τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ, με τις λίστες του Χριστοφοράκου και άλλων. Αρα, μπορούμε να πάμε, να χτυπήσουμε το χέρι στο τραπέζι και να πάρουμε αυτά που θέλουμε. Κάποιοι άλλοι ΣΥΡΙΖΑίοι, βέβαια, που έχουν αναλάβει άλλο ρόλο στη μοιρασιά που έχει γίνει ανάμεσα στα πρωτοκλασάτα στελέχη, όπως ας πούμε ο Σταθάκης, προειδοποιούν πως «δεν υπάρχει στρατηγική εξέδου (από το ευρώ) χωρίς τεράστιες καταστροφές για την ελληνική οικονομία», αλλά δεν μας απασχολούν εν προκειμένω αυτοί.

Εν προκειμένω ασχολούμαστε με την τοποθέτηση του ζητήματος από άποψη αρχών. Ο Παπανδρέου, ο Παπαδήμος, ο Σαμαράς, ο Βενιζέλος, ο Κουβέλης, για ν' αναφέρουμε τους αρχηγούς κομμάτων και κυβερνήσεων που διαπραγματεύτηκαν τα Μνημόνια και τους εφαρμοστικούς τους νόμους, δεν υπήρξαν υποχωρητικοί και γονυπετείς απέναντι στο ιερατείο της ΕΕ επειδή «τους κρατάει η Μέρκελ», αλλά επειδή ο ελληνικός καπιταλισμός δεν είχε όπλα για να ενεργήσει διαφορετικά. Εχοντας ταυτίσει απόλυτα την ύπαρξη και την πορεία του με τη συμμετοχή στην Ευρωζώνη, βρέθηκε σε εξαιρετική αδυναμία. Στα τραπέζια των διαπραγματεύσεων δεν είχε να βάλει ούτε εκείνους τους «αστερίσκους» που έβαζε στο παρελθόν. Λέτε να ήθελαν την πολιτική τους αυτοκαταστροφή ο Παπανδρέου και ο Βενιζέλος ή ο Σαμαράς που τον υποχρέωσαν να στηρίξει την κυβέρνηση Παπαδήμου;

Οι παλικαρισμοί είναι καλοί για τα κόμματα της αστικής αντιπολίτευσης στις προεκλογικές περιόδους. Όταν έρχεται η ώρα της διαπραγμάτευσης, τότε οι ηγέτες τους ξέχρουν ότι στο τραπέζι θα βάλουν το ελάχιστο ειδικό βάρος του ελληνικού καπιταλισμού. Μεγάλο ειδικό βάρος μπορεί να έχει μόνο ο ελληνικός λαός, αλλά αυτό δεν μπορεί να μετρηθεί στο παζάρι της ΕΕ.

Π.Γ.

Γραφτείτε
συνδρομητές
στην «Κόντρα»

Συνδρομές

Ετήσια 85 ευρώ

Εξάμηνη 45 ευρώ

Λογαριασμός ΕΤΕ: 10087804638

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ISSN 2241-6021

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ 65. ΤΚ 112 52, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΥ 1 και ΕΓΝΑΤΙΑ, ΤΗΛ-FAX 221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Διοκίτης-Εκδότης-Διευθυντής: ΠΕΤΡΟΣ ΠΩΤΗΣ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: ΙΕΡΑ ΟΔΟΣ 81 - ΑΘΗΝΑ